

Parameshwar Tantra

परमेश्वरतन्त्र

Sanskrit

Paper, Handwritten

N. A.

Folio: 136 (Folio No. 1 missing)

12" x 4.2"

Incomplete

पारमिभरतं

तद्देदमपि वक्ष्यामि तच्च पंचविधं मतं १३ गोपालेनारसिंहं च रामं कृष्णं त्मकं परं ना
रायणमितीशानि गायेत्रीवैष्णवीतथा १४ अथ वक्ष्ये गिरिसूते मते मम महत्तरं शैवं
सत्यविधं पुण्यं वीरशैवादिभेदतः १५ वीरशैवं तथा नांदि शैवमादिपदं ततः अनुशैवं
महाशैवं योगशैवं तु षष्ठमं १६ सत्यमंस्तानशैवाख्यं तत्र सर्वोत्तमोत्तमं वीरशैवमितीशा
नि तदंगानि तराणि तु १७ गाणापत्यं वैरभद्रं भैरवं शारभान्निधं नांदि केशं च कौमारं
पेशाचमिति सत्यधा १८ अष्टकौटिमहाभेदं गाणापत्यमतं प्रिये सत्यधा वीरभद्राख्यं
भैरवं चाष्टधोदितं १९ शारभं पंचविधं नांदि केशं च त्रिविधोदितं कौमारमिति पेशाचं

२ मतंतुत्रिविधंप्रिये २० सौगतांदीनिर्या वंति वेष्णवांतमतानितु यच्चशैवंमममतं सर्व
 षामुत्तमोत्तमं २१ तंत्रंतुषट्स्थितोक्तं षट्पुर्णविभेदतः वीरशैवंवेष्णवंच शाक्तंसौरं वि
 नायकं २२ कापालमिति विज्ञेयं दर्शनानि षडेव हि तत्तत्तंत्रोत्कर्मार्गेण तत्तत्कर्मसमाचरेत् २३
 शैवंपाशुपतंसोमं लोकोत्तमं चतुर्विधं शैवभेदमिति शेषं संकरं न समाचरेत् २४
 अनादिशैवः प्रथम आदिशैवो द्वितीयकः तृतीयस्तु महाशैवश्चतुर्थोऽत्युन्नतशैवकः २५ पं
 चमो वांतरं शैवो योगशैवस्तु षष्ठकः सत्यमो वीरशैवश्च सत्तत्कर्मसमाभेत् २६ तत्तदा
 गमकर्माणि तत्तद्देवं न मिश्रयेत् गोपालं पांचरात्रं च नारसिंहं च वेष्णवं २७ नारायणं
 पंचविधं संकरं न समाचरेत् नित्यानित्याशावराख्या शाक्तीश्चेति चतुर्विधा २८ शाक्त

भेदमिति ज्ञेयं संकरं न समाचरेत् ब्रह्मेन्द्रः सावनः सूर्य ईति सौरश्चतुर्विधः २९ तस्मिन्
 तस्मिन् यथा प्रोक्तं तत्तदेवं न मिश्रयेत् अर्हश्चावाकबोश्च जिनश्चेति चतुर्विधां ३० वेनाय
 कमिति ज्ञेयं संकरं न समाचरेत् निरीश्वरं सेश्वरं च कापालं भैरवं तथा ३१ चतुर्विधं तु
 कापालं संकरं न समाचरेत् अत्रादौ वीरशैवाख्यं तंत्राणामुत्तमोत्तमं ३२ तत्र तंत्रो महादेवि
 शैवंपंचाक्षरो मतः तदुद्धारं प्रवक्ष्यामि शृणु शैलकुमारिके ३३ जवि पूर्वमरुत्पूर्वं स्मरपू
 र्वं समन्वितः पार्श्वमक्षिसमायुक्तं वरुणस्य धनुः प्रिये ३४ वन्ति पूर्वततो देवी मंत्रः साक्षा
 न्मदात्मकः सर्वेषामपि शैवानां सर्वसाधारणो मनुः ३५ देव्युवाच उक्तान्येता नि देवेश स
 वाणिच समा निवा तारतम्येन वा तत्र किं मतं सर्वशेखरं ३६ नोक्तं शाक्तमतं देवत्युत्तमं

3

बाधमंसमं तदद्वाक्यस्यानि न यत्तु सर्वोत्तमोत्तमं ३७ ईश्वर उवाच सर्वाणि च महादेवि
 मत्तानि च महां त्यपि प्राप्य मे कं फलं तेषां विशेषस्तत्र वक्ष्यते ३८ विन्तायां समहा यत्न सा
 ध्या न्यन्यानि पार्वति महाफलं शुभं करं शैवमेव न संशयः ३९ तत्र वक्ष्ये शिवे वीर शैवं स
 र्वोत्तमोत्तमं नान्यस्य तद्भवे धोगं ज्ञात्ते ये सर्वसंमते ४० वीर शैवमतं स शो भोगमोक्षैक
 साधनं सर्वोत्तमं मम मतं यतः सर्वोत्तमो स्म्यहं ४१ न वीर शैव सदृशं मतमस्ति जगत्रये
 सर्वभोगप्रदं पुण्यं शिवसायुज्यदायकं ४२ यथा मत्सदृशो नास्ति पुरुषाणां त्वया समा स्त्री
 णां तथा वीर शैव सदृशो नास्ति वैमतं ४३ अपि पापशतं कृत्वा ज्ञानतो ज्ञानतोऽपि वा वीर
 शैवमतं प्राप्य शिव एव न संशयः ४४ न तं स्यात्ति भयं पापा नाधिक्यं पुण्यकर्मणः स्व

3

ये हि पुण्यपापानां निर्नेता च नियामकः ४५ ये वीरशेवे देवे त्रि दीक्षिताः शिवयोगिनः तान्
 दृष्ट्वैव पलायंते दूरतो यमकिंकराः ४६ स भस्मरुद्राक्षतनुं सलिंगं शिवयोगिने दृष्ट्वा सद्यो
 विमुच्यंते पापिनोऽपि न संशयः ४७ यस्य भस्मललाटे स्ति कंठे त्रिंशं मन्त्रं रुद्राक्षधार
 णं देहे सोऽहं देवि न संशयः ४८ य इच्छेन्ममसारूप्यं सोऽर्चयेच्छिवयोगिने य इच्छेद्द्वैतव्यो
 रं स निंदेहि वयोगिने ४९ नित्यं पश्येद्दीप्तौ व दीक्षितं शिवयोगिने यस्य कंठगतोऽहं वै स
 तस्मादुत्तमः प्रिये ५० यादृशी भावना कार्या मयि त्वयि शिवे तथा तथैव कार्या वै वीर शौव
 दीक्षित उत्तमे ५१ तस्य पुण्यमम शिवे तन्निंदत्यममैव हि यद्यस्ति मयि सद्भक्ति रर्चयेहि
 वयोगिने ५२ निमिषे निमिषार्धे वा यत्रास्युः शिवयोगिनः तत्कालेऽप्यपरं विधिं तत्र कारणी

शिवोप्यहं ५३ ममयोधारयेत्किं गं यथोक्तं गुरुणा शिवे चांडालस्पृष्टदोषोपि स्मरतो नश्य
 तिक्षेणात् ५४ न तस्य जातिभेदोस्ति न भुज्य भुज्यिकल्पना न स्पृष्टिर्नापि वा भुज्यिः सर्वत्रिव
 मयंततः ५५ भुक्त्वा वशिष्टपात्रं यत्तदुष्टि एधि पात्रि वै क्षात्तये स्त्रिवयोगीयः स याति नरकं शु
 वं ५६ न स्पृष्टिर्न रजो दोषं न स्त्री बालादिकल्पना न जन्म मरणशौचं न स्नानादिर्विधेयता ५७
 ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा ये चान्यजा तयः लिंगधारणमात्रेण शिव एव न संशयः ५८ स्त्रि
 यो बालास्तथा वृद्धा स्वजाः कुण्डो धपंगवः उन्मत्ता बर्ध्याः काणाः शठधूर्ताश्च वंचकाः ५९
 चोराजारास्तथा वैश्याः आकांडालोत्तसंभवा मद्विगधारणा देव मदूपा एव ते शिवे ६० न बाल
 वृद्धभेदोस्ति न मस्कारादिपूजने सर्वेष्विवंदनीया हि विधवाः पुष्पिणी मुखवाः ६१ यस्यास्ति

भक्तिरीशानि वीरशैवमताश्रये भक्तिमात्रपवित्राहि सर्वएकाग्रकारिणः ६२ देव्युवाच जय
 शंकरसर्वेश सर्वशक्तकोत्तम मतेतुवीरपूर्वत्वे किंप्रमाणमिहोच्यतां ६३ योगिकंरुदिकंवेद
 पुप्यारोपिवाप्रभो तदद्य कथयेशान नास्तिनान्यस्यचेदृशं ६४ ईश्वरुवाच साधुपृष्टं वयादे
 वि सर्वलोकहितं त्विदं महारुस्यते ते वक्ष्येमोहवशादितः ६५ वीरत्वनामविश्वेशि तुरीयो
 यत्रयत्रवे एरुत्कमार्गनिरता मतेवीरपदमिधे ६६ सर्वेपिवीरादेवेशि तुरीयायत्रयत्रये
 किंतुमेशैवभेदोयो वीरशैवः सदुच्यते ६७ अन्यत्रकर्मबाहुल्या दाचारस्य व्यतिक्रमात् नचि
 त्पुष्ट्यलाभाच्च भेदः सद्भावतः सखं ६८ अत्रवक्ष्येविशेषं ते लिंगधारणवैभवात् भक्तिमा
 त्रेण कल्याणि सखेदुःखांबुधिंतरेत् ६९ प्रवेशमात्रेणमते ममशैवमतोत्तमे अनायासे

नसुसुर्य लिंगधारणवैभवात् ७० आन्यत्र नास्ति मल्लिंगं धारणं मत्तवर्तिकं शैवं स एव
 वीत लिंगधारणमीश्वरि ७१ मत्तोत्तरस्थो यो मूढः कुर्यान्मल्लिंगधारणं स जीवन्नेव चांडा
 लो मृतो नरकमश्नुते ७२ यो विना गुरुकारुण्यं मिच्छया लिंगधारणं स जीवन्नेव चांडालो
 मृतो नरकमश्नुते ७३ यो न्यधर्मः परंधर्ममाचरेदिच्छया न्वितः स जीवन्नेव चांडालो मृतो नरक
 मश्नुते ७४ यदि भक्तिर्दृढा देवि मम लिंगस्य धारणे शिवयोगिनमाश्रित्य तं गुरुं शिवमर्चये
 त् ७५ शिवदीक्षां विना देवि यः कुर्यान्मल्लिंगधारणं स याति नरकं घोरं यस्य चेत्तदभक्तितः ७६
 विना विधानमीशानि न कुर्यान्मल्लिंगधारणं कृतं चेत्कृतं विधिं न तच्छैव मतं भवेत् ७७ लिं
 गधारणमात्रेण शिवत्वं प्राप्तिरेव हि शैवं मम मतं देवि सद्यो भुक्तिविधायकं ७८ तस्मात्

वमंतसर्वमतानामुत्तमोत्तमं ममस्वरूपं देवेशि मल्लिंगस्य चधारणात् ७९ विना नानुग्रहं
 तेषां ममशैवमते शिवे भक्तिं संपद्यते क्वापि तत्पुनर्भवभाजनः ८० सहस्रवैश्वचनरो गते
 पुबहुजन्मसु ममशैवमते देवि सोहमेव न संशयः ८१ यथा नदीनां सर्वासां पुण्या भागीरथी
 शिवे यथैव भवती सर्वयोषितां पुरुषेष्वहं ८२ यथैव काशीक्षेत्राणां तीर्थेषु मणिकर्णिका
 ममपंचाक्षरीमंत्रः सर्वमंत्रेषु वै यथा ८३ तथैव सर्वलोकेषु कैलासस्थानमावयोः तथा शैवम
 तं देवि विदुः सर्वोत्तमोत्तमं ८४ मम सर्वोत्तमत्वेन मत्सृष्टत्वात् परस्य च तदेव तारतम्यं ते मते
 मम परत्र तु ८५ यथा वर्धयते राजा भृत्यं कर्मानुसारतः तारतम्यपदं ददाति तथैवाहं मते मम ८५
 विशेषं तत्र वक्ष्यामि रहस्यं गोप्यतां त्वया ८६ प्रेने काशाय कुत्रापि विना भक्तं फलक्षणं ८६

६

देवात्म्यादिषु यथा चित्रादिषु यथागृहे दृश्यते वाक्यनिर्यस्य तद्दानं जायते स्फुटं ६७ एवं त्व
 मन्त्रादन्यत्र सर्वपापैः प्रमुच्यते लिंगस्य दर्शनादेवि मम ज्ञानं प्रजायते ६८ गतेषु बहु संख्येषु
 दुःस्वरूपेषु जन्मसु मत्कारुण्येन तस्यांते जायते लिंगदर्शनं ६९ यदेतमिति जानाति लिंगं
 मम महेश्वरि महानादर्शनात्सद्यो मल्लिंगस्य वसोऽस्म्यहं ७० एवं हि महिमा देवि मम लिंग
 स्य किंपुनः धृते तु तस्मिन् स्वतनौ सर्वा लिंगमयी तनुः ७१ लीनार्थकमपि लीशि यत्तल्लि
 गमुदाहृतं तल्लिंगमयमित्येतत्परीरं तस्य धारणं नू ७२ देव्यु० वृषध्वजं वृषारूढविरूपाक्ष
 विष्णुदने न ते कुर्वन्ति किं सर्वं लिंगधारणमीश्वर ७३ ईश्वर उवाच कथं भाविष्यति शिवे वि
 नाम कुरुणां नृणां कर्म पूरितदृष्टीनां मन्माया मोहितात्मनां ७४ तदनुष्ठानमात्रेण विधूया

६

खिल बंधनं सर्वकल्याणं निलयं मम सायुज्यमेतिसः ९५ शानतो ज्ञानतो वापि शक्त्या शक्त्यादि
 नापि वा यन्मनमतिरिक्तं वा वस्थान्नययुतोपि वा ९६ विगुणां यातिसद्गुणं शैवस्य शिवयोगिनः
 सत्त्वलिङ्गार्चनैर्नैव यत्तद्रूपं महेश्वरि ९७ सर्वत्र मम दर्शितं भक्तिरेकांते रूपिणी मन्मतस्थ च म
 ह्यस्यैव दयमेव हि साधनं ९८ नपुष्पिणीत्यजे सृजां नभुक्कानाभुवि स्त्वपि यदैव पूजयेत्लिङ्गं त
 दानुग्रहकोत्थं ९९ स्मरणात्कीर्तनाद्देवि मम लिङ्गस्य धारणात् अनायासेनातिशयं फलं
 स्यादुत्तमोत्तमं १०० नमेस्ति यस्मिन् कारुण्यं न तस्यात्र रुचिर्भवेत् यदैव स्यादत्र रुचिस्तदा मु
 क्तो न संशयः १ अतो मम रहस्यं हि मत्तमे तन्महत्तरं शैवैर्वीर्यमात्रेण किंपुनर्लिङ्गधारणात्
 ३ यथैव दर्शनाच्छोके शिखरस्य शिवालये नश्यत्यनेकपापानि शिवत्वज्ञानसंभवात् १०४

पाभ्युपतंवेति यदेकं नाम
 भेदतः २ तत्र सत्यविज्ञ
 स्वपुवीर्यमहत्तरं शैव

तथैवदर्शनाल्लिंगधारिणः शिवयोगिनः सद्यो नश्यंति पापानि तमः सूर्योदये यथा १ अतएवम
 हादेवि गुत्यं मतमिदं कलौ मन्मतज्ञानमात्रेण युच्येयुरपि पापिनः ६ लाभः शैवमतस्यैको वीरशै
 वप्रवर्तनं भक्तिभूतदयाचेति मल्लैव ल्यंचैतुर्विधं ७ यदि नास्त्यधिकं मतस्तदास्यान्मन्मता
 स्परं यदि स्यान्मत्परं देवि मत्स्नानं च कुतस्तदा ८ इत्थं ते कथितं देवि मतभेदमतः परं तारतं
 म्यफलं वापि किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ९ इति श्रीपारमेश्वरतंत्रे शिवाद्देवसिद्धांतवीरशैवरी
 क्षप्रकरणे मतभेद निरूपणं नाम प्रथमः पटलः ५ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

श्रीरामचंद्राय नमः श्रीगुरुभ्यो नमः त्रियंबक नमस्तेस्तु त्रिपुरछायमांतक वदमेव कुरुणा सिंधो

लिंगधारणलक्षणं १ दीक्षादि क्रमशः सर्वं सज्जिकादिगुणधिकं शिवाग्निजेननंचापि सर्वं
 विस्तरतः प्रभो २ ईश्वर उवाच शृणु देवि प्रवक्ष्यामि लिंगनां भेदमादितः दीक्षायाः सज्जिकादे
 श्च सर्वं निगदितो मम ३ मम लिंगमिदं सर्वं जगत्स्थावरजंगमं मम लिंगमिदं विधि पाषाणादि
 विनिर्मितं ४ नादेयं प्रौढं संभूतं पुण्यक्षेत्रसमुद्रं गंगोद्भवं सागरजं लिंगं तन्मम संमतं ५
 यद्देवि शिवनाभाख्यं लिंगं तत्परमुत्तमं यदीयते हि गुरुणा लिंगं सर्वोत्तमोत्तमं ६ कामान्यन्या
 निलिंगानि तत्तदिष्टार्थदानि हि सोवर्णं पारदादीनि स्थूलं स्थूलं प्रशस्यते ७ क्रमुकाद्यतिमा
 रभ्य पावदिष्टास्तिधारणे उत्तरादुत्तराह्येष्टं मम लिंगं महेश्वर ८ पारदं सर्वकामाय सोवर्णं वित्त
 कामिनः रजतं तु प्रजाकामि तांश्च शत्रुविनाशनं ९ ब्रह्मजं रोगनाशाय सीसकं पापनाशनं स्फटि

कं तानंदं पुण्यं रुद्राक्षं मोक्षदायकं ५० दारुजं सर्वनाशाय कांस्यं रोगार्तिदायकं श्रीशैलजं महा
 देवि ह्यैहिकमुष्मिकप्रदं ५१ सर्वोत्तमोत्तमं लिंगं सर्वार्थिण्यर्थदायकं यद्दत्तं गुरुणा देवि लिंगं
 तदहमेव हि ५२ बदरीफलमानंतु व्रतंधर्माभिवृद्धिदं ऋषुकीफलमानंतु धर्तुः सर्वार्थदायकं ५३
 जं वीरफलमानंतु सर्वकामार्थदायकं ततोधिकं प्रियं यावच्चतुर्वर्गफलप्रदं ५४ न प्रमाणं त
 दंतस्य शिवनाभस्य पार्वति यद्दत्तं गुरुणा तस्य सर्वलक्षणलक्षितं ५५ सर्वधाराणं देवि सर्व
 सोभाग्यदायकं सर्वसिद्धिकरं लिंगं यच्च पाषाणनिर्मितं ५६ सर्वोत्तमोत्तमं लिंगं यच्च श्रीशै
 लजं शिवे दोषाभ्यवहवः संति दृष्ट्या दीनिधरात्मजे ५७ अन्यलिङ्गेषु सर्वेषु नैव पाषाणसंभ
 वे जातके मृतकाशौचे मलमुत्रविसर्जने ५८ रत्नावभुध्याउद्योगे रणे निद्रादिषु प्रिये कर्मणाम

नसावाचा जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तीषु १९ नलिंगमुत्सृजेत्कापि प्राणोः कंठगतैरपि न पूजापि परि
 त्याज्या रुद्धेपि कुलनायके २० न स हस्मर एवापि ममलिंगस्य सद्गुरोः तेष्वेकतममादाय
 लिंगं स्वाभिमतं शिवे २१ धारयेदात्मना दातव्यं प्राणलिंगं ममेति तत् अथ कुर्यान्महादेवि स
 ज्जि कारव्यं तदा लयं २२ यथा स्थिरस्य लिंगस्य तद्देवचरस्य च स्थिरलिंगालयं देवि प्रसिद्धं
 दृष्टलक्षणं २३ जानास्येत्स्वरूपं च चरलिंगस्य शंकरि लक्षणं पूजेन विधिमाचारं लिंगधारि
 णां २४ क्रमेण शृणु तत्सर्वं तारतम्यफलं शिवे स्थिरलिंगार्चका लोके न शुद्धाः पंक्ति कर्मसु २५
 धृतलिंगार्चकाः सर्वे पावनाः पंक्ति कर्मसु पृथक् स्थत्वा च्छेलिंगस्य स्वदेहस्याप्यशुद्धिः २६
 पृष्टुं न योग्यता लिंगं न चैवं शिवयोगिनः धृतलिंगशरीरत्वात् सदा तु ज्ञानसंभवात् २७ शु

९ चिरेव सदा तस्य नशुचिर्नैव चाशुचिः गच्छन्ति ह न स्वपन् भुञ्जन् जाग्रन् न पितृहसन् न पि २८ खाद
 न पिबन् प्राणानो वा लिङ्ग पूजां समाचरेत् यथोपाविश्य पीठादौ शिवयोगी प्रवर्तते २९ तथोप
 विष्टये वासौ धावन् युजितवानपि न कायक्लेश सहनं नोपवासादि पीडनं ३० यथेष्टा मपि भुं
 जानो भोगां लिङ्गं समर्चयत् दया भूतेषु मद्भक्तिः सर्वत्र मम दर्शनं ३१ मल्लिङ्गधारणं नित्यं मुक्ति
 रेषा चेन्नुर्विधा तस्मात्सौ लभ्यमीशानि तारतम्येन योगिनां ३२ मतस्य मम चान्यस्य मन्मते लिं
 गधारणात् तस्य लिङ्गस्य विश्वे शि चरं कुर्यात् शिवालयं ३३ पञ्चसूत्रे लिङ्गस्य यावत्पूर्णं तथा
 भवेत् सौवर्णमुत्तमं देवि यदि शक्तिस्तथा चरेत् ३४ राजनं पितृलंतां न नैव कांस्येन कारयेत्
 सीसेन वपुणा देवि तां तवीपादिकापि वा ३५ एतेष्वन्यतमं नित्यं नान्यत् कुर्यादिनादपि परित्य

ज्यापियत्नेन प्राणमानधनादिकं ३६ संरक्षणीयंगिरिजे लिंगमेवनसंशयः संभावितेनद्रव्येण
 विनातंतुषठोद्भवं ३७ कर्कराधाकृतीरन्या यथाकामफलं प्रदा पंचसुत्रप्रमाणेन सज्जिका लिंगरू
 पिणी ३८ तादृशास्यचलिंगस्य भोगमोक्षैकसाधनी भोगस्वर्गापवर्गाय ममनंदीश्वराहतिः ३९
 भोगमोक्षैकफलदा सज्जिकार्कफलाहतिः आयुरारोग्यफलदा यासाचूतफलाहतिः ४० आयु
 षत्पुत्रसौभाग्य फलदामोदकाहतिः ऐश्वर्यविजयायुष्य तेजःप्रशक्तिस्तदाहतिः ४१ सज्जिका
 शिवलिंगस्य विल्वीफलसमाहतिः शिवलिंगाहतिः सज्जा भोगमोक्षैकसाधनी ४२ यद्यदि
 हृतमंदेवि भूषणं मणिकांचनं तदेव सज्जिकां हत्वा सर्वकामं समश्नुते ४३ चतुरस्रं पंकजाभं वा
 वर्तुलं बिंबकोपमं यथासंदर्शितं देवि गुरुणा तत्तदाचरेत् ४४ एकद्वारकपाटाटा पादत्रितये

शोभिनी संनक्षुण्णसंबद्धा दृढासंज्ञानशोभिनी ४५ सौवर्णस्याधुदिगुणः सर्वसौभाग्यदायकः
 राजतः पुत्रकीर्तिः स्यात्तांमश्वधनधान्यवृत्त ४६ पैतलसर्वभोगाय कांस्यकल्मषनाशने च
 पुसीसमयोवापि सर्वाभीष्टफलप्रदः ४७ दारिद्र्यापयसंविधि पठजः सर्वदुःखवृत्त कार्पटः सर्व
 भोगाय तांतवीसर्वकामदः ४८ शुक्लोक्षानपदस्तत्ररक्तोवश्यकरो गुणः श्यामः शत्रुभयकरः
 पीतः पुत्रप्रदायकः ४९ चित्रोविविचित्रफलदः सुदृढश्छेदवर्जितः अयंथिरुज्जरूपः स्यादना
 भ्याकंठमध्यगः ५० यावदिष्टाभवेद्देवि सज्जिकागुण उत्तमः तावदेवप्रकुर्वीत सज्जिकागुण
 मीश्वरि ५१ यासज्जिका भवद्रूपा मद्रूपो योगुणः शिवे उभयोरावयोर्योगा जगदेतच्चराचरं ५२
 पुंरूपमखिलंदेवि ममरूपं न संशयः स्त्रीरूपमखिलंदेवि तवरूपं न संशयः ५२ मयाविनाक

चिन्तास्ति तवरूपं तथा मम तदेवरूपलाभाय गुणयोगः प्रकीर्तितः ५३ शिवस्यैभवेद्वारमेकं ॥
 स्यादेकमेव हि सार्गल्लेतिर्यगरं सर्वमेकात्मिकं शिवे ५४ यस्य द्वारयुगे देवि गौरी कात्यायनी उमे
 पार्श्वयोः शंकरौ रौद्री भद्रा काल्युपरि त्वधः ५५ यस्याः पादत्रयं धर्म कामार्थात्मिकमीश्वरि यस्या
 मदात्मकगुणो भोगमोक्षफलदात्मकः ५६ गुणस्याग्रद्वयोरेव संबधौ द्वौ स्रवर्तुलौ पद्मकुटमलसद्रूपौ
 प्रोक्तौ ज्ञानक्रियेति च ५७ तदुपर्येकमीशानि चित्रमेकं स्वरूपकं आत्मपूर्वाग्रमाकुंचत्वात्माग्रम
 वकुंचयेत् ५८ पार्श्वद्वयाग्रे संयोज्य यथोक्तं गुरुणा ततः उत्तमेवं मया लिङं सज्जिका गुणलक्षणं ५९
 तत्धारणक्रमं वक्षे दीक्षापूर्वकविस्तरं यस्तु मत्करुणापात्रं चरमेज्जेन यस्य वा ६० तस्यैव जायते
 भक्तिर्मम लिङं सधारणे निर्विष्टविषयः शान्तः सर्वत्र समदर्शनः ६१ मुमुक्षुरीश्वरे भक्तः श्री

गुरुं शिवमाश्रयेत् सर्वलक्षणे संपन्नं सर्वज्ञं सर्वसंमतं ६२ सदाचाररतं शुद्धं शिवं भक्तमलो
 लुपं यथार्थवादिनं शांतं द्वेषासूयाविवर्जितं ६३ विदिताखिलशास्त्रार्थमिहितसमन्नाकुलं आ
 नाथात्तुरमात्मसमकामुकमवेयकं ६४ वाग्मिनं शिवतत्त्वार्थबोधकं द्रष्टमानसं एतादृशगुणोपेत
 मुपेयाद्गुरुमीश्वरं ६५ रिक्तहस्तेन नोपेयात् उपसर्पन् गुरुं श्रुचिः नमस्कृत्य विधानेन साष्टांगं भ
 क्तिपूर्वकं ६६ धूतांजलिपुटः स्थित्वा स्तुत्वा विशापयेत्ततः नमस्तेनाथ भगवन् शिवाय गुरुरूपिणे ६७
 देहि शिष्याय मे वीर शैवदीक्षामभीष्टदा इति पृच्छेद्य शिष्येण यदि दातुमना गुरुः ६८ विशोध्य व
 र्चत्रितयमथ तं दीक्षयेद्बुधः कुशलेन श्रीगुरोर्भक्तं श्रीगुरोः प्रियकारिणं ६९ कर्मणा मनसा वाचा
 ऽप्येवानुचरं सदा गुरुं मन्त्रात्मदैवेषु तथैवासनमुद्रयोः ७० आभेदभावनाधीरं सत्यवादिन

मास्तिकं प्राणार्थमानवसुभिः मनोवाक्कायकर्मभिः ७१ सर्वदासर्वभावेन गुरुशुश्रूषणोरतं आप्र
 मत्तमुदारागं ददन्निमनामयं ७२ असत्यवादरहितं मवंचकमदुर्हदं अनार्थलोभमर्थादयं मृदु
 सभाषणप्रियं ७३ इत्यादिगुणसंपन्नं मथतंदीक्षयेच्छिवे हस्तमस्तकसंयोगमाचरेच्छिवस्मरेत् ७४ रं
 अस्तुतिश्च शिवाज्ञेति ह्यंगीकुर्याद्गुरुस्ततः यः सदागुरुसेवाया मप्रमत्तोजितेन्द्रियः ७५ भुक्तिमु
 क्तिफलप्राप्तये सेवेदीक्षाधियागुरुं नलंघयेद्गुरुशृणुयात्मात्मछायांतथागुरौ ७६ प्रसारयत्प्रयत्ने
 न शिष्यो भूषणः कदाचन उच्चासनं न सेवेत नोच्चैर्भूयात्तदग्रतः ७७ न चेष्टयेद्यथात्मैच्छं नान्य
 गोष्टि समाश्रयेत् ७८ न गुरोरग्रनोगच्छेत् न स्वपेद्गुरुसंनिधौ ७९ सहश्रीगुरुणा शिष्यो न कुर्यात्तूष्
 यविक्रयं नोच्चैर्हसेत् न प्रलपेत् नोपविश्येत्तदग्रतः ८० सुखावलोकिते सेवेन सप्रसन्नमनोऽसु
 खः रुद्धेपि नात्मनः क्लेशं तदग्रेसंप्रकाशयेत् ८१ शय्यावासनवस्त्रादि यत्तत्पृष्टं तु पूजयेत्

१२

च

पादुकावाहनादीनि नापसव्यं व्रजेद्गुरोः ६१ समर्प्य गुरवे श्रीयाद्यदिष्टं तथा सनः भावयेद्ग्री
 गुरोरूपं जेगदे तच्चराचरं ६२ संस्मरेद्ग्रीगुरोर्नाम जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु कर्तव्ये तु नमस्कारे जेषु
 ज्यशिवादिषु ६३ प्रणमेद्यत्र कुत्रापि गुरुमेव हृदि स्मरन् इत्यादिगुणसंपन्नमुपपन्नं स्वभक्तितः ८४
 परिग्रह्य गुरुः शिष्यं शिवदीक्षासु योजयेत् इषोर्जमार्गशीर्षेषु तपस्यपितपस्यके ८५ माधवेशु
 कूपक्षेत्रे तु पूर्णसंविशेषतः जयास्तु शिवदीक्षायामुत्तरोत्तरवृद्धिस्तु ६६ पंचम्यां तु प्रजावृद्धि
 र्दशम्यां पशुवृद्धिस्तु पौर्णमास्यां तु दीक्षा च चतुर्वर्गफलप्रदा ८७ द्वादश्यां च चतुर्दश्यां नवम्याम
 हृमीदिने शिवरात्र्याममायां च कार्तिके सोमवासरे ६६ शुक्रार्कभौमवारेषु मघाद्रारेवतीषु च
 श्रोणाश्विनीभरण्याग्नि स्वातिमूलेन्दुविष्णुषु ८९ फाल्गुनी शान्तनारास्तु स्यजन्मर्क्षे गुरोस्तु वा वै

१३

धृतिं च व्यतीपात मतिगंडं च गंडकं ९० शूल व्याधात मितरे वर्जयित्वा खिला शुभाः भद्रं वा क
 रणं देवि किंस्तु घ्नमपि बालकं ९१ सुक्लैः तराणि मिरिजे यथा योगं समाचरेत् सर्वलक्षणसंपन्ने
 दिने कुर्यात् तथापि वा ९२ दोषाल्पत्वं गुणधिक्यं वीक्ष्य दीक्षां प्रयोजयेत् अपूर्व दीक्षाकरणे विधि
 रेष उदाहृतः ९३ यद्यथांतरदीक्षा चेत् सर्वकालो न संशयः यदि न श्येत् प्रमादेन लिं मन्यथा
 विधि ९४ दीक्षा पूर्वप्रकर्तव्यं यदि सज्जीकया सह स्फुरिते तु क्व विद्धिं गे दीक्षां सद्यः समाचरे
 त् ९५ मध्ये मे दे महादेवि तदा गाथा जलेक्षिपेत् एकोत्रिविधानेन विना होमाग्निषेचनं ९६ सं
 स्तुत्य धारयेत् लिङ्गं न दोषस्तत्र विध्यते अथ वेत्सज्जिकानां सदां न्यां कारयेत् पुनः ९७ प्राण
 स्थापनमारभ्य शिष्टं संस्कारमाचरेत् गुणनाशो पुनर्देवि गुणमन्यं कुर्यात् ९८ सज्जि

ग

कागुणलिंगं दो यन्मष्टतत्तथाचरेत् यल्लिंगमादितो लब्धं यावज्जीवं तदेव हि ९९ नान्यल्लिंगं
 भवेन्मध्ये यदस्यात्स तु पातकी सज्जिकागुणवस्त्रादियदुक्तं गुरुणा ततः १०० यावज्जीवं तदे
 वस्या दन्यथा याति सौख्यं यल्लिंगं गुरुणा दत्तं प्राणलिंगं तदेव हि १ मध्येनष्टे प्रमादेन देहं त्य
 क्त्वा शिवं व्रजेत् भक्ति-कर्म्यगुरुं यस्तु गुरुमन्यं समाश्रयेत् २ स जीवन्नेव चांशलो मृतो नर
 कमश्नुते गुरुभाक्त्या मलेषा नि सदा मल्लिंगधारणात् ३ रंहासुत्रसुखं तस्य सौभाग्यं च पदे पदे
 सज्जिकादि कर्मणा यल्लिंगभेदं विशेषतः ४ उक्तं वासिष्ठे देवि किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ५
 इति श्री पारमेश्वर तंत्रे शिवा दैतसिद्धांतो वीरशैव दीक्षाप्रकरणे लिंगं सज्जिकादिस्वरूपनिरू
 पणं नाम द्वितीयः पटलः २ ५७ ५७ ५७ ५७ ५७ ५७ ५७

श्रीविश्वात्मने नमः श्रीगुरुनाथाय नमः श्रीसांब. देव्युवाच नमस्ते मेरुकोटं धारिणे फणिहा
 रणे वद विश्वेशाक्षया विधानं परमेश्वर १ ईश्वर उवाच शृणु वक्ष्यामि देवेषां दीक्षाविधि
 मनुत्तमं यस्य विज्ञानमात्रेण योग्यस्याल्लिंगधारणे २ उपलिप्य गृहं सम्यगुक्तलक्षणकेदिने
 सुधादिशोभितं कुर्याद्रंगवल्याधलंकृतं ३ वितानतोरणाभ्युक्तं धूपदीपविराजितं सन्मं
 गलसमायुक्तं यथाविभवविस्तरं ४ यथाशक्ति यथाभक्ति मनोऽन्मत्यर्थिसंयुतं कार्यं हि वैभ
 वंदेवि वित्तशायं न कारयेत् ५ यजमानः समुत्थाय निर्वर्त्य प्रातरं ह्निकं मित्रबांधवसंयुक्ते
 मंगलस्नानमाचरेत् ६ सुशुभे सुसमैदेशे गोमयेनोपलिप्य च रक्तमृत्तिकया तत्र विलि
 प्य चतुरस्रकं ७ बाहुमात्रप्रमाणेन पंचवर्णैर्विलेखयेत् रंगकैश्चित्रकैः पद्मैः सर्वत्र समलंकेते ८

१४
१२

मंडले नूतनं वस्त्र माच्छाद्य तदुपर्यथ पंचप्रस्य प्रमाणेन निक्षिपेच्छालि तंडुलान् १ तदुपर्य
मलं कुंभं निक्षिपेन्नूतनं ददं अनुलिप्पसुधाभ्युक्त माष्टरितजलं शिवं १० पंचपल्लवसंयुक्तं
कुंकुमाद्यैरलंकृतं अश्वत्थोदुंबरप्लक्ष वरचूतमहीरुहान् ११ कलशोपरितः सूत्रं वेश्
यित्वा यथाविधि तदंतर्नवरत्नानि निक्षिपेद्भक्तिशक्तिनः १२ सुवर्णं वा यथाशक्ति सप्तसर्वं
गुरवेर्पयेत् प्राणप्रतिष्ठां कुंभस्य कुर्यान्मूले न पार्वति १३ गुणितं पट्टवसनं निक्षिपेत्कल
शोपरि आवस्थ कठे हरिद्र मावेहि नमस्तंशुकं १४ संवेष्ट्य मालिकाभिश्च दिव्यधूपैः सु
धूपयेत् चत्वारः त्रिजस्तत्र गुरुरेकस्तु पंचमः १५ समर्चयेयुः कलशं विल्वपत्रैस्तिलाक्ष
तैः दुर्वाभिः कोमलाग्राभिर्द्रोणैश्च करवीरकैः १६ पंचाक्षरेण नारेण पराप्रसादमंत्रतः

१४

शक्तिपंचाक्षरेणैव पंचब्रह्मानुवाककै १७ अर्चयन्ति पृथक्कैते पंचैतल्लिंगमृत्विजः ध्यात्वा वास्व
 महादेवं कलशोपरि पूजयेत् १८ मामनाद्यन्तमीशान मुमया सहितं शिवं चतुर्भुजं चंद्रकलावतंसं
 वराभयं रुरुकुठारपाणिं वामांकसं शोभितशैलकन्यं भजेन्महेशं परमात्मरूपं १९ अथ संपूज्य विधि
 वत्तुषोडशैरुपचारकैः यस्य स्मृत्यादि कर्माने समाप्य कलशार्चनं २० उपस्थानं प्रकर्तव्यं अर्चिं
 रपि पंचभिः श्रीरुद्रस्यानुवाकैः नमस्ते नमस्तु नाशिवे २१ एवं दिनत्रयं कुर्यात्प्रत्यहं कलशार्चनं ष
 ड्भैरवपानाद्यैर्भोजयल्लिंगधारिणः २२ आवश्यकं कलशे देवि नियतो नियतेन्द्रियः एकाहारो
 भवेन्नित्यं यजमानः पयोव्रती २३ अथ तदक्षिणभागे कुंभस्थापनदेशतः विज्ञानादिसमोपेते
 सुष्ठते वेदिकोपरि २४ निक्षिप्य पीठममलं मूलमंत्रेण तद्गुरुः सद्योजातेन तदुपर्याद्यां भुक्

मुत्तमं २५ वामदेवेन तदुप र्येतल्लिंगं विनिक्षिपेत् अघारेणथल्लिंगस्य सज्जिकायागुणं स्य
 च २६ तत्पुरुषस्यानुवाकेन ईशानस्यानुवाकतः क्रमेण कुर्यात्तत्प्राण प्रतिष्ठांगुरुरादरात् २७
 पूर्वोक्त्तमेवं ध्यायीत लिंगरूपां तनुं मम आवाहनादिकुर्वीत गुरुऋत्विक् समन्वितः २८ मूले
 नावाहनं कुर्यादासनं शोभनेनमः पाद्यमीशाय देवाय दद्यादर्घ्यं शिवाय च २९ दद्यादाचमनं स्ना
 नं महादेवाय तेनमः पंचामृतस्नानमथ कुर्यात्संचानुवाककैः ३० आपो हि षेति शुश्रोद स्नानं लिं
 गाय कारयेत् दद्यात्कपर्दिने वस्त्रमुत्तरीयं त्रिशूलिने यज्ञसूत्रं ततो दद्यात्सश्र्णां पतये नमः
 गंधं कामांतकायेति चाक्षतामृतकृत्वा तिने ३१ पुष्पं वृषध्वजायेति समर्प्यां गानि पूजयेत् शिवा
 य पादौ गुरवे सुल्फो जंघे मृदाय च ३२ जानुनीशं कुरायेति नमः गुरुभवाय च कटिपिनाकहस्ता

य नाभिं मेरुध^{तु}र्भूते ३३ उदरं विश्वरूपाय विरूपाक्षाय च स्तनौ हृदयं पार्वतीशाय वक्षःकैलासवा
 सिने ३४ कंठं तु नीलकंठाय स्कंधौ स्कंदे सुतायने अनंतबाहवे बाहून् हस्तान् हस्ति त्वेनमः ३५
 अंगुलीरंजहने कक्षं पंचमुखायने कूर्णो दिग्वर्णिने देवि नासिकां सर्वगंधिने ३६ वक्रं तु सर्वव
 क्राय नैत्राणि त्रिदशेनमः भ्रुवोर्भूभारभंगाय ललाटमल्लिकाक्षिणे ३७ शिरः सर्वोत्तमायेति
 सर्वांगं शशिमौलिने पुत्रायैवास्विलांगानि महापूजामथाचरेत् ३८ सल्लस्य नामभिर्देवि रुद्रसू
 क्तोक्तनामभिः मूलमंत्रेण चान्यैर्वास्तोत्रमंत्रैः समर्चयेत् ३९ पंचपुष्पाणि पूजाया मवश्यं वि
 धिनार्चयेत् द्रोणं च विल्वपत्रं च नित्यं नित्यार्चने शिवे ४० तिलाक्षतैस्तंदुलैर्वा नित्यपूजां समाच
 रेत् यान्यन्यानि सुगंधीनि वन्यानि ग्रामजानि वा ४१ सर्वस्यान्मम पूजाया पुष्पं पल्लवपत्रकं

ॐ
पद्मे रपामार्गकैश्च कल्लारैश्च कदंबकैः पै
चैकैर्जातिकुसुमैर्मल्लिकावनसंभवैः ४३ उत्पलैः करवीरैश्च शामंतीपाटलैः शुभैः पुनपुनाग
बकुल मरुगेर्दवनादिभिः ४४ कुटुजैर्वा कुरुवकैः कुंदकैः सरनागकैः इत्याधु तैरनु तैर्वा
ममलिंगं सपुजयेत् ४५ दुर्वाभिस्तु लसीबिल्वैः करवीरैश्च कोमलैः द्रोणैश्च पंचभिर्नित्यं म
मलिंगं समर्चयेत् ४६ मोक्षार्थं बिल्वजैः पत्रै रर्चयेच्च तिलाक्षतैः धर्मार्थं द्रोणकुसुमै रर्थार्थं क
रवीरजैः ४७ धर्कपुष्पं राजवश्यं नृवश्यं कमलार्चनं मल्लिकाभि र्जयार्थं चेद्दूर्वाभिः कीर्तिकाम
नः ४८ भारोग्यकाम्युत्पलजैः पुत्रकामी कुरुंदकै पुनागैः पशुकामी चै सवर्धिसर्वसंभवैः ५१
एवं संपूज्य विश्वेशि प्रत्यहं तु दिनत्रयं तथाष्टांगयुतं धूपं गंधावग्रहकारिणो ५२ क पूर्वादिस्मृदा

पांश्च सोमसूर्याग्निवक्षुषे नैवेद्यं पङ्क्तुसोपेतं यद्यध्योग्यं ममादरात् ५३ अंनानां पतयेत्तुभ्य
 मिनिमंत्रेण निर्मलं तत्तत्समर्पयेद्देवि लिंगरूपे मयि प्रिये ५४ तांबूलं च सकर्पूरं रससायेति
 मंत्रतः घृताक्तवर्तिसंयुक्तं नीरांजनमथाचरेत् ५५ मंत्रपुष्पंततो दद्यात् त्र्यंबकेति स्तुतं
 तः प्रदक्षिणं नमस्कारान् कृत्वा स्तोत्रैस्तु वेदथ ५६ क्षमार्पणं प्रार्थनं च यस्य स्मृत्या क्षमापये
 त् रात्रौ जगणं कुर्यान्मम लिंगस्य संनिधौ ५७ लिंगेन सह कुर्वीत सज्जिकाया गुणस्य च
 प्राणस्थापनमारभ्य यथा लिंगस्य तत्तथा ५८ यदितं तु पटोत्पन्नं न चैवं सज्जिकागुणौ यदि
 लोका मयी सज्जा यदि वा तादृशो गुणः ५९ लिंगेन सह संस्कारं कुर्यादेव मतं द्वितः शैथिल्ये स
 ज्जिकादेस्तु संस्थत्य पुनरन्यतः ६० अष्टबन्धे विशीर्णं तु पुनर्वन्धं च कारयेत् यदि मोहात् यजेद्

१७
 हं सचांशलोभविष्यति ६१ यन्नष्टं तत्र कुवरित यथाशास्त्रं गुरोर्वचः नतिष्टेन्नियमेनासौ लिंग
 संपूजनादृते ६२ नान्यधर्मो भवेत्तुर्मो नधर्मो धर्म एव नान्यधर्मैर्न पाषांडे नदुर्वर्तैर्न लोलुपैः ६३
 नधूर्तैर्न गुरोर्भक्तैर्न भक्तैर्नानृतोक्तिभिः नमतद्वेषिभिर्मूर्खैर्नानाचाररतैरपि ६४ नशार्दैर्न
 र्थलुब्धैश्च नागुरुत्कार्यकारिभिः नस्त्रीषु लोलुपैर्न चौरैरात्मकारिभिः ६५ नदूषकैर्न
 सकैर्नानाहैश्च क्वचित्प्रिये सहोपवेशायेद्भावेदभ्रीयात्संगमाचरेत् ६६ स्वपेद्रूपेदुपश्लोक्य
 नालोकेनाभिवादयेत् यदि शाक्तस्तदा लिंगं शिवयोगी समर्चयेत् ६७ पुण्यकालेषु योगेषु
 विशेषेण समर्चयेत् संक्रान्ता विषवेचैव स्वजन्म त्रितये दिने ६८ नवम्यां च चतुर्दश्यां सिता
 यां सोमवासरे यथाशाक्त्यर्चयेत् लिंगं पौर्णमास्यां विशेषतः ६९ अर्धोदयस्य लक्षणमाह

॥ ज्योतिषे ॥ अमार्कश्रवणेपाते युक्ताचेत्सुष्यमाद्ययोः आर्धोदयस्यविज्ञेयः किञ्चिन्नूनोमहोदयः १
 क्षृष्णपक्षत्रयोदश्यां मघामिंदुकरेरविः यदातदागज्जया आधेसर्वे रमापते २ नभस्यसि
 तपक्षेच षष्ठी कुजदिनेयदा रोहिणीपातयोगेन साषष्ठीकपितृस्मृता ३ आनुक्ताः अर्धो
 दयादियोगेषु ग्रहणेचंद्रसूर्ययोः व्यतीपाते कुस्तुयोगे प्रदोषेचविशेषतः प्रतित्रयोदशीरात्रौ
 शानियोगेविशेषतः ७० क्षृष्णभौमचतुर्दश्यां गुरुणांचमृतेहनि पित्रोः सिद्धिं गतदिने विशेष
 णसमर्चयेत् ७१ शुक्लभौमचतुर्थ्यांतु क्षृष्णाष्टम्यांविशेषतः नृत्यवादित्रगीताद्यैर्यथाविभ
 वविस्तरं ७२ दरिद्रः करतालैर्वा घंटानादेन चार्चयेत् कोट्यो ब्रह्महत्यानाम गम्यागमकोट
 यः ७३ श्रवणेनैव घंटायाः नादस्यायां तिसंक्षयं श्रूयते हि जनैर्यावित् घंटानादः समंततः ७४

१६

तावत्पापानिरक्षंति शक्त्यास्थातुं न हि क्षणं तस्मात्प्रयत्नतो देवी घंटानादंस्तथा धयेत् ७५ तथैव
 यत्नतो देवि ताडयेज्जघटिकां तदभावेऽपि यत्नेन कांस्यनादं समाचरेत् ७६ कुर्वीत कहलानादं म
 मलिंगार्चनोत्सवं लिंगधारिविशेषेण शंखनादेन पूजयेत् ७७ सर्वाभावेऽपि यत्नेन यतः शंखाम्
 मप्रियः दीपान् प्रज्वालयेद्देवि ममलिंगस्य संनिधौ ७८ अभिषेकः प्रकर्तव्यो यथा शक्त्या मलोदकैः
 चुलकोदकमारभ्य यावत्प्रक्षालयेत् ७९ तावदासेव ये ल्लिंगं मयि विसृज्य धिक्फलं ॥ ग्रंथान्तरे ॥
 एगंधलक्षणं लिख्यते ॥ कस्तूरी कुंकुं गंधं कर्पूरं च स्क्वशोभनं उसिरं वा गरुः कोष्टं तमालदलमेव च १
 ७४ शिवा एगंधमेतत्तु स्य मुनीं स्वरूपकं साधयेद्यत्नतो गंधं कस्तूर्यादिस्वशक्तिनः ८० य
 शक्तः सर्वयत्नेन श्रेण पुष्पैः समर्चयेत् सर्वदा सर्वयत्नेन सर्वत्यक्त्वा तु पार्वति ८१ सर्वालाभा

न

सरंमत्वा लिंगार्चपरोभवेत् यथाशक्ति यथामक्ति यथाकालं यथासुखं ८२ यथासंभावितेर्द्रव्ये
 लिंगपूजापरोभवेत् चतुर्थे तु दिने देवी स्तुत्योषस्य वगाहनं ८३ ये येष्टु यजमानस्य मंगलस्त्रानमा
 चरेत् समेत्य बहुभिर्ब्रह्मैः शिवतत्त्वार्थवेदिभिः ८४ लिंगपूजासु निरतैर्लिंगिभिः शिवयोगि
 भिः पीठपुराणैर्लिंगमे नंदीशंपूजयेच्छिवे ८५ नंदूर्ध्विका सदाधार्य भक्तस्यांगुष्ठपर्वणि नोच्छि
 द्दोषभ्या न्योन्यं भुंजतां धृतलिंगिनां ८६ नवप्रक्षालनं पाण्योस्तदुच्छिष्टधिया शिवे शयानः
 श्रीगुरोः पादपद्माये शयिता भवेत् ८७ यथाशिवे तथा लिंगे यथा लिंगे तथा गुरौ यथा गुरौ तथा प्रा
 णे तथा प्राणानुशासने ८८ यथा यथैव तच्छास्त्रे मते चापि तथा भवेत् एकाभिमानस्तद्भक्ति
 वीरिशैवमते मम ८९ लिंगधारणमात्रेण कुतोसौ मानुषः शिवे सदा विभूति संपर्कसदा

रुद्राक्षधारणात् ८९ धारणा नमस्ते लिंगस्य सोहमेवनसंशयः अणुमात्रमपीशानि ललाटे यस्य दृ
 श्यते ९० मन्त्रा मणविना भूतिः सोहं रुद्रो न संशयः धृतं सद्भूति सर्वंगं ये पश्यन्त्यपि पापिनः ९१
 त एव धन्या गिरिजे ते चान्या न्या वयंति च यस्य देहे स्ति रुद्राक्षौ यावद्भूत्यै क एव वा ९२ तं दृष्ट्वा दूर
 तो यांति पापानि विविधानि च विभूतिरपि रुद्राक्षं लिंगं यस्य त्रयं तनौ ९३ स साक्षाद्गुह्यं दर्शयति
 सोहमेवनसंशयः मम लिंगं च नाभूति रुद्राक्षमनुजापनै ९४ एकैक एव मत्प्राप्त्यै किं फलं सर्वसं
 निधौ ललाटे भस्मना पुंङ्गुं करे रुद्राक्षं जापनै ९५ कंठे च लिंगं भरणं सोहमेवनसंशयः ९६ ई
 नि श्रीपारमेश्वर तंत्रे शिवाक्षे तसिद्धांते वीरशेखरी लिंगार्चना विधीस्तृतीयः पटलः ३ श्री

स

श्रीगुरुभ्योनमः ईश्वर उ० उपविश्यगुरुः पीठे प्राणायामादिकंचरेत् वीरशैवाख्यदीक्षां करिष्ये हे
 ममित्यथ १ कृत्वा संकल्पमीशानि होमदेशं विशोधयेत् स्थंडिलं वापि कुंडं वा यथाकामं समाचरेत् २
 स्थंडिले सर्वसंपत्तिः कुंडे सर्वार्थसिद्धयः स्थंडिलं त्रिविधं प्रोक्तं कुंडं पंचविधं शिवे ३ चतुरस्रत्रयस्र
 वृत्तभेदा धर्मार्थकामदाः चतुरस्रत्रयवृत्ता र्धचंद्राः कर्मठा क्रमाः ४ धर्मार्थकामसायुज्यं कैव
 ल्यफलदायिनः एतेष्वन्यतमे देवि प्रदेशे होमकर्मणाः ५ पुण्याहवचनं कृत्वा नांदीकर्मस
 माचरेत् पंचगव्यादिकं पीत्वा सभां च शिवयोगिनां ६ संपूज्य शक्तितो भक्त्या गुरुरग्निमया
 नयेत् योगिनीभिः सहैशानि चैतुर्भिर्लिंगधारिभिः ७ सूर्यारणिशिवागारशिवयोगिग
 हादिभिः मूलमंत्रेण चोदिष्यान्निवादे संच मुद्रया ८ यथांतरे पंचमुद्राः प्रदर्शयन्ते स्तंभने च

निक्षिपेत्समिधांशतं १६ धमन्या ध्यै मे दग्निं कवचेन गुरुः शिवे ज्वलिते ग्नौ पुनर्ध्याये
 नामैव परमेश्वरि १७ चतुर्भुजमुदारांगं चंद्रशेखरमव्ययं कुठारेणाभयवरपाणिपंकजशोभि
 तं १८ वामांगालिङ्गिताद्भिद्रं तनयं परमेश्वरं मंदस्मितं त्रिनयनं मुमारमणमीश्वरि १९ अ
 थ ध्यायीत भवति मे वं रूपं विचक्षणः उद्यदादित्यसंकाशामरुणांशुकां २० अंतर्गतमहद्वह्निं एभर
 गुर्विणीकुंडरूपिणीं सहजारेणमूलेन दध्यादाज्याहुतिर्दश २१ शिरोसिजैगजामीषो लयनेनाग्नि
 विभावयेत् तद्गर्भजठरे देवि समुत्सन्नं हुताशनं २२ नमो ग्नये ते रुद्राय पशुनां पतये नमः
 नमो ग्राय वीराय नमस्ते चंद्रमौलये २३ इत्यग्नौ पृथगाज्येन हुते देवं शताहुतीः अथ यत्नेन
 कुंडस्थं ध्यायेद्गुह्यं हुताशनं २४ स सहस्रं चतुःशृंगं स सज्जि कृदि शीर्षकं त्रिपादं निर्मलमुखं

सुखासीनं शुचार्पितं २५ तोमरं व्यजनं बालं चापवाणो वराभये दधानं सर्वभूषाढ्यं सधो जातं महेश्व
 रं २६ नमोरुद्राय देवाय वेषणाय कपदिने हुताशनाय नीलाय लोहिताय ककुद्गते २७ स
 हतारेण मूलेन प्रतिमं द्वात्रिंशत्तरं तदा जुहो दाज्येन देवेषु षोडशाज्याहुतीः क्रमात् २८ **नाम**
 जातस्य जातकर्मार्थं हुने दाज्याहुतिर्दश सहस्रतारेण मूलेन जातकर्मदिमुच्यते २९ रुद्राग्निरि
 ति वेशानि नाम कर्मैर्विभावरेत् सहस्रतारेण मूलेन हुने दाज्याहुतिर्दश ३० पृथग्मूतमुमेशाभ्या
 मग्निं संवित्पयोगिनं कुर्यान्निष्क्रमणं नाम हुने दाज्याहुतिर्दश ३१ कर्णवेधाभिधं नाम सं
 स्कारं मणि कुंडलं भावयित्वा शुचिः कर्णं हुने दाज्याहुतिर्दश ३२ अथान्नप्राशनार्थं च चौलाय
 क्रमात्तदश क्षुण्णपनयनं नाम संस्कारं मूलमंत्रतः ३३ तारेण शतमूलेन नमोरुद्राय च क्रमात्

हुनेदाज्याहुतीरग्नौ प्रीत्यर्थं विंशति हुनेन ३४ शतमष्टोत्तरं पञ्चा मूले नाज्येन पार्वति कुर्याद्विवाह
 संस्कारं स्वाहया सह वैशुचेः ३५ तरुणं रूपं संपन्नं मर्चिषं दीप्तनेत्रं स्वाहा शोभितवामां कं मभिध्या
 येत्कृताशनं ३६ तस्य जित्कामहा देवि सत्यसत्यर्चिषः शुभाः ध्यात्वा क्रमेण च हुने सत्यससा
 हुतीः शिवे ३७ लेलीहानां करालां च रोचिष्केशां त्रिलोहिता विद्युत्प्रभा शिवाख्यां च तत्र मद्याशि
 वाभिध्या ३८ तस्यो विशेषतो देवि हुनेदाज्याहुतिर्दश सहस्रारेण मूलेन ध्यायेद्द्रुमयं शुचिं ३९
 अथार्चि लेलिहानायां कराल्यां धर्मकामतः पुत्रकीर्त्यर्थं चानुरोचिष्केशायां पुष्टिकामनः ४०
 आयुष्कामि हुनेष्टांति लोहितायां पशुप्रियः विद्युत्सरविनाशार्थं प्रभायां शिवलोकधीः ४१
 मोक्षार्थं रज्जु हुया देवि शिवायां च तनोमम दशद्वादशपञ्चाष्ट त्रिंशसोडशषष्टितः ४२

अष्टोत्तरशतं चैव तु नेदाज्याहुतिं शिवे अथ कुंडस्य परितो मेखला वितयेयजेत् ४३ जयाचविज
 क याभद्रा तीव्रगोरीकुंघनी ईश्वरी शांतीवीदिव्या ज्वालिनी भोगदायिनी ४४ कल्याणी गगनार
 क नंदाज्योतिष्मतिः क्रमात् प्रणवादि नमो मंत्रे दिक्षु पूर्वादिषु क्रमात् ४५ पाशांकुशावराभीति
 हस्तार्धे दुशेखरः तृतीयस्यां मेखलायां पूजा षोडशशक्तयः ४६ हस्ते स्वागगनारक्ता महेष्टु
 ष्मा कपिंजला अरुणामालिनी शांता निद्रा युक्कोधनी क्रिया ४७ अलंबुषा सिनीवाली कुंदुरा
 का यथा क्रमात् मध्यमे मेखलावृत्ते पूज्या षोडशशक्तयः ४८ अमृता मानदा पूषा पुष्टिस्तुष्टि
 रतिधृतिः शशिनी चंद्रिका कांता ज्योत्स्ना प्रीतिः प्रियंवदा ४९ गंधारि हस्ति जिह्म विपनी
 चक्रमादिनी प्रथमे मेखलावृत्ते पूज्याः षोडशशक्तयाः ५० इंद्राद्या अहदिकपाला वाहना

दिषु संयुताः दुर्गागणपतिक्षेत्रपालमृत्युंजयास्ततः ५१ अभयं कर ईशानि मध्येदिक्षु विदिक्ष्वपि
 स्ववाहनायुधोपेता पूज्याः कुंडेततो हुनेत् ५२ क्रमेणाज्याहुतिं तेषामेकमेकमंतं द्रितः जयदि
 शक्तिमारभ्या अभयं कर मथांतातः ५३ सहतारेण मूलेन त्रिपंचाशत्कुलेभ्यश्च अथ संप्रार्थ
 येदग्निं ज्वलंतं मम रूपिणं ५४ नमस्ते सप्तजिह्वाय नमस्ते रुद्रमूर्तये नमः सर्वहविर्भोक्त्रे न
 मोदिक्ष्वग्ये नमः ५५ चतुःशृंगाय शंताय वीतिहोत्राय ते नमः वैश्वानराय देवाय वह्नये विश्वक
 र्मणे ५६ धने जयाय रुद्राय ज्वलनाय नमोस्तुते नमस्ते नूनपादे ते नमस्ते जातवेदसे ५७ उष
 बुधाय बोध्याय अहिर्बुध्याय ते नमः नमस्ते बर्हिषे नित्यं नमः शुष्माय शंभवे ५८ रुषीर्योनये
 तुभ्यं नमस्ते क्षुष्यावर्त्मने आश्रयाशाय च बृहद्भानवे ते नमो नमः ५९ इति संप्रार्थ्य कुंडस्थ

मावयोस्तनयं शिवे आवयोरेकरूपेण ध्यायेद्गतिं मतं द्रितः ६० प्रो वै रश्मिस्तोयैः परितोग्ने
 मुवोक्षयेत् नमः पद्मांगुरुः कुर्याद्वन्द्यैः परिसमोहने ६१ प्रणवेनाहृतैर्दभैः परितोग्निं परिस्त
 रेत् प्रणवेनाग्न्युपस्थे च पात्ताशा नृपरिधी नृक्षिपेत् ६२ ओदुंबराः शमीजाता यदि कामप्रदाः
 शिवे पात्ताशाश्च त्र्यकाशमयः परिधयो न्यतः ६३ अथ ग्नीमर्चयेत् सश्वा द्विष्करकाक्षतै
 शुभैः प्रागादीशानपर्वतं क्रमेणैभिः प्रदक्षिणैः ६४ नमः शिवाय रुद्राय मृडाय शशिमुक्तये
 ईशानाय गिरीशाय रुद्राय शङ्गमूर्तये ६५ अल्लेख्यै रश्मिर्दिक्षु पुष्पैरप्यमलैः शिवे अ
 ग्ने रुत्तरदिग्भागे बहुधर्मानृक्षिपेत् ध्रुवं ६६ तेनैव प्रणवाद्येन चैतत्तदुपरि क्षिपेत् दर्व्याञ्ज
 स्थालिको चैव प्रोक्षणी पूर्णपात्रिका ६७ इध्मस्रुवा वितीशानि षट्पात्राणि प्रयोजयेत्

सहस्रिरन्वदभाग्य पाणिनावोरसांभसा ६६ ह्रस्वोत्तानानिपात्राणि पुनश्चावोक्षयेद्विषये प्र
णवेनहृदांमूर्ध्नि प्रोक्षणीमग्रतो नयेत् ६९ सहस्रारेण मूलेन साक्षात्तंजलमानयेत् शिवाय
शंभवेतुभ्यं नमोरुद्रायमृत्यवे ७० प्रोक्षयेद्भागसामग्र्यं सपवित्रेण पाणिना तदन्यत्रसमु
त्सृज्य पूर्णपात्रमथाहरेत् ७१ तच्चापि पूर्ववत्कृत्वा बोध्यत्यमुखतः समं क्षिपेदुत्तरतो ग्नेश्च
हुंफट् स्वाहेति मंत्रतः ७२ तदुपर्यष्टमिदं भैरावाचार्यः प्रणवेन च मूलमंत्रेण चाभ्यर्चनम
स्तृत्याभि मंत्रयेत् ७३ ततः आदाय चार्च्यार्च्यं आज्यस्थाल्यां पवित्रकं अपनीये क्षिपे
देवि चाज्यसंस्कारमाचरेत् ७४ अंतर्गतपवित्राय आज्यधानीं पृथक् चरेत् नमोऽं निक्षिपे
द्वन्हो स्वाहा देवी विलापयेत् ७५ हुंफट् दभाग्ययुगलं माज्यधान्यां क्षिपेद्विषये प्रदर्श्य

र्च्य

ज्वालितान्दुर्गान् पुनस्तैरेवसाग्निभिः ७६ सहतारेण मूलेन क्षिपेद्वह्नीशिवेर्पयेत् अथ
 सुवासमारभ्य वायुमाग्नेयकोणगां ७७ अपुरयेदविच्छिन्ना माज्यधारां गुरुः शिवे तदा
 नीमनिमारभ्यै शानांतंतारवर्मण ७८ शास्त्रमूर्ध्ना सृचा देवि ऊहु याश्चक्षुषिस्त्रिचा तां
 रापूर्वेण मूलेन शिवायेति समर्पयेत् ७९ अथ सृजाज्यमाचार्य ऋत्विजश्च समंततः द
 क्षिणोदिकं प्रतीचीषूपविश्याग्नौ हुनेत् ८० पंचानुवाकमंत्रैस्तु शतमष्टोत्तरं क्रमा
 त् सहतारेण मूलेन सहस्रं च सहा त्विजा ८१ प्रत्येकं गुरुणा होमः कार्यो ग्नौ गिरिनंदने
 अथ हुत्वा द्वादिकूपात्कान् ताराहं फट् शिरो न्वितं ८२ दुर्गा गणपतिगौरी जमदग्निचनंदिनं
 वृषभं भृंगि रितिकान् कुमारमापि पार्श्वे चान् ८३ एकैकस्य क्रमादष्टौ हुने दाज्याहुतीः त्रिये

दुर्वास
 इभ्यरी अचलास्रजा
 सं शिवं रुद्रं त्रियंबकं मुमायति ८३
 कथयं कपिलं कएव

हुनेन वयं हानूतत नमः पूर्णाहुतिं हुनेत् ६५ कृत्वा स्विष्टकृतं पश्चात् प्रायश्चित्ताहुती हुनेत्
 अग्निमूर्धाग्नियेवेति कद्रुद्राया नुवाककैः ६६ पंच ब्रह्ममयैस्तारैर्मूलेन क्रमशो हुनेत् सहता
 रेण मूलेन होमशेषं समापयेत् ६७ ततः शास्त्रानुसारेण गुरुरेवमतं द्विजः ६८ इति श्रीपा
 रमेश्वरतंत्रे शिवाद्यैतसिद्धांतैर्वीरशौवदीक्षाप्रकरणे दीक्षाहोमप्रकरणं नाम चतुर्थोऽध्यायः ४
 ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

श्रीगुरुभ्योनमः अथ शृणु महादेवि दीक्षाबंधनलक्षणं सज्जिकागुणलिंगानां संयोगक्रममादि तः
 १ पुनः संपूज्य तल्लिंगं यथाशक्त्युपचारकैः सज्जिकांगुणं वस्त्रमुदास्य प्रणवेन ततः २ स्मृत्वा
 मां मूलमंत्रेण गुरुरावाह्य सज्जिकां अभिमंत्र्यानुवाकैस्तैः स्वीकुर्याच्च गुणं ततः ३ द्विषद्वारं तु
 मूलेनाभिमंत्र्याथ नियोजयेत् सहजारेण मूलेन योजयेत् सज्जिकांगुणं ४ तेनैवांतस्तरे द्वस्त्रं लिं
 गं तेनैव पूजयेत् तेनैवोपरिसौवर्णं पूजयेत् पुष्पमुत्तमं ५ सुवर्णारहितं लिङ्गं धारयेन्न कदाचन
 ससुवर्णमभिष्टार्य कार्यं लिङ्गं सैने शयः ६ कपारं बंधयेद्देवि मूलेनागलियोजनं मूलेन वस्त्र
 माबध्य संप्रदायगुरुकृतः ७ विशिष्टं पूजयेद्देवि ध्यायेत्तं सज्जिकां ततः मम रूपं परं ध्यात्वा
 स्तुवीता नेन पार्वति ८ नमः शिवाय रुद्राय शंकराय कपर्दिने मृडाय नीलकंठाय नमो धूर्ज

टयेनमः ९ ॐ नमः परमेशाय नमः ॐ काररूपिणे चंटाप्रियाय शर्वाय सर्वाय शशिमौलये १० न
 मः फणींद्रेश्वराय तरक्षगजवर्मिणे नमो लल्लारनेत्राय नमस्ते लवणमूर्तये ११ नमस्ते पंचवक्त्राय न
 मो मृत्यंजयाय ते नमो धकद्विषे तुभ्यं नमस्ते मेरुधन्विने १२ नमस्ते पार्वतीशाय गणनायकसूनु
 वे नमः कुमारपुत्राय नमो गंगाधराय ते १३ नमस्त्रिपुरसंहर्त्रे नमो विष्णुधवाय ते नमः प्राशां
 कवर्णाय नमस्ते शंभवे नमः १४ नमो व्याघ्रवीराय नमः पशुपते हर पाहि मांगिरिजानाथ क्षमस्व
 मम विप्रियं १५ तिष्ठ देहे मम सदा मम देहे तवात्मनां देहि सायुज्यमीशान सौभाग्यं शिवशंकर १६
 इति स्तुत्वा यतस्त्रिंशं सहस्रं गुणं शुक्लं निक्षिप्य पूर्ववत्पीठे स्तुत्वा नत्वा भिक्षुं वयेत् १७ अत्र लिख
 चतुष्टययुतो गुरुस्तत्कलशोभसा पीठस्य यजमानं तं भक्षिष्ये वेदिमैः क्रमात् १८ पंचानुवाकैस्तु

रेण मूलमंत्रेण रुद्रतः शुद्धवस्त्रं धरं भक्तं सर्वालंकारसंयुतं १९ सहजतारेण मुलेन स्वामिमेव्याध्या
 गुरुः विभूतिधारणं भक्त शरीरे स्वयमाचरेत् २० आदौ शिखी मूलेन प्रणवेन ललाटे नमः कं
 ठेक्षियुगले स्वाहाकर्णद्वयां सयोः २१ वषट् वौषट् भुजद्वंद्वे हुं फट् तन्मध्यमाग्रयोः प्रणवेन हृदीषा
 नि हृदा कंठे पराभिधे २२ तारेण वक्ष्यसि शिवे मूले नोदरनाभिके दुरुजान्वे त्रिजंघासु प्रणवेनै
 श कले पयेत् २३ यथा क्त्वा यरुद्राक्षान् धारयेत्तं स्वयंगुरुः सांप्रदायानुसारेण दीक्षा रुद्राक्ष भस्म
 नां २४ अथ भक्तो गुरुं देवि पूजयेद्भक्तिशक्तिनः मणिकांचनवस्त्राद्यैः स्तुत्येत्सर्वमेश्वरि २५
 पुरोर्दक्षिणपादस्य निबध्नां गुह्यमूलके सूत्राग्रमन्यतस्याग्रं गृहीत्वा हस्तयुग्मतः २६ अथो
 पदेशं कुर्वीत गुरुः शिष्याय मे मनुं संप्रदायानुरूपेण यथोक्तेन विधानतः २७ इत्येतिर्वर्त्यदे

वेदि दीक्षापूर्वांगसंयुतां संबद्धीत गुरुलिंगं शिष्याय मम शौलजे २६ मोक्षार्थिनः शिखादेशे वा
 तु मध्ये तु धर्मिणः कामार्थिनः कुरीदेशे कंठे सर्वार्थिनः प्रिये २७ अष्टाक्षरशतं जप्त्वा मम मूलं
 महामनुं आवद्धीत गुरुलिंगं देहे शिष्यप्रयत्नतः ३० गायंतीभिः पुरंध्रीभिः सर्ववाद्यविष्
 णीतं सन्मंगलसमायुक्तं यथाविभवविस्तरं ३१ अथ शिष्यो गुरुं भक्त्या प्रणवेभ्यः कृतः पुरः
 आशीर्वादं दद्मुरः शिष्यो मस्तके हस्तसंयुतः ३२ सुषुप्तो धनसंपत्तिर्बली शौर्यादिको भव अथार्च
 ये सभां देवि स्वशक्त्या शिवयोगिने ३३ दक्षिणां शुकनांबूलं प्रणमायैश्वर्यभक्तितः निर्मलै
 रन्नपानाद्यैर्भोजयेत्लिंगधारिणः ३४ यथाशक्त्यथाभक्तिः सिद्धः शिवमयोजनः तदा प्र
 भृतिभक्तो सो लिंगपूजापरायणः ३५ समबुद्धिर्भवेदात्म गुरुलिंगशिवेषु च त्रिकालमर्चये

लिंगं न्यायार्जितधनादिभिः ३६ द्विकालमेककालं वा सर्वदा लिंगमर्चयेत् नैस्यस्योनत्यजेत्सूत्रां न
 नोपधनिमित्ततः ३७ यदि त्यजति मूढात्मा रौरवं नरकं व्रजेत् स्नानं तु भस्मना नित्यं सर्वचारस्य पू
 र्णये ३८ न स्पृष्ट्य बुध्या स्नायीत यदि कुर्यात्स पातकी लिंगं मम धृतं येन निविष्टा खिलकर्मणा ३९
 ये संति जातिभेदास्ता नेकवह्निवयोगिनः पश्येदखिलजातिस्था नेकमात्रसहोदरा ४० न स्त्री
 भेदो न पुंभेदो जातिवर्णाश्रमादिकं सर्वातीतमिदं विधिं वीरशैवमतं मम ४१ यदा नायासतो
 देवि भोगमोक्षकरस्थितौ धारणा नमस्ते लिंगस्य पूजनाच्च निरंतरं ४२ नान्यत्कर्म न वै कार्यं व्रतमे
 तन्महर्षि वे एकस्य द्रोणपुष्पस्य फलमप्यर्पितस्य तत् ४३ वक्ष्यामि शृणु देवेशि तद्वारे किं करो
 म्यहं यद्द्रोणकुसुमैः पूजा मम सन्निधिकारणं ४४ ऋणतस्य नमोक्ष्यामि कल्मकोटि शतैरापि

यदेकमपि देवेष्टि बिल्वपत्रं समर्चयेत् ४५ मम लिंगे विशेषेण सदा तिष्ठाम्यसंशयः तिलाक्षतैः श
 मीपत्रै रपामार्गैः पयोरुहैः ४६ दुर्वाभिश्चार्चयेन्नित्यं मन्यैरपि सुगंधिभिः नद्वेषं विनयेच्छिं गधारि
 णेशिवयोगिने ४७ नबालयुववृद्धादि तारतम्यधियाभजेत् प्रत्युतिष्ठेत्तदान्योन्यं दष्टमात्रेण
 लिंगिनः ४८ अग्निं वंदे तदान्योन्यं नभेदो लिंगधारिणं नब्रह्मवर्चनियमो नवानप्रस्थलक्षणं
 ४९ नसंन्यासो न वैराग्यं यदि लिंगार्चने रतिः नमुंडं न नापि शिखा नशुक्लानारुणः पटः ५० नाने
 कशाठ्येकशाटिः स्वेषाभोगाहिलिंगिनः सामान्येनार्चयेच्छिं गं नित्यं नित्यक्रमेण तः ५१ नैमित्त
 केन कुर्वित काम्यं कामानुसारतः सार्वत्रिकेनित्यपूजां षोडशैरुपचारकैः ५२ यावत्कथं यथा शक्ति
 नाया सस्तत्र विध्यते यावैनैमित्तिका पूजा स्य जन्मक्षादि पूर्ववत् ५३ अग्निषेकादिकं याव

29

हयत्स

सुक्याकुयादिशेषतः पृथक्दधिमधुपृथक् क्षीरघृतादिभिः ५४ अभिविचयेत्प्रयत्नेन ममलिंगं
महेश्वरि अभिविचयेद्यथाशक्ति नारिकेलफलौदकेः ५५ अन्नेन नवनीतेन मृदुशर्करयापि च पं
चामृतैर्यथाशक्ति विशेषेण निषेचयेत् ५६ शीतलेः शुद्धतोयैश्च ससंशुद्धैः सुगंधिभिः धूपदी
पस्रपुष्पाणि मृदुनैवेद्यं मर्चयेत् ५७ अन्नाद्यैरर्चयेद्भक्त्या स्वशक्त्या लिंगधारिणः लिंगवस्त्रगु
णादीनि दद्याद्यमीक्षितं ५८ स्वर्णात्तंबूलपुष्पाद्यै र्यथाभक्त्या समर्चयेत् स्याप्य पृष्ठे ततः सर्वं
यदि स्यात्सन्निधौ गुरोः ५९ संपादितं स्वशक्त्या यत्तदुक्तं यत्तदाचरेत् गुरोस्तु जन्मनक्षत्रे सिद्धिं
गतदिनेपि च ६० यथाशक्तियथाभक्ति पूजयेच्छ्लिंगधारिणः न समीक्ष्य क्वचिद्वापि लिंगिनं
शिवयोगिनं ६१ नाचारो वा न नाचारो लिंगी स्यात्स विशिष्यते धृतलिंगमहाभस्म रुद्राक्षाः
शिवयोगिनः ६२ शिवास्ते शिवभक्तत्वा दागता इति चिंतयेत् यद्यस्ति दुरेवा देवि शिवयोगी शिवार्चकः

संप्रार्थाकारयेधर्मा न्यदहंसउमेभ्रणु अल्लाभेगृहिणो वापि ह्यर्चेल्लिंगिन एव हि ६४ शक्तिमान्
 विशेषेण ह्यशक्तो लिंगमर्चयेत् न कर्षेधरणीं वीरशैवदीक्षासु दीक्षितः ६५ नखाते नखने
 कापि नष्टे नैव बंधयेत् न वहे हिरसाभारं न काष्टेनेतरं लघु ६६ यदिष्टाकुसुमं धार्यं जठो
 ष्ठादिभूषणं दीक्षितो वीरशैवायां दीक्षायां धृतलिंगिनः ६७ न नीचमाचरे कर्मा नायासेनापि
 कुत्सितं अथ काम्यानि कर्माणि वक्ष्येते लिंगे धारिणः ६८ यदि स्याद्योगिनी युक्तस्तदेत्येव
 तमाचरेत् सोमवारे विशेषेण द्रोणपुष्पाणि वाहरेत् ६९ अभिमंश्याथमनुना तानि पंचाक्षरेण
 वै एकवारं समुच्चार्य मंत्रं मम समं पुनः ७० एकं समर्पयेदेवं सहस्रं प्रतिवासरं नियमेनैकवर्षं
 तमुपोष्या ऋक्षदर्शनात् ७१ निधिलाभः पुत्रलाभः शिव एव न संशयः तुलसीशत्रुनाशाय

वि
पुष्पैः सर्वाभिरुद्रोणसंभवैः
दुर्वाभिराजवपुषा यीर्षयो
सुरजैरपि ७६ वर्यकामीपयो

धत्तुरैः रोगनाशनं ७३ शमीशत्रुनाशाय कीर्तिदाहिति लाक्षताः शिवरात्र्यां महादेवि स्नाया
दस्तमये हृदे ७४ संस्थाप्य पुरतः पीठे पूजयेत्क्लिङ्गमात्मनः कन्याथरि पूजयेदकै वंश्याथरितु
शमीदलेः ७५ मोक्षार्थरि बिल्वजैः सर्वार्थ्यं पुत्रसुन्दरि पुत्रकामी पाटलजैरकै रुद्राटयेद्रि
पून् ७६ करवीरैर्भवेद्दानं विधापुन्नागसंभवैः कुरांटकैर्धनप्राप्तिः धत्तुरैर्मयिदरीन् ७६ चूने
विषनाशाय मधुकैः पशुवृद्धये चंपकैर्मित्रलाभाय नीपजैर्निधिसिद्धये ७९ जानीभिर्भोग
सिध्यर्थं मन्त्रीसंपत्समृद्धये सर्वानिष्ठार्थसिध्यर्थं द्रोणपुष्पैः समर्चयेत् ८० तिलाक्षनैर्वि
ल्वदलेर्नित्यपूजां समाचरेत् यथाशक्त्यर्चयेद्दानै रतिथीन् शिवयोगिनः ८१ तोषयेत्सर्वय
त्नेन यद्यकाले समागतं प्रकृत्या नाभिगमनं च दनं प्रियभाणं ८२ आसन्नं चान्नपा नादि य

थाशक्त्यर्चयेद्विषे सर्वाभावेप्यशक्तो वा विनयादिभिरर्चयेत् ८३ कल्याणिं वा वदेद्वा एीं प्रमा
 दस्यादथान्यथा यदि वेदवमानेन निराशो निर्गतोतिथिः ८४ इष्टं पूर्तुं तु ते दत्तं सर्वमादाय गच्छति
 अहमेव महेशानि धृत्वा जंगमविग्रहे ८५ सद्गता नुग्रहार्थाय पर्यटामि महीतले तस्माद्भक्त्या य
 थाशक्तिं पूजयेद्विषययोगिनः ८६ लब्धमानेन च गृहे शिष्टेन स्वात्मजीवनात् योर्चयेज्जंगमा
 नभक्त्या मामेवावर्तितवानूसहि ८७ यो विजानाति गिरिजे समामेव न संशयः अर्चयेज्जंगमं ध
 न्यः संध्याया गृहमागतं ८८ साक्षात्सद्रूपमीशानि शयनासनभोजनैः अनाथं रोगिणं दीनं
 मूकं बधिरमेव च ८९ पंगुं मुंडं दुराचारं नावमन्येत लिंगिनं न कर्तव्यः कलहो देवि अन्योन्यं
 शिवयोगिभिः ९० नपैश्च न्यूनमात्सर्यं न द्रोहं नापि पादुनं न स्पृशेदायुधं क्वापि प्राणैः कंठ

॥ गतैरपि ९१ नष्टे दयेत्तरुं वापि लिंगमुद्रांकितं शिवे नाधिरोहे न्नतन्मूले मलमूत्रादिकं त्यजेत् ९२
 नदहेदिधनं वापि शुष्कं वा लिंगभरुहं पाषाणं वृषभं वृक्षं लिंगमुद्रांकितं यदि ९३ नापसव्यं व्रजे
 योगी शिवलिंगी विलोकयेत् न नाधिरोहे दनद्रुहं रथं वा तुरगं गजं ९४ यथेष्टं विहरेत् लिंगी ह्य
 पानसा दुकादिभिः वृषभं लिंगमुद्रांकं दृष्ट्वा भूमौ खने न्मृतं ९५ न स्पर्शयेच्च नोपेक्षेत् छादिभि
 र्मांसलोत्सुपैः शैवदीक्षाश्रितो लिंगी नैवा लिंगि नमस्कृत्येत् ९६ नैवापेक्षेत तत्सूत्रा मर्चयेद्देवलिं
 गिनं पूज्येपि पूजको वापि लिंगी नामेव लिंगिभिः ९७ नान्यैर्भयं न चान्येषा माद्या रोयं हि लिं
 गिनां भ्यः समानतया न हर्त्तुमन्मता श्रयवर्जनात् ९८ पूज्यः पूजककर्मादौ यदयोग्याह्यलिं
 गिनः तददर्शने वपूजायां दर्शने भाषणोपि वा ९९ संबंधे संगमे वापि सक्त्वापे सहभाजने

शयने सह्याने वा सुखदुःखादिषु प्रिये ९०० लिंगानां शिवभक्तानां योग्या एव हि लिंगिनः शानविज्ञान
 संपन्नः सर्वसाधनवानपि १ अमुह्य एव देवेशि यद्यल्लिङ्गी भवेज्जनः अशिष्टो वा विशिष्टो वा भक्तो
 भक्तोपि वा यदि २ अल्लिङ्गिभ्यो वरो ल्लिङ्गि लोहना निवको वने किमत्र बहुनोक्तेन शृणु तत्त्वमुमेमम ३
 सर्वसिद्धान्तसारो हि मन्मताश्रयणां नृणां यथा देवेष्वहं श्रेष्ठो यथा त्वमनर्थे स्त्रियां ४ यथा पवर्गः
 प्रायेषु तथा शैवमतं मम तत्र सत्यविधानां तु वीरशैवमनुत्तमं ५ तदा श्रयादृते देवि न पुंभिरलभते
 सुखं तस्मात्सर्वप्रयत्नेन जनः शैवमतं श्रयेत् वीरशैवमतं तत्र विशेषेण समाश्रयेत् ६ इति ते क
 थितं देवि वीरशैवमतोत्तमं आवारं लक्षणयुतं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ९०७ इति श्रीपारमेश्वरत
 त्रेशिवादेतसिद्धान्ते वीरशैवदीक्षाप्रकरणे लिंगधारणस्वरूपनिरूपणं नाम पंचमः पटलः ५ ७ ७

श्रीगणधिपतये नमः श्रीसद्गुरुनाथाय नमः श्रीदेव्युवाच कपर्दिनकरुणसिंधो मेरुधन्वि नमो हेम्वर व
 द मे षट्स्यलक्षणं लक्षणं तत्फलं विभो १ ईश्वर उ० शृणु देवि प्रवक्ष्यामि स्थल षट्स्यलक्षणं यद्वा
 त्वाजायते संधः शिव एव न संशयः २ गोपनीयं प्रयत्नेन दरिद्रेण यथानिधिः यथास्त्रिया तथा गो
 प्यं स्वयोनिरिव सुव्रते ३ शिवभक्तिविहीनाय दुःखाररताय च नास्ति कायनदुःखाय वक्रव्यः ष
 ट्स्यलक्ष्मः ४ अहमेकः परानंद परमात्मा सदा शिवः सृष्ट्या मायामयीं शक्तिं तथा हं षड्विधो भवे ५
 शैवदीक्षाकल्पवृक्षं तत्फलं स्थल षट्स्यलक्षणं इति संक्षेपविध्या याह मम सृजन्मुक्ति साधनं ६ अहमेव जग
 त्स्रष्टा पुनर्मर्ष्येव लीयते अहमेव स्थले विधि षड्विधं मम रूपकं ७ भक्तो महेश्वरभ्यैव प्रसादी प्रा
 णलिंगकः शरणः शिवलिंगैक्यः स्थल षट्स्यलक्षणं मम प्रियं ८ गुरौ च जंगमे लिंगे तारतम्यविशेषतः

पूजयेत्त्रिविधं रूपं तद्भक्तस्थलमुच्यते ९ तदेव पृथिवी तत्वं तनुरन्यतमामम तस्याधिदेवताचाहं
 सोहं देवि न संशयः १० जंगमं पूजयेद्यस्तु साक्षा नमद्रूपमीश्वरं समां पूजितवानेव सोहं देवि न संशयः
 ११ तस्माद्यो भक्तिमान् शक्तो जंगमेषु महात्मसु तद्विभक्तस्थलं विधि मम चाति प्रियं शिवे १२ योऽपि
 रूक्तेन मार्गेण लिंगं पूज्यतः सदा जंगमानं च येन कुर्यात्स हि माहेश्वरः स्मृतः १३ त्रिकालं मर्चये
 ल्लिंगं मम भक्तेषु भक्तिमान् स्वमताचारनिरतः सर्वैर्माहेश्वरः प्रिये १४ जलतत्त्वमिदं देवि तनुर
 अन्यतमामम तस्याधिदेवताचाहं सोहं देवि न संशयः १५ यदुक्तं क्षणे तस्मादाधारे जंगमार्चने स्थलं
 लं माहेश्वरं विधि मम चाति प्रीयं शिवे १६ यो नार्पितं महेशानि नार्चयिष्यादपि जंगमान् नाश्नाति
 नत्यजे न ह्यमर्पितं रुद्रगोपि वा १७ सोऽयं प्रसादीकथितः सोऽहमेव न संशयः तत्प्रसादि स्थलं

विधि ममवातिप्रियंशिवे १६ अग्नितत्त्वमिदं देवि तनुरन्यतमामम तस्याधिदेवतात्वाहं सोहमेव
 नसंशयः १७ यथाप्राणे तथा लिंगे यथा लिंगे तथा शिवे प्राणलिंगे स्थलमिदं ममवातिप्रियंशिवे २०
 वायुतत्त्वमिदं देवि तनुरन्यतमामम तस्याधिदेवतात्वाहं सोहमेव नसंशयः २१ ईषणात्रयनिर्मुक्तो
 नित्यमेकांतसेवनः ममध्यानरतो नित्यं शरणः परिकीर्तितः २२ शरणत्वाधिकारीयः सदेहान्ते
 शिवो भवेत् शरणाख्यस्थलमिदं ममवातिप्रियंशिवे २३ व्योमतत्त्वमिदं देवि तनुरन्यतमामम त
 स्याधिदेवतात्वाहं सोहमेव नसंशयः २४ न पूजानैव च ध्यानं न योग करणादिकं अहंताभावनाधीरः
 शिवलिंगैक्यसंशकः २५ यएष शिवलिंगैक्यसंशकः परमेश्वरः स्थलं तस्मिन् शिवलिंगैक्यं ममवा
 तिप्रियंशिवे २६ साक्षितत्त्वमिदं देवि प्रधानेयं तनुर्मम ममरूपमिदं देवि सोहमेव नसंशयः २७

यद्दं च षट्स्यलं नाम रहस्यं परमं पदं यद्वात्वा मुख्यते स चो जन्म संसार बंधनात् २८ स्थलष
 ट्पुपरिज्ञानं देवानामपि दुर्लभं मां मृते परमेशानि नान्यो जानाति कश्चन २९ त्वत्संज्ञे ह पाश सं
 बंध मनसा कथितं मया स्थलषट्पुपरिज्ञानमिदं तुभ्यं निवेदितं ३० तत्र वक्ष्ये विशेषं ते शृणुष्व स
 रहस्यकं षडंगानि महेशानि महेशस्य परात्मनः ३१ सर्वज्ञता तत्पिरनादि बोधः स्वतंत्रता नित्य
 मलुप्तशक्तिः अनंततृप्तिश्च विभो विधिज्ञाः षडादुरंगानि महेश्वरस्य ३२ यद्भक्तस्थलमित्याहु
 स्तत्सर्वज्ञत्वमुच्यते यन्महेश्वरकं नाम सा तत्पिर्मम शंकरि ३३ यत्प्रसादाभिधं स्थावं तद्बोधो
 मे निरंकुशः यत्प्राणलिंगकं नाम ~~तत्स्य~~ तत्स्या तं त्र्यमुदाहृतं ३४ यदस्ति शरणज्ञानमलु
 प्तशक्तिरुच्यते यदैक्यस्थानमूर्ध्वस्थं शक्त्य नं ते शितामम ३५ एतदंगस्थलं देवि गुह्यं गुह्यं

तमंपरं एतानि मम चांगानि चक्षुरादिन्यसंशयः ३७ एतदंगस्थलशानं यदि पुंसो महात्मना
 सद्गुरोरुपदेशेन वर्तते सपरः शिवः ३८ नयस्यांगपरिज्ञानं नांगंगीभावबोधनं न तेन लब्धय
 ते मुक्तिं दूरे स्ताहि यतः शिवे ३९ अथ वक्ष्ये विशेषं ते शृणु स्वैकमनाः शिवे उपांगषट्कर्मपरं
 भक्त्यादिपरमंपदं ४० भक्तिः कर्मक्षयो बुद्धिर्विचारो दर्पसंशयः सम्यक्ज्ञानमिति प्रोक्तं
 स्थलषट्कममप्रियं ४१ कामुकस्य यथाजारकांतायामभिवेशनं यथैवलब्धेचनिधौ दग्धि
 स्य मनस्तथा ४२ अस्पृष्टविषयस्नेहो यो मोहः शुद्धसात्विकः मयीश्वरे महादेवि स भद्रकिरभि
 धीयते ४३ भक्तिर्माता पिता देवि कामधेनुः स्रग्दुग्धाः करस्थममृतयासं विद्धि भक्तिं कुले
 श्वरि ४४ यो भक्तिरहितो मर्त्यः स मस्ता निष्कलाः क्रियाः न तस्य परलोकोस्ति मृतः श्वानो

भविष्यति ४५ भक्तिहीनस्य कर्माणि कृत्वा पुजा जपादिकं धृतमंगलसूत्रापि विधवानरुक्वा
 सिनी ४६ तथा भक्तिर्वृथा यस्य तद्वशाद्गतजन्मसूत्रं प्राप्या निबन्धकर्मणि तेषां स्यात्संक्षयो
 लघु ४७ दुर्वासनानुबन्धानि कर्माणि प्रवृत्तानि च एता भक्तिमया शक्तिः सा नाशयति ता
 नहि ४८ कर्मबन्धेषु नष्टेषु बुद्धिः स्वप्नाभवत्यथा संत्यक्तविषया देवि स्थिरामयि परात्मनि
 ४९ यस्यास्ति निश्चला बुद्धिरघोशमयि शंकरे समामुपैति भ्रमरकीटन्यायेन संदरि ५०
 नयस्य निर्मला बुद्धिः सध्यायेद्विषयान् सदा ध्यायतो विषयान्मुंसः संगस्तेषूपजायते ५१
 संगोत्संजायते कामः कामात्क्रोधो भिजायते क्रोधाद्भवति संमोहः संमोहोत्सृजति विभ्रमः
 ५२ स्मृतिभ्रमाद्बुद्धिनाशो बुद्धिनाशो दिनस्यति तत्सुहृद्बुद्धिमानेति मामेवमयि शंकरे ५३

तथागुरुक्तवाक्यार्थचिंतनेनिश्चयोद्दि हिताहितविवेकस्य विचारः स उदाहृतः ५४ विनागुरु
 क्तवाक्यार्थविचारं न प्रयोजने विचारे नैव जानाति सकलं च शुभाशुभं ५५ एवं विचारितेशास्त्रे
 शात्वामामखिलेश्वरं स्वरूपमभिजानाति [redacted] तस्य स्याद्भवं संक्षयः ५६ निरस्तद
 पसंबन्धः शिवज्ञानरतो भवेत् तेन शीघ्रं गिरिस्ते सम्यक्क्षानं ततो भवेत् ५७ येन भूतान्य
 शेषेणाद्रक्षयात्मन्यतो मयि प्रत्ययाभूतियेको न सम्यक्क्षानी स चास्म्यहं ५८ चराचरात्मकं
 सर्वं भावयन्परमात्मनः ५९ मम रूपं महेशानि सम्यक्क्षानी स उच्यते ५९ उपांगवद्भूमेतद्धि
 भक्त्यादिस्थलपट्टकं भक्तादिसर्वज्ञत्वादि भक्त्यादि क्रमशः शिवे ६० यस्य सर्वज्ञता भक्ति
 र्याभूत्पिः कर्मसंक्षया आनादि बोधो यो बुद्धिर्विचारो मे स्य तं त्रता ६१ अलुप्तशक्तिरितिया

साचमेगर्वसंक्षया अनंतशक्तिरिति मे संख्यकृत्तानंददातिसा ६२ अंगोपांगात्मभावेन स्थल
 षट्स्यनिर्णयः योजानातिसदेवेशि शिवएव न संशयः ६३ पादपाणिशिरोदेह मंगषट्कं मेहे
 श्वरि भक्तादिसर्वज्ञत्वादि भक्त्यादिस्थान षट्कं ६४ लब्ध्वा एतत्स्थल ज्ञानं विदितः सद्गुरोर्मुखा
 त् पदुर्मिसंगरहितः षड्गुणपरिवर्जितः ६५ परित्याज्याय महता हंकारं सशिवो भवेत् पदुर्मिवर्ग
 मयं यस्य न स मुक्तो न संशयः ६६ श्रुत्वा पासे महेशानि शोकमोहो जननिर्मृतिः संसाराद्ध्युर्मयश्चे
 ता यथा ध्यात्तुर्मयस्तथा ६७ श्रुत्वा पासे प्राणधर्मो शोकमोहो मनोगतौ जननं मरणं चेति देह
 धर्मो षडुर्मयः ६८ भवं त्य प्राप्य दुःखाय प्राप्या पि च तथैव हि आगमापायिनो नित्यं न स्वस्थं स्या
 पयंत्यमी ६९ अतः पदुर्मिवदुर्मित्वं तदुःखजनकं नृणां तेषां मिदं सहायो हि वर्ग षट्कं दुःसासवं ७०

कामक्रोधमदमोहमदएवहि मात्सर्यवक्रमेणैतद्वर्गषट्कमुपलब्धं ७१
 भरिवत्पतिकलत्वा दरिषद्वर्गमुच्यते तद्वर्गषट्कमरिषद्वर्गल्यक्काविमुच्यते ७२ भक्तादिसम्य
 कज्ञानान्तमुत्तरोत्तरमुत्तमं साधनं पूर्वपूर्वस्यां साध्यं स्यादुत्तरोत्तरं ७३ पुर्मिर्गविहीनस्य
 सम्यक्ज्ञानाधिकारिणः सुज्ञातस्थलषट्कस्य मुक्तिः करतले स्थिता ७४ यस्य प्रियो ह मीशानि
 सममासीत्प्रियो यतः उक्तलक्षणसंपन्नः सो ह मे वनसंशयः ७५ क्षतपुण्यफलादीरशैवदी
 क्षाधुरंधरः त्रिसंध्यमनयास्तुत्यास्तुवेन्मामेवमद्रिजे ७६ नमः शिवाय रुद्राय नमः ॐ कारु
 पिणे भक्तस्थलस्वरूपाय शिवलिंगाय ते नमः ७७ गजचर्मो वरभूते व्याघ्रचर्मधराय ते महेश
 स्थलरूपाय शिवलिंगाय ते नमः ७८ कपर्दिने सकाशाय ककुप्तिध्वजशोभिने प्रसादस्थल

स्पाय शिवलिंगा० ७९ नमः परात्मनेतुभ्यं प्राणलिंगि स्थलात्मने शुद्धस्फटिकवर्णाय शिव
 लिंगा० ८० नीलकंठाय नित्याय निर्मलाय परात्मने शरणस्थलरूपाय शिवलिंगाय ते न० ८१
 त्रिशूलमृगहस्ताय कुठाराभयपाणये शिवलिंगे क्यरूपाय शिवलिंगाय ते० ८२ नमो दक्षम
 स्वांताय नमो धं कविघातिने नमः सर्वेश्वररूपाय शिवलिंगाय० ८३ पार्वतीशाय पृथ्वेपराय
 परमेश्विने नमस्ते नित्यतृप्ताय शिवलिंगाय ते नमः ८४ नमस्ते वेदरूपाय नमः कंथानिषंगिणे
 नमस्त्वनादिवोधाय शिवलिंगा० ८५ नाटितास्त्रिभूताय नगजार्धशिरीरिणे नमस्तत्र तंत्रा य
 शिवलिंगा० ८६ नमः शशोकचूडाय शशोकायुतरोचिषे अलुप्तिशक्तये नित्यं शिवलिंगाय ते० ८७
 निम्बासोत्पन्नवेदाय साम्बोभूतत्रयीमते नमस्ते भक्तिरूपाय शिवलिंगाय ते नमः ८८ नमः

कैलासवासाय नमस्तेपुरातिने नमस्त्वनंतशक्त्यैते शिवलिंगा० ८९ कर्मलो भद्रवर्ष्या
 य कपदीजटिलेनमः कर्मक्षयात्मनेतुभ्यं शिवलिंगा० ९० नमोगणेशायनमो नमस्तेस्कंदसुन
 वे नमोबुद्धिस्वरूपाय शिवलिंगा० ९१ गंगाधरायगोभर्त्रे गौरीवक्त्रावलोकिते नमोविद्यारू
 पाय शिवलिंगायतेनमः ९२ विश्वेश्वरायविश्वाय विश्वरूपायवेधसे दर्पक्षयस्वरूपाय शिव
 लिंगा० ९३ सर्वाधारायसर्वाय सर्वोत्पत्तिस्तयात्मने सम्यक्ज्ञानस्वरूपाय शिवलिंगाय० ९४
 नमश्चिह्नरूपायसच्चिदानंदमूर्तये समगैश्वर्यरूपाय शिवलिंगायतेनमः ९५ मृत्युंजयायरु
 द्राय त्र्यंबकायत्रिमूर्तये माहावीर्यायवीराय शिवलिंगायतेनमः ९६ वेदवेदांतवेधाय वेदध्याय
 विवेकिने महसेयशसेतुभ्यं शिवलिंगायतेनमः ९७ सोमसूर्याग्निनेत्राय नमस्तेत्वष्टमूर्तये

नमो महाश्रीरूपाय शिवलिंगायते नमः ९६ निराकाराय कवये करणाय कलात्मने नित्यज्ञानस्वरूपाय शिवलिंगायते नमः ९७ सूर्यकोटिप्रकाशाय सूक्ष्माय सूक्ष्मरूपिणे शुद्धवैराग्यरूपाय शिवलिंगायते नमः ९८ बुद्धाग्यरूपाय नमः बुद्धाग्यदायिने मुक्तये मुक्तिसंध्यात्रे शिवलिंगायते नमः १ अतीतव्यष्टतत्वाय अष्टतत्त्वस्वरूपिणे पंचविंशतत्त्वतत्वाय शिवलिंगायते नमः २ वृत्तं वरदमृगकुठाराभीतिहस्तां बुजाय स्फुटमुकुटविराजच्चंद्रमःशेखराय मृदुविमलदूर्वाश्लिष्टभूभ्रस्तृताय प्रणवमय नमः श्रीशंकरायो नमस्ते ३ इति स्तुवीतयो भक्त्या त्रिसंध्यं प्रत्यहं शिवे तद्विगोचराः सर्वे शिव एव न संशयः ४ एतद्विज्ञानतो देवि नान्यदस्ति ततः परं ज्ञानव्यं परतत्वाख्यं सोहमेव न संशयः ५ अनेन स्तुतं राजेन भावयन् मामधीश्वरं देहो मे सर्वदा प्रोति मम सा युज्यमव्ययं ६ विचारयेदतदर्थं

सम्यगुरुमुखाहिवे न स भूयो निपतति संसारे दुःखसागरे ७ परित्यज्यापि सर्वस्य सर्वयत्नेन स
 र्वदा सर्वदा वर्तयेदेतद्यदि चेत्सुखमात्मनः ८ एतत्ते कथितं देवि षट्स्यलक्षणमुत्तमं सफलं त्व
 क्षणमुत्तं किं भुयः श्रोतुमिच्छसि ९ इति श्रीपारमेश्वर तंत्रे शिवा द्वैता सिद्धांते दीक्षाप्रकरणे षट्स्यल
 निरूपणं नाम षष्ठमः पटलः ६ श्रीराम जय राम जय जय राम हरि पुरुषोत्तम राजा राम सुंदरमा

श्रीदशरथाय नमः श्रीगुरुनाथाय नमः श्रीसांव श्रीदेव्युवाच निस्तरंगसुखो बौधो नौका ३६

क्रीडनशंकर नमस्ते निर्विकाराय निर्विशेषाय शंभवे १ कथितानि त्वयान्यानि यानि सत्यवि
 धानि मे वीरशैवादिभेदेन शैवं सप्तविधं हिति २ उपक्रमेणानायादिमतानां लक्षणादिकं य
 द्वात्वा मनुजः सद्यो वीरशैवे प्रवर्तते ३ ईश्वर उ० भृणुष्वैकमना देवि महात्म्यं तु मतस्य मे अ
 नादिशैवभेदस्य लक्षणचारमादितः ४ प्रवेशमात्रेण मते कामुक्तिरविवेकिनां विनास्य रूपवि
 शानं मम शंभो रनुग्रहात् ५ क्षतपुण्यानुसारेण प्रवेशो लभ्यते मते ततो यदि भवेद्भीमानू जाग
 रूको भवेद्दृढः ६ यथोक्तं गुरुणा शास्त्रं तत्तथा वर्तयेत्सदा तदुक्तमनुतिष्ठेत् न त्यजेत् कृद्रुगोपि
 वा ७ त्रिकालमर्चनं नित्यं मम लिंगमतं द्रितः जंगमानर्चयेद्भक्त्या स्वशक्त्या नोदकादिभिः ८
 हृषो भवति संतुष्टो नष्टो भवति लोकवत् न बंधं वेति नो मोक्षो सो नादिमतमाश्रयेत् ९ प्र

मादेकुरुते प्रायश्चित्तं साकल्यसिद्धये शुभं चरेत्तु भद्रास्तौ अशुभे शुभमाचरेत् १० तदनादिम
 तं शैवं नादिसोपानकं यदा ततो यदि विशेषस्तत्त्वादिशैवमतं श्रयेत् ११ शक्त्या समर्चयेदनेनै
 र्जंगमान् गृहमागतान् त्रिकालमर्चयेत्किं मादिशैवमते शिवे १२ यथाशक्त्या चरेत्छास्त्रमशक्तं
 न वर्जयेत्कचित् नाश्रयन्नापि वर्तेत सोनादिरधिकः शिवे १३ अर्चयेदेककालं वा लिंगं मेजंगमा
 नपि समध्यानपरो नित्यं मनुशैवमतो भवेत् १४ शानेनाधिकतायस्य शांत्या ध्याभ्यासपाठ
 नात् न तस्य कर्मबाहुल्ये शानमेवाधिकं परं १५ तद्विशेषाधिकारीयो मतभेदेषु धीवलात्
 कामादिरहितः शांत उत्तरोत्तरमाश्रयेत् १६ नाधिकारं विना मूढो मत्तमुत्तममाश्रयेत् सो वश्यं
 निपतेद्दोरे वृक्षाग्रच्युतपादवत् १७ वृक्षसाधनसंयन्तः सगच्छेदुत्तरोत्तरं संतरेदखिलेन्दुःखं
 श्रोतसीवद्दोदुमः १८ अथ वक्ष्ये महाशैवं न विना जंगमाचर्य न तत्प्रसादं विना शान्तिं महाशैवमते स्थितः १९

सखपेह्यनादीनि पूजायैशंकरेर्षयेत् सर्वेन्द्रियनिवृत्तोपि शिवमेवार्चयत्सिद्धे २० चराचरात्मकं
 सर्वजगदेतत्सिद्धात्मकं भावयन्नात्ममादात्म्यं योगशैवमतेवशेत् २१ नवास्त्रपूजानाचारो नैव
 जंगमपूजनं न प्रत्कृत्या न मन्यस्य योगशैवमते मम २२ विविक्तदेशमाश्रित्य परित्यज्य धनादि
 कं निर्ममो निरहंकारो ध्यायीतात्मानमीश्वरं २३ जगत्क्लिंगमये पश्य क्लिंगमद्रूपमीक्षयेत्
 ममात्मानं परे ध्यायेद्योगशैवमते स्थितः २४ तदेव द्वा न शैवाख्यं ज्ञानस्य ज्ञानमुत्तमं जग
 तदात्मकं ज्ञानं महाज्ञानमितीश्वरि २५ न ध्याने नापि वाया सो नार्थाजंगमक्लिंगिनां न योगधा
 रणं ज्ञानं शैवस्य स्य मम प्रिये २६ यो ज्ञानशैवमतगो यदुक्तकर्मनिहितः स जीवन्नेव विश्वे
 शि शिवो हं नात्र संशयः २७ एवं क्रमेण सोपानं मतभेदैर्ममाश्रयेत् यदित्युक्तमतो गच्छे

योगस्यां योगक्षेत्राणां शान
शैवमतस्य स्यान्नोभाव
नास्ति कुरु ३६ शैवशैवमतस्य

स्वपतेन्नात्रसंशयः २६ यदाश्रित्योत्तरं भेद मशक्त्या तदनुष्ठितौ पूर्वभेदानुसरणा स्वप
तेन्नात्रसंशयः २७ शानाधिकारसिध्यर्थं मावरेत्कर्मचोदितं शाननिष्ठाबलेनैव त्यजेत्क
र्माणि नान्यथा ३० विनाशानाधिकारेण शक्त्या कर्माणि यस्य जेतु न्यातिपारं दुःखस्य
विषयेष्ववसीदति ३१ दीक्षाहोमादिकं सर्वं सर्वत्र सममेव हि आचारभ्यापिभक्तिभ्यः स
मासर्वमतेष्वपि ३२ लिंगस्य पूजनं नित्यं जंगमानां च पूजनं कर्तव्यं नियतो भक्तिः सर्वभेदे
ष्वपि प्रिये ३३ आनादिशैवनिष्ठस्य कर्मैव परमागतिः आदिशैवमतस्य स्मरणं सूत
तं विधिः ३४ अनुशैवमतस्य मननं मुख्यसाधनं महाशैवमतस्य निश्चयः परमागतिः ३५
योगशैवमतस्य शानयोगे हि साधनं विनाशानेन योगः स्यान्नशानं योगतो विना ३७ न वि

नास्तानयोगाभ्यां वीरशैवमताश्रयः संतारणायभवते व्यवतेनान्नसंशयः ३६ यथावीरोरणे
 शूरो वीरशैवमथनेतथा भक्त्या वीरो नवैरेण नवतेनवकार्यतः ३९ नमोसंभक्षयेन्निमी
 नाप्यपेयंपिबेत्क्वचित् नाभक्षेभक्षयेद्देवि नानावश्यनिमित्तकं ४० नात्मार्यपाचयेदिष्टं नाथा
 नातिथ्यनार्पितं शक्त्यासंपूजयेद्भोके जंगमंगृहमागतं ४१ नाध्यादलिंगिनश्चान्ने दष्टं च
 नमलिंगिना याचयेद्गृहमागत्य दद्यादन्नमलिंगिने ४२ नोदासीनं नचदेषे नहिंसा नापिवंचनं
 कुर्वीतलिंगियेत्नेन विमतेष्वप्यलिंगिषु ४३ पूज्यपूजकभावादौ भोजनादिषुकर्मसु विमतत्वा
 दयोग्यत्वा देवमेवाखिलं जंगत ४४ गृहमायां नमालोक्य गुरुं वा गुरुमेव वा योगही भवती नमः स
 गुरुर्नैतरः क्वचित् ४५ नदगते गृहे वीक्ष्य प्रत्यक्षायाभिचादयेत् श्रमापनोदनं कुर्याद्वाजना

२१ दिभिरादरात् ४६ प्रणाम्यस्यागतं ब्रूयात्पादप्रक्षालनं चरेत् प्रथमं पूजयेद्द्रव्यपुष्पैः संक्षाल-
 येत्ततः ४७ अंगुष्ठे भावयेद्द्रुद्रं तर्जन्यो शंकरं स्मरेत् मध्यमायां महादेवमनामिकां त्रियंबकं ४८
 कनिष्ठिकायामिशानं पादोपरि कपर्दिनं पादाधः पंचवदनं गुल्फयोस्त्र्यभर्गको ४९ सर्वलिंग-
 मयं ध्यात्वा पादे जंगमलिंगिनः पिवेत्संक्षालितं तोयं पीत्वा शिरसि धारयेत् ५० नपातयेदधो विं-
 दं पादप्रक्षालनं भसा पुनः संपूजयेद्द्रव्यपुष्पधूपादिभिः क्रमात् ५१ स्त्रियो वा पुरुषो वापि सर्व-
 जातिविपूजने पुंभिः पुंसां स्त्रियो स्त्रीभिः दध्याद्द्रव्यादिकं करे ५२ न जातिभेदस्तत्रास्ति लिंगि-
 नो शिवयोगिनो न दृष्टिस्पृष्टदोषो वा सर्वा एव शिवाः शिवे ५३ गुरुर्लिंगं जंगमश्च पादतीर्थं
 प्रसादकं देहे विभूतिरुद्राक्षो मम पेवाक्षरी मनुः ५४ पृथावरणसंयुक्ता वीरमाहेश्वरानराः

ममरूपधरादेवि विचरंतिमहीतले ५५ नत्यजेल्लिंगिनाभुक्तं शिष्टमुल्लिख्यधीहतः नक्षाल
 येच्चतत्पात्रं नभेदेतत्रकारयेत् ५६ येनकेनापिभुक्तेतुल्लिंगिनोऽलिष्टपात्रके पात्राभावैक
 कालादे सर्वेष्वभंति लिंगिनः ५७ नब्रह्मत्यानक्षत्र इत्यानोवैश्यवृत्तितः नभद्रवत्याजी
 वेतयदिलिंगीहतेसुखं ५८ नवैप्रतिग्रहेद्दानं नत्रक्षणं नानिसंग्रहं यच्चस्तुभक्तिससुखं नो
 चेद्विष्णुटनेचरेत् ५९ पक्षंचल्लिंगिनामेव नानादिकमल्लिंगिनो गृह्णीयादेवियत्नेन रूप
 धं सर्वजातिषु ६० नाम्नीतदध्यात्यक्षं च स्वस्यान्नस्ययथारुचिः योग्येस्यादन्नपानादि
 नभ्रष्टेनाप्यल्लिंगिना ६१ यत्नेनयाचयेदन्नं यदिस्तुल्लिंगधारिणः अभावेयाचयेदन्नमप
 क्षंवाप्यल्लिंगिनः ६२ नदध्याज्यमयस्तक्रं पक्षमप्यभुचिः प्रिये जातिभेदो न कर्तव्यः पा

अपक्षं नपि वेत्ताय मल्लिंगी
 इमीश्वरि ६२ चांशुलेनापि
 शि संस्पृष्टं धृतल्लिंगिना

२२ कभेदोनगोरसो ६४ नसूर्यकिरणस्पृष्ट मुदकं शिवपूजने योग्यं तदानयद्रात्रौ चोदयोत्पूर्व
 तोरवेः ६५ यथाकाशं प्रतिफले न चरांतस्थितां भसि तदाष्ठाधदटं भांडुमुखं सूदकमान
 येत् ६६ नभुमौ प्रक्षिपेत्कापि विना पूजास्थलं शिवे यद्यन्यत्र क्षिपेत्कुंभमशुच्यं भः परि
 त्यजेत् ६७ पत्रपुष्पादिपूजार्थं यद्यलिंगं समाहृतं तेनार्चयित्वा गिरिजे सौरवे नरके वसेत् ६८
 यदानीतं त्वशुचिना लिंगिना प्यर्चनायमे संपूजयित्वा मां देवि सौरवे नरके वसेत् ७० तदुत्थाये
 शुचिर्भूत्वा धृत रुद्राक्षमृत्तिकाः जपे न्येयाक्षरं मंत्रं स्मरन्वानाममेशिवे ७१ मौनी निरस्तचे
 दः सन् नदिशो न्या विलोकयेत् ध्यायन्पुष्पेषु मां देवि त्वया सह लुनेह नैः ७२ अकीटक्रि
 मिदृशानि अविच्छिन्नदलानि च आनूतनान्यपूर्वाणि पक्वान्नेवलुनेहिवे ७३ नदारु

मृण्मये पात्रे न हस्तेन च वा ससि पण्णादौ चूलिकादौ वा पुष्पपात्रादिकं क्षिपेत् ७४ न भूमौ नि
क्षिपेत् पुष्पं नाशुद्धेन शरीरके स्थापयेदं विकेशुद्धं देवतायतनं विना ७५ नाद्रैः स्तिलाक्षतैर्देवि
पूजयेन्मिश्रवज्रलैः नीरसैश्चालितैः शुद्धै रस्वर्गै रर्चयेत् पुष्पैः ७६ सिकतारुणनैल्यादि रहि
तैश्च तिलै रपि त्रिकालमर्चयेन्नित्यं समभागैस्ति लाक्षतैः ७७ करवीरैर्द्रोणि दूर्वा विल्वप
त्रैस्ति लाक्षतैः अर्चयेन्नित्यं मीशानि पंचपुष्पै रतं दितः ७८ यत्नतो निपूजाये पंचै ता सुसाध
येत् यद्यदप्यस्त्वान्नुद्ध मधिकस्याधिकं फलं ७९ धत्तूरै रकपालाशैः कमलोत्पलपाट
लैः नीपंचपकपुन्नागै र्मधूकबकुलादिभिः ८० नागकेसरशाबंति नीली कुरुबकै रपि
मल्लिकाजातिकल्लारै र्गन्धिवन्यै रनेकशः ८१ पुष्पाणि सन्ति पत्राणि सुलभा नि धरातले

अनायासेन संपाद्य पूजयेन्मां यथासुखे ८२ शम्पापामार्गानुलसी बृहत्पस्मांतमर्जनं विष्णु
 कांतचामलक देवदावादिकानिच ८३ यत्साध्यमत्यापासेन यत्प्रयत्नेन दुर्लभं यदमूल्यं विशेषेण
 तत्संपाद्य च येष्टिवं ८४ सुशुद्धं शीतलं रम्यं मधुरं लघुपावनं यत्नेन जलमानीयां नि
 विंचेन्मां यथाबलं ८५ प्रत्यहं यावदुत्थानं यावत्स्नापः पुनर्निशि तावच्चलिंगसेवार्थं कालं व्या
 पनुयेत्सुधी ८६ न विनाममदास्येन न विनालिंगे पूजनं तद्भवेत्सुखलाभाय यद्यस्यान्यस्य योज
 नं मम सेवा तपो देवि मम सेवा व्रतं शिवे ममाभ्युद्योहि कैवल्यं धीमतां सुखमिच्छतां ८८ यथाध
 स्याद्विलासेन निधिः लाभाद्द्विगुणः श्रुधितस्यान्नलाभेन क्रमिनः कामलाभतः ८९ क्रमि
 न्यास्सद्दरप्राप्त्यै पुत्रलाभे स्वपुत्रिणः पुंगवः शरीरदार्ढ्येन जीवनेन पुनर्मृते ९० तथा विधिमतं

१
 देवि ममशैवंमहत्तरं तन्मथनोत्थितंसारं - वीरशैवंपराशिवे ९१ निष्ठाभेदेनमर्त्यानां भेदावंतर
 भेदतः कल्पिताहिमयाभेदा शानमेकं हि कारणे ९२ अंधेन नीयमानो धो निपते स्म ह ते न सः
 यथा तथा न भि सस्य वीरशैवंमतं मम ९३ रूपाण धारागमने व्याघ्रकर्णवलंबने वीरशैवमतं
 देवि सत्यं त्वविदुषां मम ९४ अनायासतपश्चर्य शैबल्येन तोषणे शिवपूजा सदा देवि कैव
 ल्यं शिवलिंगिनां ९५ तत्रमुह्येतयो मूढस्य क्त्वा स्वाचारमुक्तवत् भ्रस्येत पश्यन् गिरिजे सदा
 विषयलं पटः ९६ मुक्तिमार्गो यमीशानि शक्ता शक्तसमो समः धीमानेति सुखं तेन नधीमान्नि
 पतेत्क्रवे ९७ विषयाग्निशिखादीर्घतपश्चर्या न बोध्यते अभ्येत्यद्रावयन् नित्यं ततो विजयमा
 श्रयेत् ९८ अहेरिव गुणद्वीतः सन्मानस्मरणादिब कुणपादिवयस्त्रीभ्यो वीरशैवः स उच्यते ९९

देवत्वधेनसंतुष्टः सर्वद्वंद्वविवर्जितः शिवध्यानरतो नित्यं दृढचित्तोज्जितेन्द्रियः १०० त्रिकाल
 स्मर्येन्नृगं शिवपंचाक्षरीजपन् कीर्तयन् शिवनामानि शिवोहमिति भावयन् १ जगज्जीव
 मयंसर्वं चैतन्यमपविग्रहं पंचाक्षरमयं लिंगं लिंगं पंचाक्षरं जगत् २ जगदात्मनिसंयस्य प्रा
 त्मानं जगतीक्षयन् जगदात्मानमीशानि पश्यन्मयि चिदात्मकं ३ तदाधिकारसंपन्नो वीरशै
 वमनाश्रयेत् दृढवैराग्यसंपन्नो गुरुत्वेन विधानतः ४ यः शास्त्रविधिमुत्सृज्य वर्तते कामका
 रतः न स सिद्धिमवाप्नोति न सुखं न परमं गतिं ५ तस्माच्छास्त्रं प्रमाणं हि कार्याकार्यव्यवस्थितौ
 शास्त्राशास्त्रविज्ञानोत्तमं तत्त्वं कुर्याद्गुरोर्मुखान् ६ इति ते कथितं देवि मतमेदमनुत्तमं रहस्यं
 वीरशैवाख्यं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि १०० इति श्रीपारमेश्वरतंत्रे दीक्षा निरूपणं नाम सप्तमः पटलः ७

श्रीदिगावराय नमः श्रीरामचंद्राय नमः श्रीदेव्युवाच चिन्मयानंदविज्ञान गगनाय माहात्मने नमः
 त्रिभुलहस्ताय पशूनां पतये नमः १ कथितं मत्तमे दास्ते सप्तसंख्या तवानघ वीरशैवमनंतत्र वि
 शेषेण निवर्णितं २ वीरत्वं नाम भगवन् विज्ञेयं तु कथं मया प्रविश्य वीरशैवे तु किं वा कार्यं हि
 लिङ्गिनां ३ भक्त्या मत्ताश्रयं कृत्वा वैराग्यशिथिलेन्द्रियः पुनरागत्य विषयान् कां गतिं शिव
 गच्छति ४ एतत्क्रमेण विश्वेश वद विस्तरतो मम तारतम्येन यत्प्राप्यं प्रवृत्त्या गच्छ वाहरा
 त् ५ ईश्वर उवाच शृणु देवि प्रवक्ष्यामि संमत्त्वं परिपृच्छसि सरहस्यं सविस्तारं महिमानं मत्तस्य
 मे ६ वीरत्वं नाम देवेशि यथा वीरोरणो भटः तथा मते च सद्रक्त्या वीरो वैराग्यतो दृढात् ७
 ईषणत्रय निर्मुक्ता शानविज्ञानतत्परः दृढवैराग्यसंपन्ना वीरास्ते शिवयोगिनः ८ ॐ

२५ धायलिंगिनो देवि परस्त्रीरूपदर्शने युवानश्चापि पटव स्ते वीराशिवयोगिनः ९ ये मूकालिंगिनो
 देवि परदोषानुवादे सर्वशास्त्रापिवाचास्ते वीराः शिवयोगिनः १० ये पंडापरकांता सुपं
 गवो येन्यपीडने अजिह्वा यरसा स्यादे वीरास्ते शिवयोगिनः ११ अमानिनो दंतिनश्च हिंसा
 क्षांत्यार्जवान्विताः आचार्योपासना वीरास्ते शिवयोगिनः १२ शौचात्मनिग्रहस्यैर्य रन
 हंकारशालिनः सर्वत्रसंविनाय वीरास्ते शिवयोगिनः १३ विशुद्धमक्तामपि ये ये च वैका
 तसेविनः ममध्यानरतानित्यं वीरास्ते शिवयोगिनः १४ स्मरणं कीर्तनं केलिः प्रेक्षणं गुह्य
 भाषणं संकल्पो ध्ववसा यश्च क्रियानिबृत्तैरेक्य १५ एतन्मैथुनमष्टांगं प्रवदंति मनीषिणः
 विपरीतं ब्रह्मचर्यं मेतदेवा हृत्क्षणं १६ तदुक्तं लक्षणं ब्रह्म चर्यं व्रतपराहियो योगि

नो ये महात्मानस्ते वीराः शिवयोगिनः १७ सत्यव्रतोक्तिरित्याश्तेयधनतत्पराः अपरिग्रह
 शीला ये वीरस्ते शिवयोगिनः १८ अद्वेषारोधिके स्वस्मात् स्वसमोऽथानसूयवः अतिरक्ता
 रिणो नूने वीरस्ते शिवयोगिनः १९ स्वर्थासूयातिरस्कारवर्जिताः शान्ततेजसाः मम ध्यानपरा
 नित्यं वीरस्ते शिवयोगिनः २० धृत्वाकाषायवसनं निष्ठाटनपरा सदा शिवध्यानरताः शुभा
 वीरशैवाहितं शिवे २१ वीरशैवव्रतस्थस्य नान्यत्कार्यं हि विध्यते मम पूजा विना ध्यानं स्मरणं
 कीर्तनं विना २२ यदेतिष्ठति निद्रेण स्मरेन्नेकगुरुं शिवं उत्थाय चिंतयेद्देवि गुरुं मां लिखिषिणं २३ ग
 विसृष्टः पूर्ववसनः शुद्धवस्त्रधारः शुचिः प्रक्षाल्य पादौ हस्तौ च धृत रुद्राक्षभूतिकः २४ न
 स्मरुष्यं समादाय मृदुं वा यदपेक्षितं पात्रमध्ये विनिक्षिप्या ज्ञादयेत्पुनरन्यतः २५ वाम

हस्ते विनिक्षिप्या छाद्य दक्षिणपाणिना शौवं पंचाक्षरं मंत्रं शतमष्टोत्तरं जपेत् २६ नमो भवा
 परुद्राय शर्वायोग्याय शंभवे नमो विभूतिरूपाय सिद्धरूपाय ते नमः २७ ततः शुभजलं हस्ते
 नाच्छाद्य प्रजपन्मनुं सहनारेण मूलेन स्नापयेद्भस्मनांभसा २८ इति मंत्रेण समर्थं सव्यं
 वदयेदक्षितं प्रत्यंगमेतैर्मनुभि धारयेद्वा शिरः पदः २९ मूर्धनि प्रणवेनादौ भाले पंचाक्षरेण
 वै सद्योजातेनाक्षियुगे वामदेवेन कर्णयोः २९ कंठे घोरेण मंत्रेण शयोस्तत्पुरुषेण तु वक्ष
 सीशानमनुना सर्वैर्नाभावधोदरे ३० नमः शिवाय परुद्राय भवायोरुद्धये शिवे नमः उग्राय
 कालाय न्यसेज्जघ्नाद्ये तथा ३१ नमः शिवाय शान्ताय पादयो रूपरिन्यसेत् पादांगुलीषु
 दशसु मंत्रैरेतैर्विलेपयेत् ३२ वामपादकनिष्ठादि क्रमाद्भस्म विलेपयेत् दक्षणापादे

कनिष्ठानं प्रादक्षिण्येन सुंदरि ३३ नमस्ते दुर्ध्वलिंगाय दुर्ध्वलिंगाय ते नमः नमो हिरण्य
 लिंगाय हिरण्याय नमो नमः ३४ नमः सुवर्णलिंगाय सुवर्णाय नमो नमः नमस्ते दि
 व्यलिंगाय नमो दिव्याय ते नमः ३५ नमो भवाय लिंगाय भवलिंगाय ते नमः नमः शिवा
 य लिंगाय शिवलिंगाय ते नमः ३६ अग्निमंत्रद्वयेनाथ गुल्फयोर्विन्यसेत् क्रमान् विन्य
 सेद् दक्षिणे बाहौ भुजे चापि च कूर्परे ३७ मणिबंधे तथा वाम बाहौ च भुज कूर्परे ३८ मणि
 बंधक्रमेणो ते मंत्रैर्भस्मस्फुधारयेत् ३९ आत्माय ज्वलल्लिंगाय नम आत्माय ते नमः आत्म
 लिंगाय च नमो नमस्ते परमाय च ४० नमः परमलिंगाय शिवाय परकंदरे नमस्त्रिलिने पृष्ठे
 महादेवाय ते नमः ४१ नमस्ते शंभवे तुभ्य मलिकाक्षाय कक्षयोः सहतारेण मूलेन संवर्गि

२५

भस्मलेपयेत् ४२ नक्षत्रालयेत्करोधृत्वा शरीरे भस्मसुंदरि निपतेन तस्य यो बिंदु रेने पातयति
 ध्रुवं ४३ ततो गुरुल मार्गेण मम पंचाक्षरं जपेत् सहस्रं त्रिशतं वापि शतमष्टोत्तरं तु वा ४४
 जप्त्वा नदनुदेवेशि स्तुवीता नैन निह्यशः भावयन् शिवलिंगात्मा गुरुणामेकरूपतां ४५ न
 मः शिवाय गुरवे गुरुवैशिवरूपिणे शिवलिंगाय गुरवे शिवाय गुरवे नमः ४६ सद्योजाताय
 सत्याय सत्यारामाय ते नमः नमो भवोद्भवाय शिवाय गुरवे नमः ४७ नमो षमूर्तये तुभ्यमष्ट
 त्रिशं कलात्मने नमस्ते वामदेवाय शिवाय गुरवे नमः ४८ नमो ज्येष्ठाय श्रेष्ठाय कालाय कलिवै
 रिणे नमो बलाय देवाय शिवाय गुरवे नमः ४९ नमो बलप्रमथिने मनोन्मनाय ते नमः न
 मस्ते घोररूपाय शिवाय गुरवे नमः ५० सर्वेभ्यः सर्वशर्वेभ्यो घोरघोरतराय च नमस्ते रु
 द्ररूपेभ्यः शिवाय गुरवे नमः ५१ नमस्तत्पुरुषाय महादेवाय ते नमः नमस्ते वीरशैवाय

शिवायगुरवेनमः ५२ वीरशैवमतेशाय महावीराय शंभवे नमस्ते वीरशैवाय शिवायगुरवेनमः ५३
 ईशानाय नमस्तुभ्य मीश्वराय नमोस्तुते मीढुष्टमाय महिते शिवायगुरवेनमः ५४ कृष्ण
 कालकूटाय कद्रुद्राय प्रचेतसे पराय कृष्णिभूषाय शिवायगुरवेनमः ५५ गंगाधराय गौराय
 गौरीनाथाय विद्महे धीमहीशाय देवाय तन्नोरुद्रः प्रचोदयात् ५६ शिवलिंगांगुरवे गुरवे य
 शिवरूपिणे लिंगप्राणैकरूपाय प्राणलिंगाय ते नमः ५७ एतैर्द्वादशभिः श्लोकैः शिवकाले
 प्रत्यहं शिवे पूजयित्वा स्तुवेन्मां यो लिंगरूपिणमव्ययं ५८ नित्यं भावयतां मर्त्यो नराणां चर्मव
 क्षुषां धृत्या मानुषरूपेण शिवो हं परमार्थतः यस्मिन् दिने पठेत्तोत्रं मिदं भक्त्योषसि प्रिये ५९
 तदेव स्तुदिने तस्य नान्यथा परमार्थतः समाप्योषसि कंकर्म प्रयतो निर्गमेद्बहिः ६० यद्यस्ति

भक्तिशक्तिश्च पूजयेदुषसीम्भरं यावत्तुल्येन देवेशि पत्रपुष्पाक्षतादिभिः ६१ संपाध्य पूर्व
 दिवसे सर्वदोषसि पूजयेत् नित्यं पूजां षसि शिवे मध्याह्ने सायमेव च ६२ सायंप्रातरशक्तौ तु पू
 जयेत् सर्वदोषसि शक्ता उषस्यर्चनायां मर्चयेदन्यथा शिवे ६३ संध्यायामर्चयेन्नित्यं यथारुचि
 तथा भवेत् नित्यं त्रिकालतो नित्यं मध्याह्ने च नैमित्तिकं ६४ नित्यं प्रातश्च सायं च पूजानित्यं क
 दा शिवे अशक्तश्चासहायश्च यथेष्टं पूजयेत् सदा ६५ शक्तोऽपि यो न कुरुते सौरवे नरके वसेत्
 सत्यामपि च सामग्यां शक्ता वपि समार्चने ६६ न पूजयेद्यशःशठ्येन कासुको विषयातुरः कर्म
 क्षानो भयभ्रष्टो निमग्नो दुःस्वप्नागरे ६७ सौरवे नरके घोरे वसेदा चंद्रतारकं भूतानां प्राणि
 नः श्रेष्ठ बुद्धिमतस्ततो धिकाः ६८ ततस्ततोऽपि च बृहद्बहुधा हतयो पुनः सर्वोत्तमये

मनुजास्तत्रविप्रामहोत्तमाः ६९ वेदिनः कर्मकर्त्तरिस्तदर्थोविशेषतः ततोवेदांतसार
शास्ततः सन्यासिनः पराः ७० तताः पाशुपताः श्रेष्ठा लिंगिनस्तु ततोधिकाः ततोधिका
महाश्रेष्ठाः वीरमाहेभ्यराशिवे ७१ नतेभ्यो ह्यधिकः कश्चिद्दीर्गशैवाभ्यापरः तावन्महि
मसंपन्नो वीरशैवः परः शिवः ७२ साक्षान्मद्रूपतामेत्य वीरशैवमतं भवेत् निग्रहीतेन्द्रिय
ग्रामः स्रुविविक्तसमाश्रयः ७३ यदि स्याद्द्वयाननिरतस्सतरेद्विविधं लघु सयथ दृढ वैराग्यः
सरागी विषयातुरः ७४ सभूयो जायत इति नदुःखाय सुखाय हि नया वदद वैराग्यं नया वद्वि
षया स्पृहा ७५ नतावल्लभते मुक्तिर्विधूय विषयो यतः यदा विनाशः प्रारब्ध कर्मणः फल
भोगतः ७६ संचितस्यैव विशानमसंभ्रंशेण तदैष्यतः सवासने महादेवि भक्तस्य शिवलिंगिनः ७७

वीरशैवमतस्य मुक्तिः करतले स्थिता है। विद्यं व्यवहारस्य यद्यनाशः स्ववासनं ७६ य
 देवाखंडविज्ञानं वीरशैवस्तथा भवेत् अनालक्षितलोको यः सर्वदानमिताशनः ७७ अज्ञा
 गरूकभ्यामप्यप्रो वीरशैवः स दुच्यते यदि गच्छेत्क्रमेणैव सो नायासे न मुच्यते ८० आरुह्य यः
 पतेद्भूयो व्यवधानेन मुच्यते न हि कल्याणस्य कश्चिद्दुर्गतिं देवि गच्छति ८१ धृत्वा लिङ्गं मम
 शिवे कथं यास्यति शैवः प्राप्य पुण्यकृतान् लोकानुषिखाभ्युत्थीः समाः ८२ गृहेषु लिङ्गि
 नामेव व्रतं श्रेष्ठं भिजायते एतद्धिदुर्लभतरं लोके जन्म यदीदृशं ८३ तत्र तं बुद्धि संयोगं
 लभते पौर्वदेहि कं यतते च ततो भूयः संसिद्धौ गिरि नंदने ८४ क्रमेण कुरुते वीर शैवे वी
 रमताभ्यं मतस्य मम विशासु श्रमं तस्य जन्म तत् ८५ स्वरूपं यत्नतः प्राप्य याति

किञ्चोपदं मम पूर्वाभ्यासेन तेनैव हीयते त्ववशोपि सः ८६ अनेकजन्मसंसिद्धिस्ततोया
 तिशिवं पदं तपस्यिभ्योधिको लिंगी शानीभ्योपि मतोधिकः ८७ कर्मिभ्यश्चापियोगिभ्यः
 शिवलिंगी विशिष्यते उपरस्सूर्योदयात्पूर्वं मुहुर्तावध्यनेहसि ८८ पूजाकालः सविशेषः
 शिवस्वप्राप्तिकारकः अथवानंतरं भानो रुदयाद्वयं हि वं ८९ मध्याह्ने पितृयासां रू
 त्वानक्षत्रदर्शनं निर्वृत्योषसि किं पूजां जपस्तोत्रादिकैः प्रिये ९० निर्गमेददितुं नैक्षं प्रण
 म्य गुरुमादितः यदि भिक्षाटने छास्ते तदा भिक्षाटनं चरेत् ९१ न कर्तव्यस्त्वनियमो सा
 धनं शानमेव हि पर्यटेल्लिंगनामेव भक्तानां शिवयोगिनां ९२ यावदिच्छन् गृहद्वारं प
 र्कं वा पर्कमेव वा निबन्धपादघंटो वा घंटो वा जयघंटिका ९३ शं स्वश्च शृंगिनादो वा

१०
 २०
 दंडघंटोपिपर्यटन रुद्राक्षाण्यमाळाभिः कंथाकंबलमृषितः १४ विज्ञापयित्वागृहिणः
 कायावित्छेदसंज्ञया निक्षेप्यतापयल्लिंगी गुरुधर्ममनुस्मरन् १५ गृहीवागृहिणीवापि
 नत्वाजंगममानयेत् शिवबुध्यार्चयित्वा तं संतृप्तं प्रेषयत्पुनः १६ यद्यप्यध्वं समानीतं पक्वं
 कृतार्पयेन्मम यदिस्थात्पक्वमानीतमग्नीयादर्पितं मम १७ नवैकभुक्तनियमो नोपवा
 सादिनोव्रतं विकालमर्चयेत्किं विहरेत्तथा सुखं १८ विषयेन्द्रियसंरोधं नैरंतर्येण या
 वता यत्नेनयतते लिंगी तावन्नृषु सुखं व्रजेत् १९ यथैव गच्छन् मार्गेषु शीतवातातपादि
 कं विषत्येकलघुदेवेशि स्थपदं चाधिगच्छति २० नस्त्रीषु नैवानर्हेषु नाधर्मेष्वपि जन्म
 नतिर्यगादिनीचेषु जायते वीरशैवगः १ वीरशैवमतस्यैव पूजयेत्तद्विरूपिणं निस्ता

रयतिदातारं दशपुर्वान् दशापरान् २ यस्तिरस्कुरुते मूढ शिवलिंगिनमीश्वरि सकोटिकु
लसंयुक्तो रौखेनरके वसेत् ३ तदेतत्कथितं देवि वीरशैवस्य लक्षणं आधारं च फलं चापि कि
भूयः श्रोतुमिच्छसि ४ इति श्रीपारमेश्वरतंत्रेशिवादेतसिधांते दीक्षाप्रकरणे अष्टमः पटलः ६

श्रीगुरुदत्त श्रीगुरुदत्त श्रीगुरुदत्त श्रीगुरुदत्त श्रीगुरुदत्त श्रीगुरुदत्त श्रीगुरुदत्त

२९ श्रीविनायकाय नमः श्रीदेव्युवाच नमश्चैतन्यरूपाय नमः पंचमुखाय ते वद विस्तरतो देव
 वीरशैवस्य विग्रहं १ कथितामदभेदास्ते लक्षणानि निरूपितं वीरशैवमतस्यापि महिमा व
 र्णितस्त्वया २ उक्ताधिकारी शानेन वीरशैवमतं गतः यथोक्तफलमाप्नोति शुभ्रावेदमया
 खिलं ३ सहवासबलेनान्यो वासनावास्तितोपि वा स्वस्थः परवशो वापि क्रमेण व्युत्क्रमेण
 वा ४ नशास्त्राचार्यशिक्षास्तेन शानेन विवेकता हृदा ह्यबुद्धितो वापि कार्यार्थी वा भयातुरः ५
 अलब्धसम्पत्कृतान्मय नश्येयं नापि चापलं वीरशैवमते प्राप्य कां गतिं शिवगच्छति ६ अभावा
 दधिकारस्य वीरशैवमतं व्रजेत् न कश्चिदुभयभ्रष्टः प्राप्य त्यागेन शंकर ७ ईश्वर उ० यथो
 क्तस्य यथोक्तं स्यात्फलं चापि गतिगतेः किं त्वन्येषां प्रवक्ष्यामि महिमानं गतिं त्वयि ८

२९

यथोन्मादापि पंगुर्वा मूको वा बधिरोऽपि वा उन्मत्तो वापि सर्वशोदरिद्रो वा महीपतिः ९ पुं एयं वा
 नपि पापी वा साधुर्वा दुर्जनोऽपि वा यद्विशुद्धोऽप्यशुद्धो वा कासीं प्राप्य भवेज्जनः १० प्रवेशमा
 त्रेण शिवे पंचकोशात्मके मयि अहमेवहिते सर्वे वीरशैवमते तथा ११ प्रवेशमा त्रेण शिवे
 मम शैवमते नरः सोहमेव न संदेहः किमु वीरशिवो यदि १२ क्षुधितस्यापि नृत्यस्य शर्कराम
 धुरायथा शानिनोऽशानिनभ्यापि वीरशैवं सुखप्रदं १३ भयं नास्तीति विषये अनुरक्तो भवेद्य
 दि संत्यक्तः स्योचिताचारः सपतेद्रौरवेचिरे १४ निग्रहीतेन्द्रियग्रामो नियुक्तध्यानतत्परः अ
 नपेक्षः स्वतः प्राप्ते व्यात्मध्यानपरायणः १५ एकांतमक्तिरीशाने यत्सर्वत्र तदीक्षणं अहंता
 भावनास्वंदु शान्तिः प्राणिदयापरः १६ इत्यादिशासनोपेतः सत्क्रमात्काळमन्वहं स्थित

स्यदैवयोगेन यधवांधजनुष्मातां १७ क्विदेवभवेच्छित्तं निशामयमहेभ्यरि यदिपीडापरो
 मूढः सपतेन्नात्रसंशयः १८ यथाकथंविधोवीर शैवः संचितपुण्यतः यदाकदावाभवति
 तदासोहंनसंशयः १९ विनाममानुग्रहेण प्रवेशो लभ्यते नृभिः नशैवमात्रेदेवेशि वीरशैवमते
 नकिं २० तत्सर्वकर्मविलयः सर्वपुण्यफलोदयः वीरशैवव्रतंतेनलभ्यतेदेविनान्यथा २१
 भानाद्यादिषुभेदेषु यत्रयत्रसर्वलेद्वते रूपयाममकल्याणि वीरशैवेनभुध्यति २२ वीर
 शैवमतंस्थाप्य योबुध्याविषयातुरः भ्यानयोनिशतंगत्वाथांशोभुविजायते २३ वीरशैवम
 तंप्राप्य यः कुर्यात्प्राणहिंसनं कर्मणामनसावाद्यासवसेद्वोरवेचिरं २४ वीरशैवव्रतंप्राप्य यः
 कुर्यात्परपीडनं भोगार्थसंग्रहंमध्यं मां संस्वीचकलंजनं २५ स्थर्णस्तेयंदिवानिद्रो सर्वदैका

नभोजनं प्राकृतैः सहसंगं च संगत्यागं च किं गिनां २६ सकोटिजन्मसुभ्यानभ्यांशलोभु
 विजायते वाहनं जनसंगं च स्त्री कथा लोभ्यमेव च २७ अनाधारं त
 था लस्यं वीरशैवो न कारयेत् यः पश्यत्यंधवद्रूपं शब्दविद्वधिरपमः २८ काष्ठवद्दृष्टदेहो यो
 वीरशैवः स उच्यते न बुद्ध्या चित्तयेदर्थं वीरशैवव्रते स ह त २९ संप्राप्य दुःखवाराशिं शनै
 र्मुक्तो भवेत्क्रवं नयस्यानीश्वरे चित्तं यस्य चक्षुर्न दूरगं ३० न प्राणिपीडनपरो वीरशैवः स
 उच्यते मर्मविज्ञायशास्त्रस्य यो बुद्ध्या विषयानुरः ३१ तस्य नास्त्येव नास्त्येव मत्पदप्राप्तिरीश्व
 रि लब्धे निधौ दरिद्रस्य गोपनं तस्य जीवनं ३२ आस्था भक्तिश्च नात्यर्थं वीरशैवस्तथा यदि
 तिष्ठेद्रुक्कर्मार्गेण सो नायासेन निर्वृतिं ३३ याति मत्पुण्यानो चेद्दुःखेनायाति निर्वृतिं न ह
 टात्प्रविशेत् वीरशैवव्रतमहां बुधौ ३४ धीमान् विना साधनेन न औयासकस्वकामनः

५३
 हटाद्यत्प्रविशेद्देवादप्रमत्तस्ततोभवेत् ३५ यद्यस्थिरेंद्रिययामासपतेन्नावसंशयः यथामतेषुस
 र्वेषुतुरीयत्वेनशास्यते सन्यासस्यान्यधर्मस्यवीरशेवमतस्यच ३६ खट्वारोहंदिवानिद्रंतांबूलाभ्यं
 गविग्रहान् सुवर्णं शुक्लवासम्प्राप्यलिंगीवर्जयेद्यतिः ३७ येकत्रवासमेकान्नंरसवर्जनसंगमं स
 माजमुत्सवंलोकं त्वलिंगीवर्जयेदिति ३८ द्विरन्नमैष्टिकंक्षौरेलोहपात्रेषुभोजनं तथैष्टिकजल
 स्नानंनलिंगीवर्जयेद्यतिः ४० ग्रस्तयोरस्तगतयोरगृहनाशशिसूर्ययौः शक्तोभैक्षमहोरात्रमल्लिं
 गीवर्जयेद्यतिः ४१ अमृतिकादिनियममस्पृष्ट्वावाग्राहनं अपूर्वापरकर्मांगमल्लिंगीवर्जयेद्य
 तिः ४२ उपानहमनङ्गाहंस्वयंपाकं सुगंधिकं अकरक्षालनंभुक्त्वा चाल्लिंगीवर्जयेद्यतिः ४३ पु
 ष्पिण्यावापिगर्भिण्या सुतकान्नमभुक्ष्या भक्त्यापिदत्तं वस्त्रं पि ह्यल्लिंगीवर्जयेद्यतिः ४४

अलिंगिनो यत्तेर्देवि बहुकेशं भवेत्सदा निवृत्तिवीरशैवस्य लिंगिनो लिंगतः सुखं ४५ नकायकेशसह
 नं न व्रतादी उपोषणं न दं दं सह नं भद्रे वीरशैवस्य लिंगिनः ४६ बह्या नुरस्य तु सदा नास्त्येवममरूपिता
 सर्वसाधारणमिदं मनाया सो विशिष्यते ४७ अस्नात्वा वापि शुद्धो वा खट्वा यामुपविश्य वा पूजायां म
 मलिंगस्य मामैवेति न संशयः ४८ तिर्यगादिषु योषित्सु भूत्वा मृत्वा सहस्रशः अनुष्ठायार्हतादीनि
 तत्र संचितं पुण्यतः ४९ भवेन्मम लक्ष्म्या देवि एकस्मिन् जन्मनि द्विजः अधीत्य वेदान् वेदांते लब्ध्वा
 तत्त्वं गुरोर्मुखात् ५० संत्यक्तविषयस्नेहः सर्वभूतदयापरः स न्यैस्त्वसंश्रयो द्योगं येन मामेव याति
 सः ५१ निष्पन्नयोगश्चरमे भवेत्त्रिंशजनेष्वथः तत्पक्षफलसारांशवीरशैवमतं श्रयेत् ५२ ता
 वदुन्नतमागत्य पदं शैवमतं मम तत्र सर्वोन्नतं वीरशैवव्रतमनुत्तमं ५३ वीरशैवव्रतवतो व्यवधा

नममापिच एतावदेवदेहांते श्वैकायवनि कायदा ५४ शक्रोतिहे वयः सोढुं प्राकृशरीरविमोक्षणं
 कामक्रोधोद्वेगं सयातिलघुमांछिवे ५५ यश्च शक्तः शिवे सोढुवीरशैवमतंगतः निगृहीकरणा
 नांतु सकृद्रेणोपशाम्यति ५६ दैवोपलब्धसुखभुक् शिवपूजापरायणः वीरशैवपदंप्राप्य सुखेनो
 पेति निर्वृतिं ५७ त्रिकातं भस्मना स्नानं शक्तिं तोल्लिंगपूजनं भैक्ष्यं च शिवभक्तेषु वीरशैवस्य लक्षणं ५८
 पात्रमैकं तु भैक्ष्यायाः कंथैका कृष्णकंबलः दंडो ध्वनिः शिवभक्तिः वीरशैवस्य लक्षणं ५९ चूलि
 कापात्रदंडे च सकंथा कृष्णकंबलः मुद्रैश्चा वीरशैवस्य वीरशैवस्य लक्षणं ६० मौनमेकांतवासश्च
 मल्लस्य वा वलोकनं विरक्तिर्विषयाग्रामे वीरशैवस्य लक्षणं ६१ शान्तिर्निष्ठाभूतदया चित्तवृत्ति
 निरोधनं सर्वत्रेभ्यस्तदात्म्यं वीरशैवस्य लक्षणं ६२ नैव रक्षति विषया न भोगा न च बांधवा

नैव संपन्नदारिद्र्यं निवृत्तैकासतिशंकरे ६५ गुरुशुश्रूषणं शास्त्रचित्तं नंतदनुष्टुभिः शांतिरेकांतवा
 साभ्य भक्तिर्देविशिवेमयि ६६ पूजनं सर्वदा लिंगे वीरशैवोपसर्पणं मत्पदप्राप्तये चैतत्सोपानपथ
 मुच्यते ६७ अरण्ये संतिपात्राणि नद्यां स्याद्दृक्कानि च संतिहस्तौ च पादौ च मङ्गिगं निरुपद्रवं ६८
 नोद्यमो नास्य सेवावा नायासो नोर्थसंक्षयः आसाध्य सुखमीशं मां धीमानेति शिवं पदं ६९ लब्ध्वापि
 मूढः पुण्येन वीरशैवमतं मम न साधयेत्सुखं यस्तु कोन्यतस्मादचेतनः ७० वीरशैवमतं प्राप्य योन्य
 था सुखमिच्छति स संत्यज्य गुडं मूढो लेकीलेत्यर्णमीश्वरि ७१ वीरशैवमतस्थो य आकांक्षेत्क्षानिकं सु
 खं आरुह्य पट्टमद्रेभं प्रविशेत्तल्ल निर्गमं ७२ प्राप्य वीरमतं त्यक्त्वा न्यद्येच्छेत्थः परं मम सगृही
 त्वाभुनः पुच्छं तर्तुमिच्छति सागरं ७३ पुण्ये कलभ्यमाश्रित्य वीरशैवमतं मम यो वंध्यं दिवसं कुर्या

कान्यस्मादस्यचेतनः ७४ करस्थितेज्वलद्दीपे वीरशैवमिधेसति कुपथेनव्रजेयस्तुसांधोनगतलोच
 नः ७५ वीरशैवव्रतस्यच्छब्दनाममधिष्ठितः सुखेत्तरेत्तभवांभोधिं भक्तिनाविकचोदितः ७६ प्राप्या
 पितादृशीनावमालस्येनैववायुना प्रतिकूलेनदुःखाब्धौपात्यतेनिहतः सहि ७७ अभक्तेनविकले
 नादृष्टवैराग्यगौरवात् अधैर्यस्तेभिन्नानौकापातयेद्ग्नसाधनः ७८ कामलोभादिसहिता श्रोरा
 लिविषयायतः शानरत्नापहाराययतंतं सततं शिवे ७९ अशक्तः सहनोमुढो द्वंद्वदुःखस्यलक्षणं
 चिरं विसृजेत्केशं मधुमग्नेषमक्षिका ८० अवर्जनीयोप्राप्यापि भोक्तुं प्राप्यापि दुःखदः यएषोभय
 थारात्रुर्विषयः सुखनाशकः ८१ तद्वात्सल्यमलं स्पृष्ट्वा विषयं क्षालयेत्सुधीः जालेन वीरशैवेन व्रतेनै
 व शुचिर्भवेत् ८२ यथेधासि। समिधो ग्निर्भस्मसात्कुरुते शिवे तथैव निर्दले ह्यं वीरशैवव्रतानलः ८३

वीर, शैवव्रतमहावज्रपञ्जरमध्यगः तिष्ठेदनामयन्नित्यं सुखं हंस इवाद्रिजे ८४ तिष्ठेदनादिभेदेषु यदि
 णविषयेष्वथ भुञ्जनसमुचितान् भोगान् पूजयेत्किं गमुक्तवन् ८५ अर्चयेदतिथीन भक्त्या साधयेत्कर्मयो
 दितं यद्यादिस्वार्चयेत्किं गमनुस्य भवणि भवेत् ८६ विशेषतः महारौवे मननायुक्तसाधनः योगयुक्ता
 धिकारी सन् योगशैवमते भजेत् ८७ ईषणत्रयनिर्मुक्तस्त्यक्तरागो जितेन्द्रियः योग ~~युक्तः~~
~~युक्तः~~ शैवमते प्राप्या अधिकारो यमीश्वरि ८८ सात्वायुरुमुखा ह्यस्त्रि धृतकाषायदंडकः प्रव्रजे
 दृढमुत्सृज्य शिखीमुंड्य पिवाजटी ८९ योगशैवमते वीरं भक्त्या नत्वा समाश्रयेत् ततो धिकारं संप्राप्य व्र
 तं पाशुपतं श्रयेत् ९० तदैव क्षान् शैवाख्यं ततो वीरव्रतं चरेत् कथितो यो वधूताख्यो वीरशैवः स ईश्वरि ९१
 नातो धिकं मते किंचिन्नास्ति मत्तपरं सुखं वीरशैवव्रतं नाम नावधूतव्रतात्परं ९२ शक्यते साधितुं

प्राप्य ततएवंव्रतंचरेत् नैव शुद्धिर्नवाशुद्धिर्नैव बन्धकबन्धता ९३ नपूज्यपूजकविधिर्नशिष्योनगुरुः
 शिवे नमात्तानपिताभार्या नचांगुलोनभूसुरः ९४ नगौर्नशुनकोहस्ति गर्दभोवापिभेदतः नोत्तमैमध्य
 मंनीचं नन्यूनमधिकं समं ९५ वीरशैवावधूतस्य सममेवाखिलं शिवे अखंडसच्चिदानंदं देहदृष्टांतवर्जि
 तं ९६ अप्रतर्क्यमनिर्देश्यमव्ययं द्वैतवर्जितं निर्लेपमखिलाधारमसंगं सर्वकारणं ९७ सर्वदृक् स
 र्वभुक् सर्वमसर्वं सर्वतोमुखं तदेकमच्युतप्रसन्नप्रसन्नप्रसन्नयोदितं ९८ शान्तं शैवपदं
 मम तन्मयं भावयत्सर्वजगदेतच्छराचरं ९९ अनंतसागरारूढसुखनौगर्भगः सुखं पुनरावृत्तिरहि
 तमनामयमविक्रियं १०० शैवं मम पदं प्राप्य शिवे सोऽहमहं शिवः न क्रमो न विधिर्दोषनिषेधो भावितात्मनः १
 वीरशैवावधूतस्य सोऽहमेव शिवस्य न पुण्यं न च वै पापं नायमागतिरंतमा २ स्वयमेवाखिलं देवि

वीरशैवः शिवो यत्नं इति ते कथितं देवि संक्षेपेण मया क्वचित् ३ महात्म्यं वीरशैवस्य किं भूयः श्रोतुमि
च्छसि ४ इति श्री पारमेश्वर तंत्रे शिवाद्देवसिद्धान्ते नवमः पटलः ९ श्रीराम जय राम जंजं राम ॥ श्रीराम

श्रीअनंताय नमः श्रीगुरुभ्यो नमः श्रीदेव्युवाच योगिहृत्पद्मवासाय योगिवेद्यस्वरूपिणे ब्रह्मतत्त्वप्र
काशाय शिवाय शिवते नमः १ अनादिशैवनिष्ठस्य सोक्ताचारो विधिः सदा संकल्पोद्दिश्य च फलं शक्त्या
जंगमपूजनं २ निसंनैमित्तिकं काम्यं यथोक्तं गुरुशास्त्रतः आचारे त्रिविधं कर्म यथेष्टं सुखं भुग्मवेत् ३
आदिशैवमतस्थस्य यावन्नित्यं तथाचरेत् यदि शक्त्यचरेदन्ये नित्यबुध्या तथाचरेत् ४ अनुशैव

मतस्यश्चेन्नित्यमेवंसमाधरेत् त्यक्त्वा कर्मफलासंगं काम्यनैमित्तिकानि च ९ यथाशक्त्याचरेन्नित्यं त्य
 क्त्वा शक्येस्मरेत्त्विं सर्वं लिंगमयं ध्यायेन्महाशैवव्रती जगत् ६ इत्येतदधिकारेऽपि सोपानवलिरी
 रिता एतादृशाधिकारी स न्योगशैवं व्रजेदिति ७ निरूपितं महादेव भगवन्भवता प्रभो स्वरूपं योगशै
 वस्य शान्तुमिच्छास्ति मे हृदि ८ यन्नाम ज्ञानशैवं तत् क्व भेदो ज्ञानयोगयोः याभ्यां समन्वितो वीरशै
 वव्रतफलं लभेत् ९ एतत्सर्वं सविस्तारं ब्रूहि शंकरतत्वनः वदतां प्रियशिष्यो हं प्रियो सित्वं गुरुर्मम १०
 इत्थरु ० शृणु देवि प्रवक्ष्यामि रहस्यमिदमुत्तमं प्रत्यक्षावगमं ध्याय्य सुखं स्वकर्तुं मय्ययं ११ नैदं पूर्वमप्या
 कापि कथितं त्विदमद्भुतं त्वयि स्नेहेन वक्ष्यामि श्रुत्वा धारय गोपय १२ शैवभेदस्य यद्योग पूर्वतं योग
 पानवत् सचापि द्विविधो योगः साकारश्च निराकृतिः १३ निराकृतिर्निर्गोकारो ध्यातृ ध्येयविव

जितः स्नानक्षेपस्तत्तमेदः प्रत्ययत्रयवर्जितः १४ नन्त्रचंद्रमाः सूर्यो नक्षत्राणि दिशो नलः विद्युद्वातो
 बुधरणि मेरुब्रह्मांडसंज्ञकाः १५ यदस्वंगुपरं स्नानं यदेकं स्वच्छमव्ययं यदव्यक्तं मनोतीतं तदेकं ब्रह्म केवलं
 तद्भावनादिकारीयो स्नानयोगान्वितः शिवे वीरशैवावधूतोऽपि स एव कथितः शिवे १६ बहिर्गतेऽपि तद्धिते
 स्वात्मा भावं विना क्वचित् तत्तदात्म्यात्मभावेन स्नानशैवव्रती भवेत् १७ न्यूनाधिकारिणास्तत्र सर्वे
 म ज्येष्ठानकर्मणि विविक्तदेशमाश्रित्य ध्यानमेव सभ्यसेत् १८ शुचौ देशे प्रतिष्ठाप्य स्थिरमासनमात्मनः
 नरस्कवं वामार्गं वा चर्मास्तिर्यक्तथोपरि १९ आसीर्य कंबलं कृष्णं वस्त्रं काषायमास्तरेत् अभ्यसेदासनं
 चाक्षौ उपविश्य यथा सुखं २० आसने तु जिते देवि जितो देहोऽपि च स तः पादौर्ध्वं पाणिद्वयोर्ध्वं नासाग्रे
 गतलोच्येनः २१ आतिष्ठेत्स्थानुवत्स्थो यथा दीपो निवातगः समं कायशिशो ग्रीवं धारयन्नचले

स्थिरं २२ हृत्पुंडरीकेनाभ्यंवा स्वाधिष्ठानेपिमूलके विमृष्टौचापिवाक्षायो सहस्रारेपिवाशिवे २३ ब्रह्म
 रंघेशिवाग्नेवा द्वादशान्तेचिदात्मनि एतदन्यतमस्थाने ध्यायेन्मोपरमेभ्वरं २४ दिव्यसिंहासनं तत्र कर्णिको
 तु मध्यभागतः मंडपं चतुस्तंभं विनानावलिशोभितं २५ भावयित्वा तु परितः कल्मवृक्षवनावलिपरितस्त
 त्यसंभाव्यं भावयेत्क्षीरसागरं २६ दीपं मणिमयं ध्यायेत्तन्मध्यमणिमंडपं मुक्ताप्रवालशोभाद्यैश्चतुर्द्वार
 समन्वितं २७ सर्वतो दीप्तीकारेखा तोरणयैरलंकृतं सर्वभृंगारसंपूर्णं मनसैव विभावयेत् २८ मध्येव
 जम्बयेपीठे पद्ममष्टदलं लिखेत् वृत्तं कलास्त्रवृत्ताते भावयेद्गुह्यपुरत्रये ३० षट्कोणमध्ये विलिखे त्रिको
 णोत्तस्य मध्यतः केसरान् विलिखेदष्टपत्रमध्ये तु षोडशा ३१ बिंदूपरिमहादेवि दिव्यसिंहासनं स्मरेत् न
 वरत्नमयं रम्यं सूर्यकोटि समप्रभं ३२ नवरोपानसंयुक्तं सर्वदेवमयं शिवे सर्वशक्तिमयं सर्वमंत्रयंत्रमयं परं ३३

तत्र मोससुखासीनमुमयासहितेशिवं चतुर्भुजमुदासागंचंद्रशेखरमव्ययं ३४ भस्मोद्धूतिसर्वांगं
 ज नागाभरणभूषितं कुटारेणाभयवरपाणिपंकमिश्वरं ३५ मंदस्मितं त्रिनयनमीशा नैरुतिवाससं प्र
 सन्नवदनांभोजं सर्वालंकारशोभितं ३६ एवं ध्यायेच्चिरं योग्या वरणानिततो यजेत् सर्वत्रिमुलमंत्रेण
 सहजारेणमंत्रवित् ३७ पुरतो नंदिनं ध्यायेद्दक्षिणे गणनायकं तत्पश्चिमे महावीर भद्रमुत्तरतो गुहं ३८
 चतुर्दिक्षु त्रिकोणस्य प्रादक्षिण्येन शांकरि यजेदारभ्य च स्वाग्रं नंथादीनां चतुष्टयं ३९ अथ षट्कोणको
 णेषु प्रादक्षिण्येन भावेयेत् षडामोदादि कान् षट्सु बाह्यानां युधसंयुतान् ४० आमोदं च प्रमोदं च सुमु
 खं दुर्मुखं तथा अविघ्नं विघ्नकर्तारं कोणाग्रेष्वंगवट्टकं ४१ भवं पशुपतिं रुद्रं शिवं शर्वं त्रियंबकं त्रिने
 त्रं पंचवदनं पत्रे षष्ठं सुपूजयेत् ४२ वृषध्वजं वृषारूढं जटिलं चंद्रशेखरं कपटिनं कालकंठं विना

जनेष्वपि ६२ स्वमते विमते मूढो परा धर्युपकर्तारि सर्वत्र भावयेदेकं वीरशैवमने शिवे ६३ यः पूजये
 मामीशानि पुष्पैरेतैरत्ने द्वितः सर्वदा सर्वदा शंभु वीरशैवः स उच्यते ६४ रागद्वेषवियुक्तानां लिङ्गिनां वी
 रशैविनां अभितः शिवकैवल्यं करस्य विदितात्मनां ६५ अवधूतस्य सन्यासी योगी पाशुपतः शिवः
 लिङ्गी वीरो वीरशैवो महामाहेश्वरो यतिः ६६ पर्यायनामान्येतानि वीरशैवस्य लिङ्गिनः नान्यदस्ति तत
 स्तस्य विना तादात्म्यभावनां ६७ नागा रुद्ररुतेष्वापि न द्वेषं नान्यपीडनं यदि छेन्मुमसा युज्यं वीरशैवो महेश्वरि ६८
 न वीरशैवादधिक फलदं मतमस्ति हि यद्युस्य स्तितदा कश्चिदधि। को मत्परः शिवे ६९ यः कुर्याद्वीरशैवस्थः पीडनं प्राणिनां भुवि स जीवन्नेव चांगुलो मृतो रैकमभ्युते ७० शमोदमस्ति निक्षोप
 रतिः श्रद्धा समाधयः षडङ्गानि महादेवि वीरशैवस्य लिङ्गिनः ७१ यद्यकेनापि यैतेषां विहीना हि

नरवसः अंगलोपेभवेद्युंगी तेनाधोनिपतेद्ध्रुवं ७३ यथामनुष्यः सर्वो गंसयुक्तो गीतिकथ्यते यद्य
 न्यथा भवेद्युंगी तथैवायं न स शयः ७४ नपुष्पाहरणाया सो नतद्वारान्यपीडने भावेनैव परं कर्म द
 यैकावीरशौविनः ७५ दया भूतेषु तस्यैकं साधनं प्राप्तये मम तथैकं नरकं प्राप्तोक्तिंगिनः परपीडनं ७६
 जगत्सर्वमहं देवि यच्च किंचिच्चराचरं महरीरमिदं विधि नामरूपक्रियात्मकं ७७ तद्भूता मम यो भक्तः
 कुर्यादेष मपि क्वचित् समद्वेषेन संदेहो तन्मां सर्वत्र भावयेत् ७८ स्वशरीरे यथा देवि सा पादतल
 मस्तके तथैवैकत्वमध्यासः सर्वत्रैव विभावयेत् ७९ वीरशौवमतस्य स्यावनी भेदभावना भूते
 शुभाचनास्तीव मया पित्तस्य सुंदरि ८० किमत्र बहुना तत्र शृणु चोर्ध्वं विनिश्चितं वक्तव्यं ग्रंथ
 विस्तारैः सर्वसिद्ध्या तमीश्वरि ८१ हृदियस्य तनोक्तिं मनोमयि मनुर्मम शौवः पंचाक्षरः पुण्यः

सज्जि ह्यग्रमहेश्वरि ८२ तत्रवक्ष्येगिरिसूने सारासारतरंतव गोपनीयं प्रयत्नेन वदामकाययोगिने ८३
 जपेत्पंचाक्षरं शैवं शुक्तिमुक्तिफलप्रदं सर्वधर्मान्परित्यज्य शैवं पंचाक्षरं जपेत् ८४ स्वस्थः परवशो वापि
 क्षतप्रस्रवलादिषु व्याजेनाखिलभेदेन शैवं पंचाक्षरं जपेत् ८५ ~~नैवेद्यं नैवेद्यं नैवेद्यं~~
~~नैवेद्यं नैवेद्यं नैवेद्यं~~ शान्तो वा कुपितो वापि शुद्धो वा शुद्ध एव वा विधिना विधिना वापि शैवं पंचाक्षरं जपेत्
 ८७ सर्ववेदेषु सर्वत्र सर्वकालेषु सर्वशः सर्वदा सर्वदा देवि शैवं पंचाक्षरं जपेत् ८८ न कैलासा
 दारो लोको न देवं शंकरात्परं न वीरशैवाच्च मत्तं नास्ति शुक्ति परं सूखं ८९ नास्ति शानात्परं मित्रं न
 भक्तैः साधनं परं न शैवादधिको मर्त्यो मंत्रः पंचाक्षरः परः ९० स्मरेत् स्मरणरूपेण स्तोत्ररू
 पेण संस्तुवेत् प्रजपेन्मंत्ररूपेण शैवं पंचाक्षरं मनुं ९१ यदि ह्ये नमसा युज्य मनाया सेन सुंदरी

ति ह न भुंजन्त्यप्यनृणां नृणां
 मन्त्रपिह सन्त्रपि उपविश्य न्या
 बुध्य न्या शैवं पंचाक्षरं जपेत् ९१

नविस्मरेत्सदा मंत्रं मम पंचाक्षरं परं ९२ आलस्येनापि शाठ्येन परिहासेन मायया स्मरेत्तवा स्वभावेन
शैवं पंचाक्षरं परं ९३ स्वप्नेपि वा स्मृते मंत्रे सुखेदुःखे रतादिषु सक्त्यं चाक्षरे वापि सोऽहमेव न संशयः ९४
किंपुनर्भक्तितो यस्तु जपे मंत्रे तमो तमं शैव पंचाक्षरं दिव्यं भुक्तिमुक्तिफलप्रदं ९५ स्मरणात्कीर्तना
ध्यानाज्जपादपि नु तेरपि मननात्पूजनाद्वावा न भोगः स्वर्गाप्यवर्गदं ९६ शिव पंचाक्षरं जप्त्वा लिंग
पूजां करोति यः सोऽपि मानुषदेहस्य शिव एव न संशयः ९७ यस्तु लिंगार्चनं कृत्वा जपेत्पंचाक्षरं मनुं
दिने दिने सहस्रं तु सोऽहमेव ध्यात्मा ज्ञे ९८ पंचाक्षरस्य महात्म्ये मया वक्तुं न शक्यते ब्रह्महत्यादिभिः पापै
र्मुच्यते नात्र संशयः ९९ प्रोक्तं मया महादेवि शिवयोगस्य लक्षणं तद्ध्यानं तद्विधानं च किं भूयः श्रोतुमि
च्छसि १०० इति श्री पारमेश्वर तंत्रे शिवाक्षतसिद्धान्ते दीक्षाप्रकरणे शिवयोगविधाननिरूपणं नाम दशमः पटलः १०

६३

६३

श्रीगणपतेयनमः श्रीरामचंद्र श्रीगुरुप्रा श्रीदेव्युवाच परमेश्वरसर्वज्ञ शुद्धज्ञानमहोदधे पं
 चाक्षरस्यमाहात्म्यं श्रोतुमिष्टमिशंकर १ पंचाक्षरविधानं च जपध्यानादिषु प्रभो कथयस्वा
 मिधेयं च तेन मंत्रेण कृत्स्नराः २ देवाताश्च ऋषिछंदस्तन्मे वद महेश्वर ३ ईश्वर० पंचाक्षरस्य
 माहात्म्यं वर्षकोटिशतैरपि न शक्यं विस्तरादुक्तुं तस्मात्संक्षेपतः शृणु ४ वेदे च वेदशीर्षेष्वप्यु
 भयत्र षडक्षरः मंत्रस्थितः सदा मुख्यो लोके पंचाक्षरः स्मृतः ५ इहो नमः शिवायेति मंत्रेणाने
 न सिध्यति हंसो लभ्यः सदा सर्वैः परमेश प्रभावतः ६ सर्वमंत्राधिकश्चायमोकाराद्यः षड
 क्षरः सर्वेषां शिवभक्त्याभ्यां अरोधार्यप्रसादकः ७ तदल्यं वेदसारं च भुक्तिर्दैवविमुक्ति
 र्दं आशासिद्धमसंदिग्धं वाक्यमेतद्विवात्मकं ८ नानासिद्धियुतं दिव्यं लोकविज्ञेयं पुरंजनं

सनिश्चितार्थगंभीरं वाक्यं तत्पारमेश्वरं ९ मंत्रस्सुखमुखोच्चार्य श्वाशेषार्थप्रसादकः तदल्पं वे
 दसाराख्यं भुक्तिदं च विमुक्तिदं १० तद्धीजं सर्वविद्यानां मंत्रमाख्यं षडक्षरं अतिसूक्ष्मं महार्थं च
 श्रेयं तद्वटवीजवत् ११ अहं गुणत्रयातीतः सर्वज्ञः सर्वरूपप्रभुः ॐमित्येकाक्षरे मंत्रे स्थितः
 सर्वगतोऽस्य हं १२ प्रणवोऽप्यधिकस्तस्य शिवस्य परमात्मनः ग्रामिकाभक्तिरुद्दिष्टा प्रणवाभ्यां
 ससंभवां १३ शिवरुद्रादिशब्दानां प्रणवादिपरः स्मृतः शंभोः प्रणववाच्यस्य भावना तज्जपाद
 पि १४ यासिद्धिश्च परा प्राप्य भवत्येव न सशयः तस्मादेकाक्षरं देवमाहुरागमवादिनः १५ वाच्य
 वाचकयोरैक्यं मन्यमाना मनस्विनः शायते योगिनिध्याने बोधानंदाव्ययाद्वयः १६ ईशानाख्या
 निसूक्ष्माणि ब्रह्माण्येकाक्षराणि तु मंत्रो नमः शिवायेति संस्थितानि यथाक्रमं १७ मंत्रात्पक्षर

तः सूक्ष्मः पञ्चब्रह्मतनुः शिवाः वाच्यवाचकभावेन स्थितः साक्षात्स्वभावतः १६ वाच्यः शिवः प्रमेय
 त्वा न्मंत्रस्तद्वाचकः स्मृतः वाच्यवाचकभावो यमनादिः संस्थितस्त्वयोः १७ तत्राधिपेन मंत्राणां स
 र्वज्ञेन मया शिवे प्रणीतममलं वाक्यं न तेन सदृशं भवेत् २० सांगानि वेदशास्त्राणि संस्थितानि षड
 क्षरे न तेन सदृशं तस्मान्मंत्रमस्त्यपरं क्वचित् २१ सत्यकोटिमहामंत्रैरुपमंत्रैरनेकशः मंत्रा
 इक्षरोभिन्ने सूत्रे वृत्त्यात्मनो यथा २२ शिवज्ञानानियावन्ति विद्यास्थानानिया निव षडक्षरस्य सू
 त्रस्य तानि भाष्यं समासतः २३ किंतस्य बहुभिर्मंत्रैः शास्त्रैर्वा बहुविस्तारैः यस्यां नमः शिवायेति
 मंत्रो ये हृदिसंस्थितः २४ ततो धीतं श्रुतं देवितेनाचारः स्फुटिष्ठितः यतो नमः शिवायेति मंत्राभ्या
 सः स्थिरीकृतः २५ नमस्कारादिसंयुक्तं शिवायेत्यक्षरत्रयं जिह्वायेवर्तते यस्य सफलं तस्य जीवितं २६

अंत्यजोवाधमोवापि मूर्खोवापंडितोपिवा पंचाक्षरजपेनिष्ठो मुख्यतेपाशबंधनात् २७ तस्मा
 त्पण्डितरोमंत्रः सर्वसिद्धिप्रदायकः षडक्षरमयंदेवं मांतुयोजपतेभ्युवि २८ तस्यमुक्तिः कर
 स्यास्यादीरशैवतरस्यच शैवाश्रमवतांपुंसां क्लिं गिनां वीरशैविनां २९ ममपंचाक्षरोमंत्रकल्म
 वृक्षो धरात्मजे अस्याः परमविद्यायाः स्वरूपमतिशोभने ३० शृणुष्वकथयिष्यामिगुह्यं तस्मै
 पनाशनं आदौ नमः प्रयोक्तव्यः शिवायेति ततः परं ३१ एषापंचाक्षरीविद्या प्रणवाद्या षडक्षरी
 सशब्दो तस्य सर्वस्य बीजभूता समागतः ३२ सर्वस्य शया सिद्धा तत्स्वरूपार्थवाचकी तस्मात्मी
 करप्रख्या पीनोन्नतपयोधरा ३३ चतुर्भुजा त्रिनयना बालेन्दुस्तशेखरा पद्मोत्पलधरा सोम्या
 वरदा भयपाणिका ३४ सर्वलक्षणसंपूर्णा सर्वाभरणभूषिता सितपद्मा समा सीना नीलकुं

तल्लमूर्धजा ३५ अस्याः पंचविधावर्णाः प्रस्फुरद्द्रुशिमंडलाः स्वस्वरूपं हि देवेशि मत्स्वरूपं नमः
 स्वये ३६ पीतः क्षणस्तथा धूम्रः स्वर्णभौरक्त एव च पृथक् प्रयोज्या यद्येते बिंदुनादसमन्विताः ३७
 अर्धचंद्राक्षतिर्बिंदुर्नादो दीपशिखाक्षतिः बीजं द्वितीयं बीजेषु मंत्रस्यास्य वरानने ३८ दीर्घपूर्वं
 तुरीयं स्यात्पंचमं शक्तिमादिशेत् वामदेवो नाम ऋषिः पंक्तिश्छंद उदाहृतः ३९ देवता शिव
 वास्य मनो गिरिस्फुल्ले स्म्यहे गौतमो त्रिमहादेवि विश्वामित्रस्तथांगिराः ४० भारद्वाजश्च वर्णा
 नां ऋषयः क्रमशाः स्मृताः गायत्र्युष्णिगनुष्टुप् च छंदासि बृहती विराट् ४१ शिवो रुद्रो महा
 देवः ईश्वरः परमेश्वरः तेषामधीशा वर्णानां क्रमेणैतेशिवादयः ४२ शिवस्य पंचवक्त्राणि
 तेषां स्थानान्यनुक्रमात् पूर्वादिबोर्ध्वपर्यंतं नकारादि यथाक्रमे ४३ उदात्तः प्रथमो वर्णो

द्वितीयम्वचतुर्थकः पंचमः स्वरितम्वैव मध्यमो निगदः शिवे ४४ मूलं विद्या शिवः शैवं सूत्रं पं
 चाक्षरं तथा षडक्षरं च तस्याहुः नामानि मुनयो मनोः ४५ हृदयं मूलं विश्वेयं नकारः शंकरः
 शिरः शिखामकारः कवचं शिखा रोवा कूपदत्रये ४६ यकोरोस्त्रं नमः स्वाहा वषट्कारो वषट्कारो
 इत्यपि षड्विंशतैः षडंगानि कुर्यान्मंत्रस्य पावतीति ४७ मंत्रवर्णादिका न्यासे संवत्सरे विधा
 क्रमं तर्जनी मध्यमोरत्या नामिकां गुह्यं के पुनः ४८ तास्युस्तत्पुरुषाद्योर सद्यो वाममभ्यसं
 शकाः वक्त्रहत्यादगुह्येषु निजमूर्धनि ताः पुनः ४९ प्राग्या म्यवरुणो दीव्या मध्यचक्रेषु
 पंचसु मंत्राग्राणि न्यसेत्पश्चात् जातियुक्ता निषट्क्रमात् ५० कुर्वीत गोलकं न्यासे रक्ष्या
 ये तदनंतरं हृदिवक्त्रां सयोरूर्ध्वोः कंठे नाभौ द्विपाश्वर्योः ५१ पृष्ठे हृदि ततो मूर्ध्नि वदनेने

से

त्रयोन्यसेत् दोष्यत्संधिषु साग्रेषु विन्यसेत्तदनंतरं ५२ शिरोवदनहृत्कुक्षिसोरूपादक्षये शिवे
हृदिवक्त्रांबुजे टैकै मृगाभयवरेषु दा ५३ वक्त्रांसहस्रपादोरुजठरेषु क्रमान्यसेत् मूलमंत्रस्य
मंत्राणान् यथावद्विविन्येत् ५४ मूर्ध्नि पालोदरांसेषु हृदयेतान् पुनन्यसेत् पश्चादनेन मं
त्रेण कुर्वीत व्यापकं सुधीः ५५ नमोस्तु स्याणुभूताय ज्योतिर्निर्गामृतात्मने चतुर्मूर्तिवपुः
ष्ठाया भासितांगाय शोभवे ५६ एवं न्यस्तशरीरो सौचित्ये न्नामहे श्वरि ५६ अथ ध्याया
येन्नित्यं महेशं रजतगिरिनिभं चारुचंद्रावतंसं रत्नाकल्योऽवलोकितं परशुमृगवराभीतिहस्तं
प्रसन्नं पद्मासीनं समंतान्नुत्तममरगतैर्व्याघ्रकृत्तिं वसानं विश्वाद्यं विश्ववेद्यं निखिलभय
हरं पंचकवक्त्रं त्रिनेत्रं ५७ एवं ध्यायेन्महादेवि प्रसन्नविमलाशयः देव्यश्च मूलमंत्रोये

६६ किंविद्वेदं समन्वयात् ५६ तत्रास्यपंचमेवर्णे द्वादशस्वरभूषितः तस्मादनेन मंत्रेण मनोवाक्याय
 भेदतः ५७ आवयो रचनं कार्यं जपहोमादिकं प्रिये यथाश्रद्धं यथाप्राप्तं यथाकालं यथास्मृतिः ६०
 यथाशक्तिस्तु संपाद्य यथायोगं यथारति यथाकदापि वा भक्त्या यत्र कुत्रापि वा कृता ६१ येन के
 नापि वा देवि पूजामुक्तिं हिनेष्यति सदा सत्केन मनसा यत्कृतं परमेश्वरः ६२ यत्प्रियं च शिवस्यैव
 क्रमेण व्युत्क्रमेण वा तथापि शिवभक्ताय नात्यंतविवशानराः ६३ तेषामर्थो मया देवि नियमः
 परिकल्पितः तत्रादौ संप्रवक्ष्यामि तत्र संग्रहणं शुभं ६४ यद्विना निष्कलं जप्यं येन वा सफलं
 भवेत् आशाहीने क्रियाहीने श्रद्धाभक्तिविवर्जितं ६५ अजल्पदक्षिणाहीनं सदा जल्पं च नि
 ष्कलं आशासिद्धं क्रियासिद्धं श्रद्धासिद्धं क्रियात्मकं ६६ तथैव दक्षिणासिद्धं जपसिद्धं

महत्फलं तस्माद्गुरुमुपागम्य तोषयेत्तत्प्रयत्नतः ६७ वाचाचमनसाचैव कायेन द्रविणेन च आ-
चार्ये पूजयेत्पिष्यः सर्वदा देवि यत्नतः ६८ हस्त्यभ्यर्था रत्नानि क्षेत्राणि च गृहाणि च वासो सिध-
नधान्यानि रत्नानि विविधानि च ६९ सर्वान्नतद्गुरवे दद्याद्भक्त्या च विभवे सति वित्तशाठ्येन कुर्वी-
त यदिच्छेत्सिद्धिमात्मनः ७० तस्मान्निवेदयेद्देवि स्वात्मानं सपरिच्छदं एवं संपूज्य विधिवत्सथा-
त् शक्तित्ववंचयन् ७१ साधयेत्तुरोर्मन्त्रं शानदेवि क्रमेण तु षडध्वश्रुतिमार्गः स्मृतः कुर्यादात्मजिगी-
षया ७२ श्रुत्वा गुरुमुखात्स्वाम्यक्तं शानार्णवसमुत्तरेण कृत्वा तत्वाध्वमुवनं वर्णपदमतः परं ७३
मन्त्रे चेति समासेन षडध्वानः प्रकीर्तिताः देवितुष्टे गुरुः शिष्यं पूजकं वत्सरोपितं ७४ अग्निवि-
चस्य त्वं हस्त्य दद्यान्मन्त्रं शिवात्मकं यं मन्त्रमेव नमधिगम्य गुरोर्मुञ्चान् श्रुत्वा षडध्वपरिशोधनपू-
+
रवा

र्वचर्यः ध्यात्वा जपत्यनुदिनं विषयेष्वसक्तस्तस्याचिरेण परिनुष्यति चंद्रमौलिः ७५ साभिषेकं गुरो
 र्लब्ध्वा मंत्रदीक्षां च गौरवीं संकल्प्य प्रजयेद्देवि पुरश्चरणपूर्वकं ७६ एकाग्रेण शिवं ध्यात्वा चेतसा वि
 जितेन्द्रियः पावज्जीवं जपेन्नमश्च मष्टोत्तरसहस्रकं ७७ अनश्नन्नूतत्परो भूत्वा सयाति परमं गतिं
 जपेदक्षरलक्षं वै चतुर्गुणितमा दशतू ७८ नक्ताशी संयतमनाः पौरश्चरणि कोमतः तत्पुरश्च
 रणं कृत्वा नित्यं जापी भवेन्नरः ७९ तस्य नास्ति समो लोके स सिद्धिः सिद्धिदो भवेत् स्नानं कृत्वा
 शुचौ देशे लब्ध्वा र्शचिरमासनं ८० शिवभक्त्या शिवं ध्यात्वा स्वगुरोः संनिधौ हृदि उद्भूतं स्वप्रादु
 मुखो वा मोनी चैकाग्रमानसः ८१ विशोध्य पंचतत्त्वानि दहनात्प्रावनादिभिः मंत्रैर्न्यासादि
 कं कृत्वा सकृद्विष्णुं विग्रहः ८२ अवयोर्विग्रहं ध्यायेत् प्राणपानौ नियम्य च विद्यास्थानं

परंरूप मृषिच्छंदस्तुदैवतं ८३ बीजंशक्तिं तथावाच्यं स्मृत्वापंचाक्षरं जपेत् उत्तमं मानसं जप्य मुपां
 शुभं मध्यमं विदुः ८४ अधमं वाचकं प्राहुः रागमार्थविशारदाः उत्तमं रुद्रदैवत्यं मध्यमं विष्णुदैवतं ८५
 अधमं ब्रह्मदैवत्यं देव्याहुरनुपूर्वशा यदुच्चारणीयस्वरितैः शब्दैः स्पष्टपदाक्षरैः ८६ मंत्रमुच्चारये
 दाया वाचकोयं जपः स्मृतः जिह्वामात्रपरिस्पंदं ईषदुच्चारितं शिवे ८७ अपरैरश्रुतं किंचित्स्थिता
 वोपांशुमुच्यते धियायदक्षरश्रेणिं वर्णाक्षरं पदाक्षरं ८८ शब्दार्थचित्तनंदे वि कथ्यते मानसोज
 पः वाचकं चैकमेकं स्यादुपांशुः शतमुच्यते ८९ सहस्रो मानसः प्रोक्तः सगर्भस्तस्य ताधिकः कुं
 भकेन समा युक्तः सगर्भो जप उच्यते ९० अध्येत योरगर्भो वि प्राणायामः प्रशस्यते चैत्वारिंश
 समावृत्तिः प्राणनायम्यसंस्मरेत् ९१ मंत्रमंत्रार्थविधीमान् शक्तिः शक्ति मतो जपेत् अ

६६

गर्भवासगर्भवा सगर्भस्तत्र शिष्यते ९२ सगर्भद्विपिसाहस्रः सध्यामोजपउच्यते एषु पंचविधेष्वेकः
 कर्तव्यः शक्तिमोजपः ९३ अंगुल्याजपसंख्याना मेकमेका मुदाहृतं रेखायाष्टगुणं विंद्यात्
 पुनर्जीवैर्दशाधिकं ९४ शतं स्याच्छेखमणिभिः प्रवालैस्तु सहस्रकं स्फटिकैर्दशसाहस्रं मोक्ष
 कैर्लक्षमुच्यते ९५ पद्याक्षैर्दशलक्षंतु सौवर्णैः कोटिरुच्यते कुशग्रंथाचरद्राक्षै रनंतगुणितं
 भवेत् ९६ त्रिंशदक्षैः कृता माला धनदा जपकर्मणि सत्पविंशतिसंख्यातै रक्षैः पुष्टिप्रदा शिवे ९७
 पंचविंशतिसंख्यातैः कृता मुक्तिप्रयच्छति अक्षैस्तु पंचदशभि रविचारफलप्रदा ९८ अंगुष्ठं
 मोक्षदं विंद्यात्तर्जनी शत्रुनाशनी मध्यमोधनदः शान्तिं कुरुते नामिका जपान् ९९ कनिष्ठा रक्ष
 णी प्रोक्ता पुनराय विशेषतः अंगुष्ठे न जपं जाप्यं सहान्यंगुलिभिः सदा १०० अंगुष्ठं रहितं जप्यं

६६

वृत्तं तदफलं भवेत् जप्या गृहे सप्तफलं गोष्ठे शतगुणं विदुः १ पुण्यारण्यं तथा रामे सहस्रगुणमुच्य
 वि ते आयुतं पर्वते दि नक्षत्रलक्षमुदाहृतं २ कोटिदेवा लये देवि अनंतं शिवसंनिधौ सूर्यस्याग्नेर्गु
 रोरिंदो दीपस्य च जलस्य च ३ लिंगस्य च गवां चैव सन्निधौ शस्यते जपः पुमान् स दत्ताररत्नो जपे
 पंचाक्षरीमिमां ४ अस्मिन् सिद्धे महामंत्रे सर्वे सिद्धा गिरीद्रंजे योजनः कीर्तयेद्भक्त्या श्रुत्या वा
 समाहितः ५ सर्वपापविनिर्मुक्तः स याति मम संनिधिं द्विसहस्रं जपेद्रोगा न्मुच्यते नात्र संशयः ६
 त्रिसहस्रं जपेन्मन्त्री दीर्घमायुरवाप्नुयात् सहस्रं ब्रूयात्प्रजपेन् सर्वान्कामानवाप्नुयात् ७ आ
 ज्यान्वितैस्तिलैः शुद्धैः ऋतुयाश्चक्षमादरात् उत्पातजनिता न्क्लेशान् नाशयेत्सर्वतात्मजे ८
 शतलक्षं जपेत्साक्षा ह्रिवो भवन्ति मानवः किम्न बहुनोक्तेन मम रूपं संपादयति ९ पंचाक्षरी

॥ वृत्तं ॥

नियमवानपि योजयेत् तस्मिन्समाहितमनाः शुचिरात्मवश्यः क्षेत्रेशिवस्य परमेभुविपर्वते वा
 व गणेशशंकरपुरंशिसन्निकाशः १० इति ते कथितं देवि मनोमाहात्म्यमुत्तमं मम पेयाक्षरस्यै
 वं किंभूयः श्रोतुमिच्छसि ११ इति श्रीपारमेश्वरतन्त्रे पेयाक्षरीजपानुष्ठानस्य रूपनिरूपणं
 नाम एकादशः पटलः ११ श्रीगुरुदत्तावधुतमाहात्म्यं किञ्चित् श्रीदशरथात्मज्यायनमः श्री

श्रीगज्याननायनमः श्रीदेव्युवाच देवदेवमहादेव महेशमृडशंकर ज्ञानयागस्यमाहात्म्यं वदमेकरु
 णाकर १ ईश्वर० चर्याचर्याचसतत महिंसां ज्ञानसंग्रहं सत्यमस्त्येयमास्तिक्यं श्रद्धाचंद्रियविग्रहं २
 अध्यापनं चाध्यायनं यजनं याजनं तथा ज्ञानमीश्वरभावश्च यजनं याजनं शिवे ३ अंतर्यागं बहि
 र्यागं सततं ज्ञानशीलता यएवेवर्तते योगी ज्ञानयोगस्य सिद्धये ४ अविरादेव विज्ञाने लब्ध्वा यो
 गं च विदंति दग्धा देहमिमं क्षाणी क्षणाद्वा नाग्निना व्ययेत् ५ मम प्रसादाद्योगस्तः कर्मबंधं प्रहास्य
 ति पुण्यापुण्यात्मकं कर्म मुक्तेस्तत्प्रतिबंधकं ६ तस्माद्योगं ततो योगी पुण्यापुण्ये विवर्जयेत् फ
 लकामनया कर्मकरणे प्रतिपद्यते ७ न कर्ममात्रं कर्मफलं त्यजेत् प्रथमं कर्मयोगे
 न बहिः संपूज्य शंकरं ८ ज्ञानयज्ञरतो देवि तस्माद्योगं समभ्यसेत् विधिते शिवयात्मेककर्मणा

ज्ञानयोगिनः ९ नयजंति शिवं युक्ताः समलो शाश्वतकांचनाः नित्ययुक्तो महादेवि भक्तिमान्यः समाहि
 तः १० ज्ञानयोगरतो योगि मम सायुज्यमाप्नुयात् अथाविरक्तचित्ताय वरुणिनः शिवमाश्रिताः ११ ज्ञा
 नचर्यक्रियाण्येव तस्मिन् कुर्यात्तदार्हता बाह्यमाभ्यंतरंचैव बाह्याभ्यंतरमेव च १२ वाङ्मनःकार्यभेदेन
 त्रिधा तद्भजनं विदुः तपःकर्मजपो ध्यानं ज्ञानं च त्वनुरूपं शः १३ पंचधा कथितं रुद्रे तदेव कथितं पुनः
 अन्यात्मविधितं बाह्यं बाह्यमाभ्यर्चनादिकं १४ तदेव तु स संवेद्ये न मनोमात्रमुच्यते शिवनामरता वा
 णिसाया वाणिनिगद्यते १५ किं गैस्तुल्यं स नो द्विष्टे स्त्रिपुंड्रुदिभिरंकितः शिवो पचारनिरतः कायः का
 यो नचेतरः १६ तमर्चा कर्मविज्ञेयं बाह्यं यागादिनोच्यते शिवार्थे देहसंशोषस्तपः कृष्टादिनो मते १७
 जपः पंचाक्षराभ्यासः प्रणवाभ्यास एव च रुद्राध्यायादिकाभ्यासो न चान्याध्ययनादिकं १८ ध्यानं

चशिववितांस्या दत्मास्यैसमाधयः शिवागमार्थविज्ञानं ज्ञानं चान्यार्थवेदनं १९ बाह्येचवाभ्यन्तरेवा
 त्रयंस्यान्मनसोरतिः प्राग्वासनावशादेव शिवेनिष्ठा समाचरेत् २० बाह्यादभ्यन्तरे ~~बाह्यादभ्यन्तरे~~
 श्रेष्ठं भवेत्तत्तु गुणाधिकं असंकटत्वादुष्टानां दोषाणामयसंभवात् २१ शौचमभ्यन्तरे कुर्यान्न बाह्यं
 शौचमुच्यते ततः शौचविमुक्तात्मा शुचिरप्यशुचिर्यतः २२ बाह्यमाभ्यन्तरे चैव भजनं भावपूर्वकं न
 भावरहितं ग्राह्यं विप्रलंभैककारणं २३ धृतधृत्यस्य तत्पस्य शिवस्य परमेष्ठिनः नमैः किं क्रियते क
 र्म भावमात्रं हि रक्षते २४ अष्टधा लक्षणं प्राहुः शिवधर्माधिकारिणां येन ज्ञेयानरैरन्यैर्न सा विश्व
 विलक्षणाः २५ शिवभक्तेषु बाह्यसंख्येयं पूजायां चानुमोदनं स्वयमभ्यर्चनं चैव तदर्थं चांगवेष्टनं २६ त
 कथाश्रवणेभक्तिः स्वरनेत्रांगविक्रिया शिवानुस्मरणं नित्यं सर्वथा तदकैतवं एतदष्टगुणं विन्द्य

स्मिन्मलेच्छेपिदृश्यते सशिवेंद्रोयतिः श्रीमान् सशुचिः सवपंडितः समहानुभावपासेवा साभक्तिरितिक
 थ्यते सापुनवीक्ष्यते त्रेधा मनोवाक्कायभेदतः परां भक्तिं समभ्येस शिवधर्मरत्नो नरः परयाचतया भ
 क्त्या प्रसादं लभ्यते नरः ३० देवो वा मानवो वापि पशुर्वा विहगोपि वा कीटो वापि किमिवापि मुख्य
 ते मत्प्रसादतः गर्भस्थोऽजायमानो वा बालो वा तरुणोपि वा वृद्धो वा म्रियमाणो वा स्वर्गस्थो वापि ना
 र्की पति तो पति तो वापि पंडितो मूढ एव च प्रसन्नेन यदि देवेशि मुख्यते भवबंधनात् ३३ अथ ये मानवा
 लोके स्युः या धनविग्रहाः भावातिशयसंपन्नाः पूर्वसंस्कारसंयुताः ३४ विरक्ता वा नुरक्ता वा स्त्रि
 यादिविषयेष्वपि पापैर्न ते विलिप्यन्ते पद्मपत्रमिवांभसा तेषां शिवात्मविज्ञानं विमुक्त्या नो शिवात्म
 नां तत्प्रसादकिमुक्तानां दुःखमोक्षमलक्षणं नास्ति कृत्यमकृत्यं च समाधिर्विपरायेण न विधि

न निषेधश्च मम साम्यः सत्त्वादिजे यथैव परिपूर्णस्य साध्यं मम न विव्यते तथैव कृतकृत्यानां जेषामपि
 न संशयः शिवभक्तहितार्थं ते मानुषं भावमाश्रिताः रुद्रलोकात्परिभ्रष्टास्ते रुद्रानात्र संशयः शिवानु
 शासनं यद्द्रष्टादीनां प्रवर्तकं तदेतरेषामन्येषां तन्त्रियोगः प्रवर्तकः ४० यथा वन्तिसमावेशादयो
 भवति केवलं तथैव शिवस्त्वा निध्या मते केवलं मानुषाः तपस्तपादिसाधर्म्यं रुद्रधर्मवपुर्धरात् प्राक्त
 तान्यवमन्वानो नावजानीत पंडितः अवधानं कृतं तेषां नरैर्बभूवुः मानसैः आयुः श्रियं कुलं शीलं ह
 वानिरयमावहेत् ब्रह्मविष्णुमहेश्वराणां मपि तून्मायते पदं शिवादन्यदपेक्षाणां मुक्तमानो महात्मनो
 शिवश्चानवतोपुंसां मोक्षस्तस्य करांबुजे साहानिस्तमहश्चिद्रं संमोहः साधमोरिह ततो दयान्यत्र का
 र्या मोक्षमार्गबहिष्कृते शानं क्रियाचर्याच योगश्चेति धरात्मजे चतुष्पथः समाख्यातः शिवधर्मः

७२ सनातनः पशुपाशपतिज्ञानं शानमित्यभिधीयते षडध्वस्तस्य विधिना गुर्वादीनां क्रियोच्यते चीरशौचप्र
 पुक्तस्य शिवे न विहितस्य च लिंगार्चादेः स्वधर्मस्य चर्याचर्येति कथ्यते तदुक्ते नैव मार्गेण शिवसुस्थि
 तचेतसः बृह्यन्तरनिरोधो यसं स योग इति कथ्यते अथ मेधशतान्द्वेष्टं देवि चित्तप्रसादनः ५० मुक्ति
 दं च तदाप्येतदशक्तं विषये विभिः विज्ञितेन्द्रियवर्गस्य यमेन नियमेन च सर्वपापहरो योगी विरक्तस्य
 वक्तव्यते वैराग्याऽज्ञायते शानं शानाद्योगः प्रवर्तते योगक्षः पतितो वापि मुच्यते नान्न संशयः शि
 वज्ञानं समासाध्य परं शिवमया भुजे यश्चातो वशिर्वेभक्तो विषये परतो पिसन्न शिवधर्मान्न कुर्या
 लो सदोषेणैव लिप्यते अर्चयेदं विक्रानाथं सर्वगं सर्वहेतुर्ना मम धर्म रतो देवि श्रेयसी चेच्छतोक्षमः
 पंचाक्षरमनुं नित्यं भावयेत्स्मिन्वाचकं भुक्तिमुक्तिप्रदं दिव्यं प्रणवंच परं शिवं पंचाक्षरं मयी विद्यां

जपन्ने कायमानसः प्रणवं जापयामास कौशे संप्रगर्चयेत् साध्वमेधसहस्रस्य साधिकस्य महेश्वरि
 लभते सुमहत्पुण्यं शानेशंकरमच्युतं यो यस्मिन्नरुद्रसरसि स्नात्वा पंचाक्षरं जपेत् सोऽपि पुण्यमह
 ल्लब्ध्वा भवचारोपलिंगवान् शिवभावं समाश्रित्य शिवयोगमथाचरेत् ब्रह्माद्यास्यावरांताश्च
 देवदेवस्य शूलिनः ६० पशवः परिकीर्त्यन्ते संसारपरिवर्तिनः तेषां पतित्वा देवेशि त्वहं पशुपतिः
 स्मृतः मलयादिभिः पाशैर्धृत्वा निसपशूनूपतिः स एव मोचकस्तेषां भक्त्या सम्यगुपासितः चतुर्वि
 शतिन त्वानिमाया कर्मगुणा अपि विषया इति कथ्यन्ते पाशाऽजीवनिबंधनात् ब्रह्मादिस्तंषपर्यन्तान्
 पशूनूबध्वा महेश्वरि पाशैरेतैः पतिभ्याहं कार्यं कारयति स्वकं ईद्रियाण्यपि तस्यैव मदाभावशगानि
 तु कारयन्ति नरे कार्यं वंशं च स्वच्छपापशूनं तस्मात्पशुपतिमानु शाल्यालिंगार्चकः शिवे कित्वा पा

शानविद्योत्थान परंनिर्वाणमृच्छति। भुक्तिमुक्तिप्रदं देवि पशुत्वविनिवर्तकः पूजनीयः सदाचाहं यथा
 श्रुतं यथाविधि यः कुर्यादांति कीदीक्षा मां देहांतमनाकुलः वीरशैवं प्रकुर्वीत स वै नैष्ठिक उच्यते सोऽप्य
 श्रीमन्नविज्ञेयो महा माहेश्वरः शिवः स एव पततोऽश्वेष्टः सह बहिः महाव्रती। न तेन सदृशः कश्चिद्व्यक्त
 लो मुमुक्षुषु आदेहांतमियं दीक्षामहापातकनाशनी ७० धनं ह्येव निष्कामो यश्चैरद्वीरशैवगः
 शिवार्पितात्मा स ततनं न तेन सदृशः कश्चित्। यः पश्येद्दीरशैवस्थं ब्रह्म हत्या संभवैः पापैर्विमुच्यते सदस्यो दि
 मुच्यते च भवार्णवान्। शिवाग्रेयस्परं वीर्यं तदीयं वीरशैविनः तस्मात्सर्वेषु कारेषु वीर्यं वां न्निवमर्चयेत्॥
 वेद एव हि ज्ञातीनां स्त्रीणां च स्वपतिर्यथा स न्यासिनां ज्ञानमेव शैवानां वीरशैवैः यथा सर्वेषु देवेषु अधि
 को मेघवाहनः तस्यासीदधिको ब्रह्मा स तस्मादधिको हरिः। विष्णवादीनां च सर्वेषां अधिको हं परः शिवे

मत्तः परतरं नास्ति मन्मतं तु तथैव हि किं मि कीरपतंगोभ्यः पशवः प्रक्षयाधिकाः पशुभ्योपि नराः श्रे-
 ष्ठास्तेषु श्रेष्ठा द्विजातयः ॥ द्विजातिष्वधिका विप्रा विप्रेषु ऋतुबुधयः ऋतुबुधिषु कर्तारस्तेभ्यः सन्यासि-
 नोधिकाः ॥ तेषु विज्ञानिनः श्रेष्ठास्तेषु शंकरपूजकाः तेषु श्रेष्ठामहादेवि मम लिंगागसंशिष्वधिका मम
 योगरतानराः तेषु श्रेष्ठामहावीरशैवदीक्षापरा नराः ॥ ८० ॥ तेषामप्यधिको नास्ति त्रिषु लोकेषु शैलजे मत्तः
 परतरं नास्ति मन्मतं तु तथैव हि ॥ अहमेव हि देवेशि वीरमाहेश्वरो नरः शिवो महेश्वरः शंभुः पिनाकीय-
 पितामहः ॥ संसारवेद्यः सर्वज्ञः परमात्मेत्यमुं मनुं जपेन्नियमवान्नित्यं यो नरः संयतेन्द्रियः ॥ स एवोहं
 महादेवि मन्मामस्मरणात्सदा शिवः शंभुः शिवः शंभुः शंभुः शंभुः शिवः शिवः ॥ इति व्याहरतो नित्यं
 दिनान्या यो तु पातु मे इदं मनुं वदेद्देवि मम लिंगागसंगिनः ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि तव स्नेहोद्धरणने

लिंगांगसं

न कर्मणा न तपसान जपेन समाधिभिः न दानेन न चान्येन वश्येन हं श्रद्धया विना यस्य श्रद्धास्ति देवे
 शि येन केनापि हेतुना तस्य वश्योऽस्य हं देवि योगिनां वीरशैविनां वक्ष्येः स्पर्शश्च दृश्यश्च पूज्यः सं
 भाव्य एव च साक्ष्यं तस्मात्सदा श्रद्धा तस्या वश्यो भवाम्यहं श्रद्धा मम मत्तस्य मयि भक्तिः प्रजायते
 तस्यैव भवति श्रद्धा मयि नान्यस्य कस्यचित् आम्नाय सिद्धो निर्विको धर्म आश्रमिणामिह ९०
 ब्रह्मणा कल्पितं पूर्वं तन्ममाक्षापुरःसरः सन्नुपैनामहो धर्मो बहुभिश्चक्रियान्वितः कर्मणा महता
 श्रद्धां प्राप्य शैवी सुदुर्लभां मातेश्वरा प्रपद्यंते देवि मां भक्ति संयुताः तेषां सुखेन मार्गेण धर्मकामा
 र्थमुक्तये मयि भक्तिवता मेव लिंगिनां वीरशैविनां अधिकारेन चान्येषामित्याशामासकीदृ
 षा हृदये सततं शंभुं सर्वकारणकारणं ध्यात्वा भावविधानेन पूजयेन्मां मातेश्वरि भक्तिं सुनि

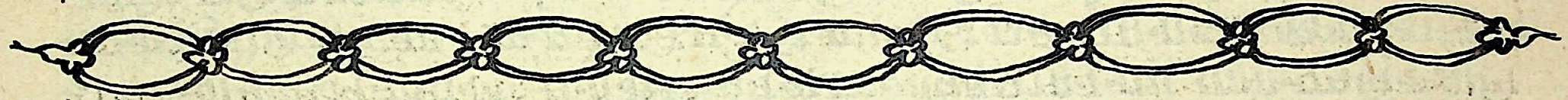

श्रयांकृत्वा मयि चानन्यभावनः सर्वावस्थोपि मुच्येत यद्यपि ब्रह्म भावनान् सामान्यमपि वक्ष्यामि
 सदाचारं तु शौविनां येन सर्वं प्रपद्यंते भक्तिमय्यभिचारिणीं त्रिकालं भस्मना स्नानं स्निगाचनमनुत्तमं
 जपमीश्वरचिंता च दया सर्वत्र सर्वदा सत्यं संतोषमास्तिक्यमहिंसा सर्वजंतुषु हीमद्याध्ययने यागः
 सदापंचाक्षरी जपः व्याख्यानं शिवशास्त्रस्य श्रवणं च तपः क्षमा १०० निषिद्धवर्जनं यंच भस्म रुद्रा
 क्षधारणं स्नानं वा सर्वं नंदे विप्रदोषे च विशेषतः असंख्यागः क्रियाणां च श्राद्धान्नस्य विवर्जनं तथापि
 युषिता नैव गणिकान्नं विशेषतः गणिकाशब्दस्यार्थः स्वगोत्रे रमते यस्तु स विप्रो गण उच्यते गर्भ
 पातनशीलायासानारी गणिका स्मृता मध्यस्य मध्यगंधस्या नैवेद्यस्य च वर्जनं सामान्यः सर्ववर्णा
 नो विशेषो वीरशौविनां क्षमा शांतिश्च संतोषः सत्यमस्ते यमेव च ब्रह्मचर्यं ममत्ता न वैराग्यं भस्मसेवनं

७५

सर्वसंगनिवृत्तिश्च दशैवानि विशेषतः सर्वलिंगमयं ध्यायेत्तु गदेतच्च राचरं कथितं तु मया देवि वी
 रमा हे भवरागमं पंचाक्षरस्य माहात्म्यं सविधानसंविस्तरं कर्मयोगं शान्त्यर्थाज्ञानयोगं मम प्रिय चर्या
 चर्या मया प्रोक्तं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ९० ईति श्रीपारमेश्वरतंत्रे शान्त्योगस्वरूपनिरूप
 णं नाम द्वादशः पटलः १२ श्रीराम श्रीराम श्रीराम श्रीराम श्रीराम श्रीराम श्रीराम

७५

श्रीगुणसागराय नमः श्रीगुरुदत्ताकधुताय नमः श्रीराम श्रीदेव्युवाच करुणामृतकल्लोलकटाक्ष
 गणनायक कैवल्यकलनाधार नमस्तेगिरिधन्विने कथितं वरहस्यं नदीरशोवाभिधं मतं श्रुतं च
 धिगतं देव मतभेदं सविस्तरं तत्तद्वलानुसारेण मतभेदानिरूपितः सर्वदा सर्वयत्नेन नित्यं लिं
 गार्चनं विधि तस्य लिङ्गस्य भगवन् पूजादिषु निरंतरं स्थानभेदान्ममावक्ष्य करपीठादिलक्षणान्
 तारतम्येन वा किंचु फलं तत्तत्स्थलादिषु यदि तर्हि समं किं वा विशेषस्तत्र कथ्यतां ईश्वर उ० शृणु ना
 न्यमना देविरहस्यार्थमनाकुलं गोपनीयं प्रयत्नेन यत्ने हेने र्यते त्वयि बहु नि संति पीठानि लिङ्गस्या
 राधने मम तारतम्येन सर्वाणि फलदानि न संशयः भक्तस्य सकलं पीठं मद्देस्य मम योगिनः पाणि
 पीठमहं लिङ्गं जगदेतच्चराचरं आरूढस्यैव दुचितं वीरशेवस्य लिङ्गिनः यथा रुरुक्षोरीशानि ह

दयं पीठमुच्यते अथोच्यते बहिर्लीटं ततो न्यूनाधिकारिणः लिंगं सनित्य पूजायां करपंकजमादितः १०
 स्ववामहस्तं देवेशि विभाव्य कमलाक्षुतिं लिंगेन कर्णिकामध्ये प्रतिष्ठाप्य च ये तसदा तदेत्करपीठ
 ख्यं चतुर्वर्गफलप्रदं ततो न्यह्ना रुजं शैलं लोहमार्तिकमेव वा अजिनं कंबलं वासः पर्णं भूमितृणा
 दिकं यत्र संस्थाप्यते लिंगं तत्पीठं तत्र भागवयेत् दारुपीठं दरिद्राय शैलं पुत्रधनात्पये लोहं
 सर्वार्थसंसिद्धये मार्तिकं शाननाशनं अजिनं व्याधिपीडायै कंबलं दुःखसिद्धये वासः सर्वप्रोप्ते
 पर्णं स्वर्णफलदायकं भूमिः सर्वार्थनाशाय तृणं विधिकारणं तत्र सर्वोत्तमं देवि पीठार्थं करपंकजं
 तत्स्वरूपं विशेषेण व्याकर्णय वदामि ते स्ववामहस्तं कमलं ध्यात्वा पंचदलं भुजं पंचांगुलीः पंच
 दलं कर्णिकारतलं तथा रेखा हस्तगताः सर्वा ध्यायेत् कमलं कैशं रान् पंचांगीषु देवेशि पंचव्रंशानु

सुख

७६

वाक्यैः पंचब्रह्मात्मनो ध्यायेत्कर्णिकायां गिरिं द्रुजो अंगुष्ठादिकनिष्ठां प्रादक्षिण्येन सुंदरि गार्हपत्यं
 दक्षिणाग्निं मध्यमाहवनीयकं २० सव्यापसव्यौ क्रमशः पंचाग्नी-भावयेत्सुधीः शिवस्य पंचवक्त्रा
 णि ध्यायेत्पंचांगुलीः शिवे आरभ्य पूर्वमिंद्रादीन् ध्यायेदष्टसुदिक्ष्वपि दुर्गमिहेश्वरी चंडी भद्रका
 ली मिति क्रमान् प्राणादिषु चतुर्दिक्षु प्रादक्षिण्येन भावयेत् गणेशं बभ्रुकं वीरभद्रं चंडं तथा च येत् ॥
 नंदी शंखि रटि नं भृंगं तंडु प्रमथ नायकं अग्नीशं सरवातेषु विदिक्ष्वपि विभावयेत् ॥ अंतरे द्वादशादित्या
 न् ग्रहान्नवयोनिधीन् श्रीशैलमुख्यं अगिरीन् क्षेत्रं काश्यादिकं तथा ॥ गंगाया स्सरितः सर्वाः कल्प
 वृक्षादिकां स्तरून् चिंतामणिं कामधेनुं नक्षत्रादिशो दश ॥ अग्न्यजः सा सवेदोश्च चर्वणं च पुराणकं
 सहेतिहासं चिंतयेत् स द्देष्टुं चमो मतः ॥ मिमांसा द्वितयं तर्कं सांख्ययोगौ विशेषकं धर्मशास्त्राणि स

त

लि

चिंत्य तन्मध्ये लिंगमर्चयेत् ॥ आरभ्य कूर्परं यावन्मणिबंधं कुलेभ्यश्च नालं तत्पाणिपद्मस्य पंचपत्रस्य
 भावयेत् ॥ सर्ववेदात्मकं पद्मं सर्वक्षेत्रमयं भुजं सर्वसौभाग्यजनकं यत्पीठं करपंकजं ॥ ३० ॥ यन्नूनमति
 रिक्तं चापूजायाममयोगिनः करपंकजपूजायां तत्सर्वं सांगमेव हि ॥ उद्धृत्य सज्जिंद्वारा करपंकजम
 ध्यायेत् ॥ लिंगं कृत्यार्चयेत् ॥ लिंगं दक्षिणे नयणाग्निना आदौ विभाव्यं कमलं पाणि पंचदलं शिवे पूर्वोक्त
 लक्षणं योगी मध्ये मूलं जपेष्टं सहस्रं वा यथाशक्ति तत्र सिंहासने स्मरेत् ॥ तत्र मोक्षसुखस्वासीन
 मभिध्यायेत् ॥ या सह ध्याना बोह न मारभ्य यावन्निगं विसर्जनं नावत्करस्थितं कुर्यात् ॥ करपद्मा
 चने विधिः ॥ अभिषेकं च पूजायां यावद्भक्ति यथाबले यावद्विसर्जनं लिंगं निवसेत् ॥ करपंकजं
 प्रदक्षिण नमस्कारौ नमस्ये वाचरेत् ॥ नोतिष्ठेन्न चैव हृष्टे स्यावच्छिगं विसर्जनं निक्षिप्य

का

७७

सज्जिकामध्ये बध्वासारवमर्गलं विधायवसनग्रंथि जह्यामूलं शतंपुनः न भवेद्यावदे
तावन्नोत्तिष्ठेत्तावदीश्वरि श्रीगुरावागतेवापि दक्ष्यमानेपि वागृहे यद्वक्तुं निष्ठेच्छिवेमध्ये धृत्वा
लिंगं करे मम सद्रोही मम विज्ञेयो गुरुद्रोही न संशयः ४० तस्माद्विजनमाश्रित्य निराकुल
मनाः सदा यथा संभाविता भक्त्या ह्यर्च्यं लिंगं करांबुजे विभावयेदधः कूर्ममष्टदिश्वष्टदिगा
जान् मध्ये शेषं महाहींद्रं सहस्रफणिमंडलं लिंगं विद्यात्मकं ध्यायेदादिमध्यांतवर्जितं भ
क्तीणावसतो भक्तैः फणिपंकजसंस्थितं सहस्रघटतोयेन त्वष्टेत्तरशतेन वा चतुःषष्टिघटेन वा
पि यदि द्वात्रिंशत्ताघटैः चतुर्विंशतिभिर्वापि त्वष्टद्वादशभिस्तु वा अष्टभिः पंचभिर्द्विभ्यामे
केनापि घटेन वा सहस्रघटतोयेन शतमष्टघटैः करं चतुर्लुकोदकमात्रेण वा लिंगं स्यात्परि

निक्षिपेत् यावत्पुनः यथा भक्ति मन्थवत्पुनः शोधितेनातिशीतेन लिंगं समन्निषेवये
 त् शंखेन खड्गपात्रेण स्वर्णमुक्तिकयापि वा अपि कौहेन पात्रेण पर्णेनान्येन केनचित्
 सर्वाभावे महादेवि दक्षिणेनैव पाणिना अभिषिच्येद्यथा शक्तिस्वेष्टपात्रं विभावयन् सह
 स्रप्रसूतिर्देवि सहस्रघटसंमता मम लिंगाभिषेकार्थं पुनर्भाविनयाध्ययः ५० यावतिः
 पयसां भक्तस्वर्पयेत्प्रसूतिर्मम तावदस्थि सहस्रौघैरभिषिक्तोऽस्म्यहं शिवे सर्वदेवात्म
 केतोयं सर्वतीर्थमयं शुभं तेनाभिषिच्य मां भक्त्या को वाहं न भवेत्तु शिवे शीतले लघुसद्गंधं
 शनधा वस्त्रशोधितं तेनाभिषिच्य मां भक्त्या न शिवस्तत्र को भवेत् भूमिषु मुत्सृजतात्पुण्यं
 ततः प्रश्रवणो दकं ततस्तु सारसं तीर्थं मह्यं नद्यास्ततो धिकं ततो गंगा जलं पुण्यं गं

गासागरसंगजं तत्रलब्धेनपयसाभिषिंचेन्मांप्रयत्नतः ध्यानंचश्रोणविल्वंचविशेषः
 करपंकजं घंटानादंचशंखंचप्रतिक्षिप्याम्यहंसदा दशांगधूपंकर्पूरुंदीपं यत्नेनचार्पये
 त् जपस्तोत्रप्रणामादिपाणिलिंगैः समाचरेत् एवंहि नियमो देवियदिष्ठापाणिपंकजे
 पूर्वोक्तं न चोत्तिष्ठेत्सावलिं गविसर्जनं तत्रानुपादेर्निश्चित्या पूजयेत्पाणिपंकजे यदन्य
 त्रसमुत्तिष्ठेत्सथाविघ्नस्तदाशिवे निरंतरायमासाद्यशेषं तत्रसमापयेत् अन्यथाव्रतभं
 गः स्याद्रौरवं नरकं व्रजेत् आरभ्यपूजां लिंगेस्य समासेरुपवेशने अशक्त उत्थितो मध्ये
 रौरवं नरकं व्रजेत् ६० सर्वसामग्र्यभावेपि विनिक्षिप्य करे मम लिंगं वामे दक्षिणे नाभि
 षिंचेद्रक्ति नो भेसा शक्तस्तु नियमं कृत्वा वर्षमेकं त्रिकालतः नित्यमुक्त प्रकारेण भि

७९

विंशत्याणिनांभसा विभाव्यघटसाहास्रं सहस्रप्रसनीरपि अथः शायीब्रह्मचारीसः स्वप्ने
 मां विलोकयेत् सज्जिकायाः शतगुणमपनीतकवाटकं तत्सहस्रगुणं भूमौ वस्त्रपीटादि
 पुष्कमान् ततः शतगुणं प्रोक्तं पट्टवस्त्रार्चयेन्मम तत्सहस्रगुणं स्वर्णपीठमणिमये तथा
 अनंतगुणितं पाणिपंकजं मे मपूजनं शाल्वागुरुमुखालसम्पक्काणि पद्मे समर्चयेत् य
 द्यन्यथा प्रमादः स्यादायुष्यस्य क्षयो भवेत् नांगी करोति तत्पूजां सर्वकृत्परमेश्वरः प्र
 कृतिमपि धर्मैर्धैर्ये निवृत्तिमितरस्य च शाल्वागुरुमुखालसम्पक्क यथाशास्त्रमथाचरेत् य
 था योग्यमुमेत्तिंगं यथापंचाक्षरीमनुः यद्येवञ्चीगुरोर्नाम तथैव करपंकजं ७० स्वरू
 पं करपद्मस्य शाल्वागुरुमुखालसङ्घीः अमिषेकपरो नित्यमहमेव सर्वेश्वरि यदा जन्म

७९

शतांते तु जानाति करपंकजं तदेव चरमं विधियथा मन्तस्तथा करः सन्निधावप्रयत्नेन
 स्वदेहे वर्तते करः सर्वदेवमये पीठे सर्वक्षेत्रमये परं करपंकजपीठस्य मध्ये काशी सदा
 निता अंगुष्ठमूले यो ध्याख्यावंतिका तर्जनीमुखे मथुरा मध्यमा मूले मायाख्या नामि
 कामुखे कांची कनिष्ठिका मूले द्वारकामणि बंधके अंगुष्ठमध्ये गोर्णे तर्जनी मध्यमे
 शिवे रामेश्वर मध्यमध्ये श्रीशैले पर्वतोत्तमः अविशो नामिका मध्ये कनिष्ठामध्यमे
 तथा वर्तते हि सदा कालिहस्ति क्षेत्रं महत्तरं सत्यकोटीश्वरपाणौ विरुपाक्षे तु पृष्ठतः
 गंगा च यमुना वरुणा कावेर्यं गुलि मध्यतः ब्रह्मेशं पंचलिंगेशं मार्कंडेशं चिदेवरं म
 हाकालेश्वरं पंच स्वगुल्यगेषु भावयेत् सर्वमंत्रये पुण्यं सर्वपीठमये परं पवित्रा

८६

णां पवित्रं तस्याणि पंकजमर्चनं ६० यथा मंत्रेषु सर्वेषु मम पंचाक्षः परः यथा सर्वेषु दे-
 वेषु ब्रह्मादिष्वहमीश्वरः यथा क्रियासु सर्वासु मम पूजा गरीयेसी यथा लापनसंगेषु श्री-
 गुरोर्नाममंगलं यथा मोहेषु सर्वेषु भक्तिर्मयि पराशिवे तथा मत्पूजने श्रेष्ठे पीठेषु कर-
 पंकजे यथा पुष्पेषु च द्रोणे पत्रजातेषु विल्वे जं तिलाक्षताद्रव्यजाले यथा दुर्वास्तिष्ठा-
 त्मसु पूजोपकरणे देवि शक्ता शक्तसमैस्सखे सर्वसोमय्यभावेऽपि सर्वदेकरपंकजं
 कोटिकोटिघटैस्तोयैः पात्रस्थमभिषेचयेत् करस्थं बिंदुमात्रेण सममेव फलं द्वयोः
 यन्नूनमतिरेकं यद्वा न तोषि वा संपन्नः सर्वकुंभेना भिक्षिं चैतश्शतसंख्यया वा
 न्यश्चुलकतोयेन सममेव फलं द्वयोः न तत्तन्यूनता किंचिन्न प्रायश्चित्तकल्मसा

८७

सकलं सांगमेवं हि पूजनाकरपंकजे अस्थानं महादेवि पूजा मध्ये तु लिंगिनः याव
 लिंगं समुदासे करपीठविधिस्त्वयं १० सांगं सर्वार्चनाशक्ता वभिषकादिकं क्वचि
 न यथाशक्त्यर्चने चापि स्वर्यये करपंकजे सर्वसाधारणं चैतत्पूनेर्न करपंकजे न कश्चि
 तत्र दोषोऽस्ति लिंगसंस्थापनेर्चने न पाणिपीठसदृशं मेरुकैलास एव वा शिवलिंगस्य
 पूजायां कदापि भवेच्छिवे तस्मात्सर्वप्रयत्नेन लिंगसंस्थापनेर्चने सर्वदेवमयं पाणि
 पद्मे सर्वोत्तमोत्तमं सहस्रनामभिः पूजां शतमथोत्तरं तु वा एकं वा प्यर्पयत्पुष्पं सर्वदा
 करपंकजे आस्तीर्य विमलं वस्त्रं मृदुपाणि तले भुजे वामे दक्षिणहस्ते न पूजयेत्पत्र
 पुष्पकैः ताभ्यामेव हि पाणिभ्यां धत्ते मूलं कपालकं यत्र कंठे धत्ते लिंगं तत्र स्याद

६९

वे

तिका लिमा तादुः महिमसंपन्नमुदितं करपंकजं रहस्यमपिदेशिकिं भूयः श्रोतु
मिच्छति २६ इति श्री पारमेश्वरतंत्रेशिवाक्षेन सिद्धान्तैकरपंकजविधानं नाम त्रयोदशः
पटलः १३ श्रीदशरथनंदनायनमः श्रीसांबोयनमः श्रीमालारुद्रायनमः श्री

६९

श्रीगुरुप्राः श्रीदेव्युवाच विज्ञानघनविज्ञानमयविज्ञानकारण नमोस्तुगुरवेतुभ्यंशंभवे
 शशिमौलये सरहस्यं च पूजादौ कथितं करपंकजं इदानीं श्रोतुमिच्छामि लिंगलक्षणमीश्वर
 सखंडलिकं पुण्यं पूजायां यं खंडके सखंडेशि यिले मध्ये किं वा कार्यं हिलिगिनां एतत्सर्वं म
 माचक्ष्वसविस्तरमुमापते यत्पुत्रा जायते तस्य मेति स्त्वयि हे मे भवर रभ्वर उ० शृणु देवि प्र
 वक्ष्यामि यन्मां त्वं परिपूषसि रहस्यमपि गोप्यं वा वक्ष्ये स्नेहवसेन ते लिंगं तद्विविधं प्रोक्त
 मखंडं च सखंडकं सखंडं द्विविधं देवि सखंडाखंडमेतत्तः अखंडमाह्यं लिंगमखंडाकारमं
 इत्थं आह्यं तरहितं शून्यं निराकारमनामयं आरूढस्य हितल्लिंगं चिदानंदचनं महत् सखं
 इमारुरुक्षोस्तु यदीशो हृदि देवतं सखंडं बाह्यं लिंगं स्यात् हिलादिर्द्विविधं मतं पूर्वोक्तं

नहि

क्षणं लिंगं सखंडाखंडभेदतः पाणिपीठं च लिंगं च यदेकं तदखंडं कं पाणिपीठं च
लिंगं च यद्विन्नं तत्सखंडं ५० सर्वाण्येतानि लिंगानि तारतम्यार्थं दानि हि अधिकारानुसारेण
भक्तिरेका विशिष्यते ५९ यावा $\times$ पाणिपीठस्य भागश्चोर्ध्वमधश्च सः आयामश्चापि विस्तार
औन्नत्यं तावदेव हि यावानुपरि विस्तार आयामश्चापि तादृशः तावत्प्रमाणेन सोमसूत्रं स्यात्ता
वदेव हि यावत्सीढोर्ध्वभागं तद्विस्तारायाममानतः लिंगं च तावदेव स्याद्विस्तारायाममानतः या
वदंतर्गतं त्यक्त्वा पीठादुपरि तद्भवेत् अर्धाधमं तरे स्यात्पृष्ठबंधार्थं मीश्वरि' व्यादौ विधायाष्टवं
धं संस्थस्यै नाथ दीक्षेयेत् लौकिकस्यै च लिंगस्य पाणिपीठस्य चोभयोः' भादृशो विगते लिंगे दैवाद्वा
मानुषादपि प्रमादाद्वा विपत्या वा पुनरन्यश्च धारयेत् दीक्षा पुरवेन गुरुणा बद्धं लिंगः शुक्ले भव

८२

रि यदिक्षणमङ्गिः स्यादौरवेनरकेवसेत् । लिंगद्वयं नवैचार्यनपूज्यं लिंगयुग्मकं दिनैकं बहू
 नैवार्य मेकलिंगमहं यतः । लिंगे च पाणिपीठे च द्वयोरप्येकभावनं एकलिंगमपीकुयादिको हंश
 करोयतः । षट्सूत्रमानके पीठे त्रिसूत्रपरिसंमितं २० संधाय लिंगं दाढ्याय ह्यष्टबंधसमाचरेत्
 पंचबंधत्रिवंधाददृष्टयेदेनकेन वा द्रव्येण स्नेहयुक्तेन शैथिल्ये पुनराचरेत् । लिंगनाशो भवेदन्यत्
 पीटनाशो तथैवाह । शैथिल्ये चाष्टबंधस्य यथापूर्वं समाचरेत् । लिंगनाशो भवेद्दीक्षाचैकरात्राविधा
 नतः । पीटनाशो तु लिंगस्य सद्व्योदीक्षाविधीयते । शैथिल्ये च षट्संधस्य होमदीक्षामथान्तिकं
 शतमष्टोत्तरं शक्त्या भोजयेत् । विवयोगिनः जपे द्वादश साहस्रं मम पंचाक्षरी मनुं । अन्यथा विपदं
 याति सौरवंचाधिगच्छति । लिंगनाशो भवेत् । लिंगं पीठं पीठस्य नाशने आष्टबंधो षट्संधस्य यन्त्रं

८३ तत्पुनश्चरेत् लिङ्गा एवंधपीठानामेकादीक्षाविधीयते सज्जीवस्त्रगुणानां तु सद्यस्तत्पुनराचरेत् होम
 श्रद्धक्षिणादानंभोजनं शिवयोगिने जपश्चसममेवस्यादष्टबंधादिकत्रये जपोदानं यथाशक्ति भोजनं
 शिवयोगिने सममेव महादेविसज्जादित्रयनाशने शृणुतत्रविशेषंतेप्रवक्ष्यामि महेश्वरि जपार्चनमन्त्रं
 लिङ्गमशक्तासर्वकर्मणि ३० यस्यकालेष्टबंधस्यदेवाष्टैश्चिल्यमागतं सद्यः संबंधयेत्लिङ्गंयेनकेनापि
 वस्तुना शनैः संपाद्येदष्टबंधं नायदृढायतु नोपेक्षोतत्रकुर्वीतविमुखोहंततस्ततः अप्रमत्तः स
 दातिष्टेत्लिङ्गं संरक्षणे सुधीः यथाप्राणो यथादेहेनष्टेन्यत्पुनराचरेत् एकदेशविभिन्ने तु यदि प्रथमलिङ्गं कं
 हित यावत्तिष्ठेत्तावद्व्यावत्तावच्चरेत्स्त्रिवे द्वितीयादिषु लिङ्गेषु वैकल्यान्यत्समाचरेत् लिङ्गिनां शिवमक्तानां स
 धोदीक्षां च भोजनं पात्रनाशो भवेत्पात्रं यन्नष्टं तत्पुनश्चरेत् वक्ष्ये शृणु महादेवि प्रसंगत्यात्रलक्षणं सौ
 वर्णं राजतं कांस्यं नाम्नैः तत्कं तु वा दास्यं मृण्मयं शैलं पर्णजं नारिकेलं जं आभिन्ने विपुलं ग्ल

क्षणं चतुर्लं नवमुज्ज्वलं निर्मलं पंकरहितं सुगंधिलं शुशोभितं एतादृशानि पात्राणि नवसत्त्वापि
 पंचवा अथवा त्रीणि कुर्वीत नैकं ~~४~~ मसंख्यया ४० दरिद्रोऽपि न कुर्वीत न सीसं नायसं च पु अपा
 त्रबहुपात्राणि वर्जयेत्पूजने संकल्पसाधितं पात्रं न निमित्तविना तथा चालयेत्पूजने काले
 न स्कं नंकारयेज्जलं संभवे सति सौवर्णपात्रं स्यादुत्तमोत्तमं अभावे राजतं लोहं मृत्पेर्णादिषु श
 क्तितः सर्वसाधारणं देविना क्लृप्ते रं शिवार्चने आयुर्यशो बलकरमपमृत्कनिवारकं सम्यक्
 संक्षालयेन्नित्यं नान्यकर्मण्योजयेत् विनैव पूजां लिङ्गस्य शिवपात्रं तदुच्यते पात्रेषु सागरा
 न सत्यगंगा गोदा वरि नंदी रुष्णा वेणी तुंग भद्रा कावेरि च पिनाकिनी तां म्रपणीं तथारेवां य
 श्वपुष्करणी त्रयं मणिकर्णिकं धनुष्कोटिं भावयेत्पात्रमध्यगां नभूमौ प्रक्षिपेत्पात्रं न च रित्तं

८४

कदाचन नान्योन्यं ताडयित्वा तु जनयेद्व्यनिमीश्वरि संसाधयेत्प्रयत्नेन पात्राणाम धरंशु वि आ
 धाराणि सुयोग्यानि पात्रनिक्षेपणाय हि ५० अभिषेकाय लिंगस्य यदि स्यादुत्थृतो दकं तदो
 दकुंभमवनाधारं निक्षिपेद्विना यस्येतरा भवेच्छंकायाणि लिंगस्य लिंगिनः पूजायां देहधर्म
 स्य शिष्यपाणि तले क्षिपेत् पुनः शिष्याद्यभावे देवेशि सज्जिकायां पुनः क्षिपेत् नि
 वर्तयित्वा निर्वर्त्य सचैलं स्नानमाचरेत् पुनः कुर्यात्सथापूर्वं पूजाशेषं मम प्रिये अन्यथापत्ति
 तोयाति दास्यं नरकार्णवं नामुचिः पूजयेत्लिंगं नाकाले नान्यविद्यनाः नानादरेण हस्ता
 ज्ञे पूजायां विधिरुच्यते धृत रुद्राक्षभस्मांगः शिवनामपरायणः गुरुत्वेन विधानेन प्रयत्ने
 लिंगमर्चयेत् नान्यकार्यपरः कापि न प्रलापपरोपि वा न व्यग्रो वा न त्वरया पूजयेत्लिंगमी

८५

भवति संतुष्टमानसः शांतः शुचिमात्र्यां वरावृतः सुवासितमुखो भूत्वा पूजयेत्त्रिंशमीश्वरि सदा
 पूर्वमुखः पूजां कुर्यात्त्रिंशस्य शंकरि आयुः श्रियं यशो वर्चः प्रजां पुष्टिं यदिच्छति दक्षिणादिभ्यु
 खः कुर्यान्मारणादिषु संदरि कामार्थरि पश्चिममुखो शानार्थरि स्यादुदङ्मुख ६० प्रातर्मध्या
 ह्नयोः पूर्वमुखः पूजां समाचरेत् रात्रौ उदङ्मुखः कुर्याद्विधिरेषाममार्चने व्यत्यस्तं नैव कुर्यात्
 तविनैहिकफलं शिवे यदि स्याद्दानमोक्षार्थरि पूजयेदुत्तराननः निस्पृहः सर्वकामेषु मुमुक्षु
 विजितेन्द्रियः उक्तलक्षणवान् शान्तिं सर्वस्य सर्वदा भवेत् तेन स्वकाम्यं निवदनं प्रजाकामी पर
 मुखः शत्रुक्षयादीश्वरास्यः प्रजार्थरि प्रत्यगुत्तरः संध्यासु पूर्ववदनं अभिचारककर्मणि अ
 र्चयेन्निरुतिदिग्बन्धः सर्वार्थी सर्वतोमुखः इत्यादि नियमोपेता आस्तिको भक्तिमान्मयि गु

५

श्रीगुरुसदापवित्रं पावनं
 वषट्कारपरममन्त्रं नैवेद्यं
 नमस्तस्मै श्रीगुरोर्नामसंस्मरेत्

रुदैवतयोरेकसूत्रं प्रत्ययवान्मवेत् प्रायश्चित्तेपिवैकल्येनिषेधेपिविधावपि कार्येण्यकार्येसर्व
 न गुरुरेवहि कारणं सन्निधावेपिदूरेवाव्यवधानेसमक्षके गुरुत्वेननियमोयतः सर्वात्मको
 गुरुः ब्रह्माविष्णुशिवोरुद्रः ईशः शक्तिपितामहः सूर्यचंद्राग्निमस्तोगुरुरेवनसंशयः उत्था
 नेशयनेकापिप्रधानेचोपवेशने निद्रादौचतुर्दंतेचस्मरेत्सर्वत्रसद्गुरुं ७० वचनारंभस
 मयेश्वरप्रसवलनादिषु विकल्पनेचकलहेस्मरेत्सर्वत्रसद्गुरुं सर्वपापविनाशायसर्व
 सोख्यविवृध्यै सर्वानिश्चयसिध्यर्थसंस्मरेत्स्त्रीगुरुं सदा ब्रह्महत्यासहस्राणि गोहत्याको
 टिकोटिशः साधितान्यपिधीपूर्वं श्रीगुरोः स्मरणंदहेत्तु दुःस्वप्नेपिदुर्गलापेदुश्चित्तेदुर्भये
 पितुर्दुर्निमित्तेचक्षुष्येसंस्मरेत् अशास्त्रेवापिशास्त्रेवा नाचाराचारयोरपि सर्वदोषविना

५

५

शायश्रीगुरोः स्मरणं परं विद्याज्ञानविवेकाय सुखभोगार्थसिद्ध्ये जीवमुक्त्यर्थलाभाय कुयसिं स्म
 रणं गुरोः कृतानां सर्वपापानां मनोवाक्कायकर्मभिः सत्यैव विनाशाय संस्मरेद्गुरुमादरात् न वि
 नश्यंति पापानि जाग्रदादि कृतान्यपि अनल्यामपि चाल्यानि श्रीगुरुं स्मरणे विना यद्यस्ति
 मपि सद्भक्तिः साधकस्य चित्तिं गिनः मद्रूपिणामुमेनित्यं संस्मरेत् श्रीगुरुं कथीः ६० उपसिन्न
 असद्रूपं चिद्रूपं परमामृतं चिदानंदं च नंदं देवं सर्वदा श्रीगुरुं स्मरेत् सर्वेषामपि कार्याणामारं
 भेयं तमानसाः अप्रमत्तः स्मरेन्नित्यं श्रीगुरोर्नाममंगलं गुरुभक्तिविहीनस्य समस्तो निच नि
 ष्कलाः अनुष्ठिता मपि स्पृष्टं चैरिणिव्रतवह्निवे बहुना किमु नानार्ये सर्वसारमिदं शृणु
 सर्ववैकल्यमाकल्यं पूतये परमं वचः स्वस्थः परवशो वापि तुष्टो वा दुःखितोऽपि वा सर्वावस्था

सुसर्वत्रगतिः सद्गुरुसेवनं अशक्तः पूजनेभक्तः उक्तलक्षणकर्मणि सर्वसाकल्यसिद्ध्यर्थं
 ध्यायेद्गुरुपदांबुजं मंत्रमूलंगुरुवाक्यं पूजामूलं गुरोः पदं ध्यानमूलंगुरोर्मूर्तिमोक्षमूलं
 गुरोः कृपा यस्त्वशक्तो मम ध्याने सध्यायेद्गुरुमीश्वरं जपेन्मंत्रस्य मे देवि श्रीगुरोर्नाम सं
 स्मरेत् सर्वमंत्रमयं दिव्यं सर्वशास्त्रमयं भुजे सर्वदेहात्मकं पुण्यं श्रीगुरोर्नाममंगलं यदा सा
 क्षाद्गुरोरूपं भक्तः पश्यति पुण्यवान् तदेव मम देवेशि साक्षाद्दर्शनमुत्तमं ९० तस्मात्स्वर्गा
 पवर्गं द्युरित्थभोगेष्टुरास्तिकः सर्वदा सर्वयत्नेन गुरुदेवं समाश्रयेत् सर्ववेदाभ्यशास्त्राणि
 पुराणानि च संहिताः स्मृतयौ धर्मशास्त्राणि श्रीगुरोर्वचनं परं गुकारो धातमः प्रोक्तं रुकारो
 भास्करो दयः मोहो धकार हरणाद्गुरुरित्यभिधीयते सत्पकोटिमहामंत्राश्चिन्तयिष्ये न विभ्रम

कारकाः एकएव महामंत्रो गुरुरित्यक्षरद्वयं द्वावेव मंत्रौ देवेशि सर्वेषामपि मुक्तये सर्वकृश
 विनाशाय गुरोरिति शिवेति च भावयेत्सततं धीमान् जगदेतच्चराचरं इंद्रियोपगतं यद्वत्
 श्रीगुरोरुपमैश्वरं गुरुयात्रासदा काशीयात्रा तस्य प्रदक्षिणं भूमिप्रदक्षिणं साक्षादर्शनं
 मम सुव्रते इत्येतत्कथितं देवि सर्वसारमनुत्तमं रहस्यमात्मरक्षार्थं किं भूयः श्रोतुमि
 च सि २२ इति श्रीपारमेश्वरतंत्रे अष्टबंधादिगुरुनिरूपणं नाम चतुर्दशः पटलः १४ श्री

८६ श्रीविष्णुपाणिनेनमः श्रीदेव्युवाच सृष्ट्वा तमेकं स्वात्मानं मनेकं कुरुते पुनः एकीकृत्य
 प्रसतियस्तस्मै रुद्र नमोस्तुते सर्वदृक् सर्ववृत्त्यामिन् सर्वात्मन् सर्वपात्रक शर्वसर्वशक्तिम्बे
 श शरणाय नमो नमः रूपयामयिवात्सल्यवशेन कथितं प्रभो वीरशैवस्य विस्तारं वैभवं
 तु सविस्तरं इतः परं मया वेक्ष्य मत्प्रेमानास्ति मे मते तथापि मम चित्तस्य पर्याप्तिर्नैव जायते
 अस्ति चेदुपदेशं मे रहस्यं वा प्रकाशकं गूढं वा प्रकटं वापि दयां मयि निदर्शय यदि दास्य
 स्यनुत्तां मे पृच्छाम्यात्मगतस्पृहां पृच्छाम्यसौ वममवर्तते हृदिसंशयः ईश्वर उ० साधु सा
 ध्विवशात्तेहं पृच्छत्वमपिशंकिता नवावाच्यमितः कीरेत्त्वतः किमधिकं मम यदि हसि
 मतिश्चोतु इति गुह्यं मतं तु वा न वस्नेहेन वक्ष्यामि श्रुत्वा धारय गोपय श्रीदेव्युवाच

सरहस्यमुपादिष्टं वीरशैवाधं मिमन्तं अन्यानि वादिस्थानुपूर्वेण प्रभो श्याने व विशेषोऽत्र य
 दुक्तं पूर्वमध्यमे यस्य स्तिवा विशेषोऽत्र तारतम्येन वा क्वचित् ५० अस्ति चेदपि भेदो वा तारतम्येन
 वा समः तत्र तत्र विशेषो वा को वा वदमहेम्बर अथैषां के नुवाच्यारो वीरशैवेऽपि नान्यतः वीरशैवे
 पुवादेव विशेषो मम कथ्यतां वीरशैव विभेदेषु स्थितानामाधिकारिणो देवाद्वा बुद्धिस्तो वापि लिंगा
 दीनां विनाशने पूर्वोक्त एव वामीषां विभेदेषु विशेषतः लिंगादिनाशोपीठानां वीराणां वदमेहर
 ईम्बरमु० साधुसाध्वि समीचीनः प्रभो स्तिभुवनेम्बरि लोकोपकाराय कृतः शृणु वक्ष्यामि हस्तजः
 यदित्यत्र देवेशिन कृतः प्रभो ईदृशः अथ ये युवीरशैवस्थाः सरहस्यविवेकजः रहस्यं विदितं
 देवित्वया परममंगले अक्षय्यमोक्षदाः सर्ववीरशैवमतेम्बराः अन्यदेवा धक्केषु पतन्ति

कुधियः शिवे अज्ञात्वा मन्मते सारं रहस्यं परमार्थतः वीरशैव महाशूल स्वातेन पतिता धमी दे
 वित्वत्प्रभ निश्चेष्टा प्रोद्यता सुमत्सते यदा जालगतः पक्षी निर्गतं जालं सेवतः बहिर्द्वारमजा
 नानो म्रियते वयथा शिवे २० वीरसेदान विक्षेपाहटा दीरमहाहृदे निपत्य दुःखं क्लियं निश्च
 न्यकूपगता इव न साधुबहु सेवंते गुरुं मद्रूपिणं शिवे न ज्ञानं तिजेतः साधुपृष्टुमनरहस्य किं ना
 त्यक्षः पारमन्वेति नात्यक्षः सुखमेधते नेलज्जेद्गुरुसेवायां नालपश्चाप्य पृच्छतः प्राणार्थमा
 नवं सुमिः गुरुभुभूषणोत्सुकः साधयेदात्मनो भिषंगुरोरेवमदात्मनः किंचिद्वादां भिक्का भ
 षा गुरुसेवाभिमानिनः वीरशैवं न ज्ञानं निशया पंडितमानिनः अन्यस्मै बोधयेति स्म सर्वसत्त्वं
 परं स्वत्वाः नाचरन्ति स्वयं किंचिदचस्ते निपतन्ति हि ततः सम्यद्गुरुमुखात्वात् स्रंमूलं विचारयेत्

नविशेदप्रमत्तोयत्स्वीक्ष्यात्मबलाबले अथशृणुमहादेवि वीरशैवमतेमम विशेषमपिचाचारं
 यथावक्तव्यमिति यदुक्तमादिशैवादिवीरशैवांतमीश्वरि नततथाविशेषोत्र भेदषट्पिपू
 र्वके वीरशैवेविशेषोस्ति सावधानमतिः शृणु यस्य विज्ञानमात्रेण जायते यं सदाशिवः ३०
 त्रिविधं वीरशैवाख्यमधिकारिविभेदतः कृतो मया पुनरादेवि भक्तो धरणहेतवे सामान्यवीरशै
 वं च विशेषे च ततः परं निराभारं वीरशैवं नततोधिकमीश्वरि मते फलं विशेषोवा भेदोवा वीरशै
 वके अत्रोच्यते मया योर्धपरमार्थः सर्वेशिवे सामान्यवीरशैवं च तत्र देवि पुरोदितं आचारश्च वि
 धिर्देवि पूर्वमेवोदितं मया सत्यं भूतदया हिंसा शमोदम उदारता विविक्तानापेक्षभक्तिरद्वं
 दं मम पूजनं स्मरणं भक्त्या मतभेदेन सर्वदा त्रिकालमर्था लिंगस्या हिंसया भक्षजीवनं इत्या

एतन्मया यथा युतेः श्रुशृणु
 न मद्रुक्तेषु परामर्शमिदं देका
 न विनोदं न मद्रुक्तेषु परामर्शमिदं देका

८९ दीनिपुरोक्तानि पराण्ये गानि तस्य तत् सामान्यवीरशैवस्थाः किं गिनो वीरयोगिनः भिक्षाटनमे
 क गृहे भिक्षावा भक्तिनो यदि ददति प्रार्थयन् भक्तं भुञ्जीयात् तदनुग्रहान् ग्रामे वा यदि वारण्ये
 म मनो यत्र प्रसीदति तत्रैव च सुखं ध्यायेत् मद्रूपं विवागुरुं ४० किं गादिनाशाद् देवादाधारये द्वि
 विधः पुनः तथैव व्रतलोपः स्यात् तथा साध्यं मतं मम सामान्यवीरशैवस्य मतो स्यात् गतर्भवति
 अथ वक्ष्ये धिकाराय वीरशैवमतं परं वीरशैवमतस्य ग्रामाद्वहिरवस्थितिः भिक्षार्थं प्रवि
 शेद् ग्रामे ग्रामे निद्रो न्याचरेत् नसेवेतत् स्थियं कापि न स्त्रीसंगिषु संगमं न ग्रामवातां शृण्वीत
 न संगं प्राप्सुतं चरेत् प्रवेशनेपि नात्मानं भिक्षार्थं समये गृहे प्रकाशयेत् स्वयं मौनी शोखं च रा
 दिभिस्फुरं भिक्षार्थं गृहमाविश्य यदि भिक्षुं न लभ्यते न निर्विशेद्विनिर्गल्य द्विवारं तद्गृहे पुनः ८९

मौनीनियतवेषः स्यादतिरोधजन्युष्मतां नात्मनः क्लेशजननमाचरे द्वयर्थविश्रमात् पूजाध्या
नंतुमत्स्मरणमानिहाकामलोभता व्रतानिदीरशैवस्य सत्येप्राणिदयाशिवे लिंगादिनाशा
दैवेनधारयेद्विधितः पुनः यद्यशक्तोधिकारस्य तदूर्ध्वगतधर्मणः भक्तस्य नष्टलिंगस्य
वीरवीरव्रतात्मनः विभायेत्यकंदेहं लिंगं रूपं मदात्मकं ५० नेष्टेण वर्तते नित्यं संग्रहं
नहिल्लिंगिनः मौनीध्यानपरस्तिष्ठेदेकांतनिर्जनैर्विके विशेषवीरशैवस्य समाधाय मनो मुनिः
प्राप्याधिकारान्निविशेद्दूरवीरमते मम अन्यथा भ्रश्यते देविदुष्करत्वात् मदात्मनः वीरवीर
मतस्यास्य भक्तस्य मम शक्तिरि अथाधिकारि गच्छेत्तमं तं मम महत्तरे तुर्यवीर महाशैव मप्र
मत्तो वशोत्सदा वन एव वसेन्नित्यं मजनग्रामसंगति न विशेषेन्नगरं ग्रामं गृहं वा गृहमेधि

नां यदिभक्तसमानीय यस्याद्वैक्ष्यं महेश्वरि नरुचिं नापि वासौ ख्यं चिंतयेन्न हि ताहिते न पूजा
 मवमानं वा न निं दामपि संस्तुतिं निवसेह्या न निरतश्चित्तयेद्वालको यथा न स्त्रीणां वीक्षये
 दास्यं न नर्मश्च णुयाद्वचः न समाजं जनैरन्यैर्नेच्छा संशारमीश्वरि न तरेदापगां पूजां जलेना
 स्पृष्टभूतलं न चर्मपात्रमारोहे स हैवालिंति भिस्त्वपि गच्छन् नपि पदान्द्वयं नाती ते स्तनमं
 दुक्तात् जलेनाशीतपाथेयं न कुर्यात्संग्रहं केचित् द्द० शयीत भूतले खट्वां वर्जयेच्छयने शि
 वे वसीत वासेः शिथिलं विवर्णं यद्यदीप्सति मुंडी जटी शिखी वापि कीर्णं के शोपि वा भवेत्
 यदि मुंडी शिखी वा स्यादाभ्यंगं स्वेच्छया यदि जटी यदि न कुरुवीत तेलोभ्यंगमपि क्वचित् यदि
 पूर्वजराधारि न पुनक्षौ रमाचरेत् शिखी यदि शिवे लिं गी कुर्यादाभ्यंगमैच्छिकं न चर्मपात्रसं

स्पृष्टं तैलं स्पृश्येन्मदात्मकः नांगस्योद्धर्तनं कुर्यात् न च ग्रामं विशेदपि न नर्तनादिकं चित्रमी
 क्ष्येदेकांते तो वशेत् तुर्यवीरमता विष्टो निवसे देवमीश्वरि अन्यथा भ्रश्यते भूयो व्यंघः कूपे न सं
 शयः न तूर्यवीरः शैवस्थः कपटानृतकं च न दंभं क्रोधं प्राणिपीडां कुर्यान्नेष्टककाम
 नां न संग्राही न भोगे लुर्न देहे ममतामपि पूजां जनोद्धेजनं च मनसा पीसयेत् कुचित् तस्यैवं वर्तमा
 नस्य तुर्यवीरमता र्थिनः यदि देवे न नश्ये तल्लिंगं तस्य विधिं शृणु मृगयित्वा पुनः प्रात्येयदियत्नेन
 सर्वशः तदेव हि पुनर्द्धार्य तत्रायं क्रम इत्युच्यते ७० सहस्रे तुर्यवीरस्य लिंगिनो योगिनो मम त
 देवहि निराभार वीरशैवं ममां बिके षड्रसै रन्नपानाद्यैर्भोजयत्प्रीतये मम उपोष्य त्रिदिनं
 भक्त्या होमं पूर्वोक्तमाचरेत् गुरवे दक्षिणं दत्त्वा तत ए नं चरेद्विधिं मृगयित्वापि तल्लिंगं लु

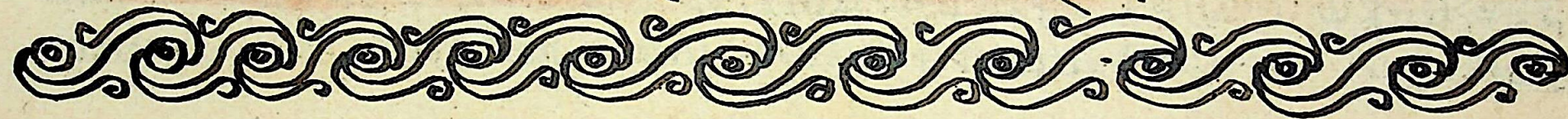
भयते नयदीश्वरि तदात्माभं विनिश्चित्य त्यजेद्देहमतं द्रितः खड्गेनानशनेनापि करीषेण भृगो
 गिरः प्रायोपवेशनिश्वासरोदनांबुनिपातनैः न तदूर्ध्वं क्षणं जीवेदलिंगी नष्टलिंगकः न
 खादेन्नपिवेद्दीक्षेन्निश्वासमपि धीमतः न संभाषेन्न वाक्केश्यद्देहमोहेन मूढधीः ध्यायन्
 हृदि पदांभोजे मद्रूपं स्याद्गुरोः शिवे कारयंति तथान्ये यसाहायेनापि लिंगिनः तेपियंति
 सुखाधारं पदं सर्वोत्तमं मतं तथा त्यक्तं तत्तुं नुर्यवीरशैवस्य योगिनः मद्रूपा एव जायंते यतः
 शंभुरहं शिवः तादृशं पदमास्तेष्वनुर्यवीरव्रतात्मकं यद्यन्यथा चरेन्नृंगी भ्रष्टो भवति सूकरः
 नैक्षेयेतं दुराधारं त्यक्तलिंगं मतव्रतं ८० विनिहन्त्युर्वत्कादभ्ये ते समीप्युः पदं मम न तस्य पु
 नरावृत्तिभ्रष्टस्य शिवयोगिनः शैरवान्नरकाद्दोरास्पावदाभूतसंप्लवः तद्विधाने न संत्य

ज्यशरीरं तुर्यवीरकं मत्स्वरूपमथाप्राप्य मोदते स तयोः सदा अतो विचार्य यत्वेन तुर्यवीरमस्थितिं
 शक्तये वा शयदेवि नराक्तो न्यत्र संवशेत् इदं रहस्यमद्वात्वा वीरवीरादिषु स्थितिः मोहेन संत्यजेद्दे
 हं दुर्मतेः फलमश्नुते अविषं ह्येन दुःखानि दुर्लभं मत्पदं परं न शक्यते जने यत्तुं देहमोहाग्निमा
 निभिः यावद्दुःखमिहाकुंते नावत्स सुखमोदते मत्सेवाभ्रमपुण्येन शाश्वतं मत्परं सुखं देहं
 विनश्यते नित्यं मृत्युवक्रगतं बुधः विशायात् स्पृहां त्यक्त्वा विधिमेवमुपाचरेत् घ्राणं संतर्पणं
 धमुपाजिघ्रं न कंचन भस्मानुलेपनं भस्म शयी स्याद्विजितेन्द्रियः तैलपुष्पाब्जपानादिपक्वा
 पक्वं यदिच्छति स्पृशेदलिंगी संस्पृशेत् न पक्वं सुतरां प्रिये यिते वहिर्गते लिंगपूजायां कालसु
 क्रमेण १० अन्यथां सर्गतो ध्यानतस्तरभ्यान्ममान्वहं इतो धिक्महेशानि विप्रो मे दएव वा

७
 २२
 वीरशैवमते किंचिन्नास्ति नास्ति न संशयः भ्रष्टा नास्मादवे राग्यतुर्यवीरमतात्त्वलः न पूजयेत्पुनः
 कापि प्रायश्चित्तशतैरपि शास्त्रादृष्टिगुर्वीक्यमात्मनानिश्चयं स्वयि एकीकृत्य विनिश्चित्य तु
 र्यवीरमते विशेषतः तत्र सिद्धस्य मद्वक्त्या सा मुक्तिरखिलात्मिका ततः श्रुतस्य मूढस्य नरकोपि
 स एव हि देहांतिमानमन्यस्य पीडनं देहिनां प्रियं आत्मनोपि परित्यज्य मद्वक्त्या सा मुपाव्रजेत्
 इति ते कथितं देवि सर्वसारमु मनुत्तमं तुर्यवीरमतं सम्यक्किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ९७ इ
 ति श्रीपारमेश्वरतंत्रे वीरशैवभेदनिर्णयं नाम पंचदशः पटलः १५ श्रीराम श्रीराम श्रीराम

श्रीदेव्युवाच जयशंकरविश्वेशजयशाम्भतविग्रह अनादिनिधनानंतनमस्तेहरशंभवे उक्तं मे
 सकलं वीरशैवभेदागतं मम तदावांतरभेदश्च कथितोभवतानद्य नतत्रमेस्तिवेक्ष्योशस्संशयो
 वामहेश्वर इतः प्रष्टाम्यहंप्रश्नं स्वसंदेहापनुत्तये पारदादीनि लिंगानि तत्प्रमाणं विकल्पकं त
 त्प्रमाणेन कथितं लक्षणं लिंगमानकं यदेष्टुं प्रमाणं स्यात्तस्य मे कथयेत्तु शैलादिसर्वलिंगाना
 मियदेवान्यदस्ति वा मयि प्रियानसि श्रीमान्भक्त्या शिष्योऽस्म्यहं नव तत्पृष्ठमिप्रवक्तव्यं मे
 क्षमे परमेश्वर ईश्वर उ० साधुसाध्वसिभोसाध्वीसाधुरेष त्वया कृतः प्रश्नो लोकोपकाराय
 कथयामि शृणु प्रिये स्थिरंचरं स्थिरचरंचरस्थिरमथाविके स्थिरस्थिरं स्थिरचरं षड्विधं लिंग
 लक्षणं क्रमेण लक्षणं तेषां वक्ष्यामि शृणु पार्वति यद्वात्वा मुच्यते सत्यः शिवयोगी शिवो भवेत् १०

२३ देवालयपाणिपीठे संविधायाश्च बंधनं प्रतिष्ठितं शिला लिंगं स्थिरलिंगं तदुच्यते पूजा दर्शन संशो
 वाध्या नार्चाधिक साधनं स्थिरतत्सर्वभूतानां उत्तमं लिंगमीश्वरि अथ यच्चरमन्येषामात्मानां
 धृतलिंगिनां पंचमिः सहस्रं पूज्यमर्कं विगणयत्युत्तमैः गृहस्थितं भवेत्तेषां स्फुटिकं मरकतोद्भू-
 वं शिलादिजंततेन्यद्वा प्रमाणं यत्तदेव हि लिंगं भवेत्स्थिरचरं यन्मद्भक्तानुग्रहं इच्छा प्रमा-
 णं तं लिंगं लक्षणं च तदेव हि यदा नास्यादिसामान्यं ध्यानं शेषांतवर्तिनां त्रिभेदवीरसंस्थानां
 विशेषं वा ततः शृणु लिंगं सामान्यवीराणां चरस्थिरमनुत्तमं शरीरमेव लिंगं यन्निगिनां तदु-
 दीरितं यदात्मनि धृतं लिंगं यद्गरीरमदात्मनः न तत्र भेदं कुरुते भक्तो लिंगात्मको मम यदस्ति
 लक्षणं देहे यत्प्रमाणं च यादृशं लिंगस्य लक्षणं चापि प्रमाणं च तदेव हि यद्दीरवीरशेषास्य

२३

मतेममविवर्तिनां लिंगं चरप्रोक्तं यच्च विश्वात्मकं मम २० चरं चरमयं विश्वं लिंगं विश्वात्म
कं मम वीरवीरमताविष्टमिदं लिंगं समर्चयेत् सर्वलिंगमयं चेत् सर्वलिंगे प्रतिष्ठितं तस्मा
ल्लिंगे च यद्देमां यच्च कचनशाश्वतं प्रपंचलिंगदेहेषु न भेदं कुरुते सुधीः वीरवीरमताविष्टो
मद्रक्तः परमेश्वरि जगत्परीरं लिंगस्य जगतो लिंगमात्मनः लिंगस्य जगतो देहः शरीरं वि
ष्टिमन्मते तदेकभावनायत्तं सेवेन्मामखिलेश्वरं जगत्लिंगात्मदेहेषु वीरवीरमतस्थितः
तुर्यवीरमतस्थस्य तुर्योऽहं परमेश्वरः लिंगमस्मिन् महेशानि सोऽहं भावेन भावयेत् भूते स
र्वमयं लिंगं सर्वात्मा सर्वदेवः शिवः धृतलिंगशरिराभ्यां सह तुर्यप्रवर्तिनः जगद्विलक्षणो
मतः पश्येन्मम महेश्वरि ममात्मानं हि जगतः सर्वमेकं विभावयेत् यत्र यत्र मनो योति

७४

गोचरि कुरुतेचयत् तत्रसर्वत्रतत्सर्वमद्रूपमुपधारयेत् ननेदबुद्धिं कुर्वीतसमाधमगुरुष्ववि
 स्पर्धासूयातिरस्कारान्नकुत्रापिस्मरेत्क्रवं ३० नतस्यपात्रनियमः संकल्पार्पणमेववा नदेश
 कालनियमोनान्यापेक्षास्तिपूजने स्वयेनपूजयेत्पुष्पपत्राधिकमथार्चने भक्त्याभक्तोपनीतं
 यदर्चयेत्तेनमांशिवे अभावेपत्रपुष्पादिरर्चयेदात्मनात्मनि आत्मानमखिलात्मानमात्मानं
 मांमहेश्वरि यदिपात्राणिवासाक्ष्यपूजितंमासमीहते लिंगांकितानिपात्राणि पीठंवस्त्रादि
 कंतथा अलिंगचिह्नितंपात्र मल्लिगीस्पृष्टमेवच अलिंगिनोयनीतंयदूर्जयेन्ममपूजने पू
 जाकालेममशिवेलिंगपूजनमर्चनं पूजोपकरणंचापिनेवल्लिगीचिह्नो कयेत् विहायपारद
 सालग्रामजल्लिंगयुग्मकं तथास्वयंभुल्लिंगंच वाणल्लिंगं तथैवच रत्नादिनिर्मितल्लिंगंमृत्म

यं तु नैव च अन्यस्य लक्षणं वक्ष्ये प्रमाणां च शृणु प्रिये पंचसूत्रप्रमाणेन वि
 विमानितमकेल्लम्पे अमिन्नकांतिमल्लिंगपूजार्थममकल्पयेत् यावत्प्रमाणकं पाणिपीठमादौ
 ससूत्रतः तावदेवोपरि भवेत्तदर्थमध्यतो भवेत् औन्नत्ये तावदेव स्यादौन्नत्यादर्थमानकं लिं
 गच सोमसूत्रं च दैर्घ्याद्वैपुण्यमीश्वरि ४० शानप्रदं शुक्लवर्णं रक्तवर्णं तु वश्यकं नीलं शत्रुविना
 शायपीतमिष्टार्थसिद्धये श्यामं सर्वार्थदं प्रोक्तं मम लिङ्गं महत्तरं देहं विभवात्मलिङ्गानां न प्रमाणं
 न लक्षणं सर्वनाशाय दुःस्वायत्तिङ्गमैषिष्ठकात्मनि धृतं सिंहपरञ्चापि ह्यप्रमाणमलक्षणं
 इत्थं विचार्य लिङ्गं स्यमतस्य च परस्परं लक्षणं च प्रमानं च शक्तं च विशेषेण मे सत्तु ते नैव दे
 हे न न विशेषेण विभक्तिमान् अन्यथा स्वार्थविभ्रष्टो निपते द्वौ रवेण वे न यथेष्टं चरेद्भूमौ

२५

न किंचित्प्रार्थयेत्तद्दृष्टिं नात्मनिष्ठां त्यजेत्का विप्राणैः कठगतैरपि न लोलुपः स्याद्विषये न से
 वेद्विषये च क्वचित् न स्त्रियं मनसा पीठे नावमन्यत कंचन न जातिभेदमन्विश्येन्न तद्वेषसमा
 चरेत् न निन्देन्न स्तुतेष्वापि गुणदोषौ तु कुत्रचित् अपक्वमपि पक्वं वा नालिङ्गी स्पृष्टमाच
 रेत् सर्वलिङ्गी समानीतमुपकल्पं तनुस्थितौ प्रमादलस्य निद्राभिर्नति ॥ कामेदने ह सं
 क्षणं वापि प्रमत्तस्या न वीरशिव संमतः ५० नाधीयितानि शास्त्राणि वैष्णवादीनि सुंदरि
 समन्मतोचितं शास्त्रमवबोधयं गुरोर्मुखात् नैहोत्पन्नं फलं कोक्षे जाहं मतिमुपाश्रयेत् न जि
 गुप्सां भये लोभं वीरशैवमते स्थितः तत्रापि वीरं तु र्यस्य देहिनामहमेव हि तन्नामा प्रा
 न्ये न द्वेषो यदहं सकलं जगत् सर्वत्र सर्वदा सर्वमात्मनो भेदमाश्रितः वीक्ष्येन्न नस्य

२५

बहिनो बहिरिवं व्रतो भवेत् एकांते निवसेन्नित्यमर्चयानसमाधिभिः योगशानानुचिन्ताभिः राद
 रात्रौ समर्चयेत् नवासे कुरुते यामेन पाषाणं भवेत्कचित् नवहृत्कारमिच्छेत् तुर्यवीरव्रतस्थितः न
 क्रोधं न च मात्सर्यं न वैषम्यं न वेदनं न बहिः कुरुते तस्थ प्राणेषु च्चाक्येष्वपि यावानस्य निमानो
 मे लिंगे देहे मते मम तावानेव भवेद्देवि जगत्पि चराचरे सदा लिंगी भवेन्मोनी तुर्यवीरव्रतस्थितः
 न वीक्ष्य ये द्रुतः क्रुरे पति पक्षेऽपि दुर्जने इत्यमुक्ताधिकारी यस्तुर्यवीरव्रतं श्रयेत् वशे नवान्य
 था कपि सुखदुःस्य चक्षयः ६० एतस्य विधि रूढिष्ठो तुर्यवीरप्रवर्तिनः लिंगनाशे सहैतेन देह
 त्यागे विवक्षितः प्रसाहैतन्महाशास्त्ररहस्यं श्रीगुरोर्मुखात् अवोधा यित्वा शिष्यैः श्रुतौ ता
 वप्युभौ शिवे अनादिशैवमाभ्यवीरवीरमन्तरे लिंगनाशे पुनर्धार्ये तु वीरस्य जेतुं अन्यः

संत्यज्य नरकेशरीरं निपतेऽश्रुवं असंत्यज्य तुरीयोऽपि प्रपते नरकेऽश्रुवं अज्ञानं नीतिबोधाय हंति
 शिष्या यतो गुरुः शिष्योऽपेते निहत्येतद्रहस्यं श्रीगुरोर्गुरुं शास्त्रेण गुरुवाक्येन यथावत्संप्रवर्तिनौ
 ममलोके निवसतः सशिष्यः सगुरुः शिवे तादृशं तुर्यवीरस्थं मद्रूपं शिवयोगिनं प्रणवे युः प
 रे सर्वे तेऽप्ययं नैव कंचन नोतिष्ठेन्नाभिवंदेत्तु तुर्यवीरव्रतस्थितः यतस्तुरीयः सर्वेभ्यो भक्तो
 मतोऽपि चाधिकः विनया भवतु तुर्यस्थः प्रणवेऽनपरस्परं गुरुं ममास्विकाधीशमन्यं कंचन किं
 गिनं नावमन्ये ततं मूढं तुर्यवीरव्रते स्थितः अत दुर्ध्वगतिभ्रष्टः प्रपतेत्यापगौरवे ७० यदि
 भक्तिर्भवेत्तुक्तिरर्चयेत्प्रणमेदापि कुर्यात्पुष्पश्रृषणं तस्य स्वयं मुक्ते भवेत्कृत्वा दर्शनस्पर्शना
 लापसेवा पूजादिभिः प्रिये स्वयं च संचरेत्कुरु तुर्यवीरस्थं किंगकः जीर्ण स्वर्गं कथा द्यमपि

पश्येदिगंबरं यदृच्छयाचतुर्यस्थोभक्तोमुच्येतकिल्बिषात् उदासिनत्वाचतुर्यस्थमनुत्थायान
 मन्त्रशतः शतवंशसमोपेतः प्रपतेद्वोरवार्षवे यश्चेन्ममसायुज्यमनायासेनबुद्धिमान् यथाश
 क्तार्चयेत्तुर्य वीरशैवव्रतेश्वरं पत्रेषुष्यफलेतोयमंनपानांशुकादिकं भक्त्यानिवेद्यतुर्यस्थेस्वल्प
 मक्षयतांव्रजेत् निमिषंनिमिषार्धंवायत्रोपविशतेकचित् तुर्यवीरव्रतोविहितंनमालयमीश्व
 रं तदृष्टिपथागंसर्वमनवक्ष्येनसंशयः अशुभमपितद्वृत्त्यंयत्तुतुर्यास्म्यहंशिवः अंकिंचनत्वं
 निर्वाधोवासम्यविजनेवने मौनेभिक्षाटनेभक्तिः पूजाध्यानमनुस्मृतिः अलक्षत्वंयथागारे
 अन्याहिंसनमादरः विरक्तिः शान्तिरन्वीताकामलोभादिवर्जनं ८० अयामावेशनंशक्त्यावा
 संग्रहउदारता समाधिरासनंनिष्ठसमत्वंप्रियविप्रिये रुद्धेथाधैर्यसंत्यागमौध्रत्यमपि

९६

संपदि इत्यादिलक्षणोपेतसं सनि राभारवीरगं मानावमानयोरैकरूपमालस्यवर्जितं स्तुतिस्म
 रणपूजाचध्यानादौममतत्परः यदृष्टयोपपन्नेपिनिरयेक्षमतंद्रितः भावयंतमिदंविश्वेधय
 तेदेनचात्मना तादृशंतुर्ववीरस्यमर्चयित्वास्वशक्तितः भक्त्यासंतोष्यमनिमान् ममलोके
 चिरंवशेत् भाग्यंतेसमालोक्यगृह्णियहमेधिनां शिवेतद्वंशजासर्वेवीरशैवस्थलिंगि
 नंमुदानृत्यंतिगायंतिवयंधन्यतमाइति यदस्मद्वंशभवनमियदेकोर्त्येत्कचित् करिष्यत्य
 वलोकंवापतेत्यादरजोगुणे इतिप्रमुदितादेवि भवंतिपितरोत्प्लवाः वीरसामान्यशैवस्थपूज
 नात्तस्ययत्फलं यद्वर्चयेद्रक्त्याचतुर्ववीरव्रतंसमं समुह्यत्यान्वयशतंदुःखात्पूर्वान्पराजपि
 सर्वक्लेशविनिर्मुक्तोममलोकेमहीतले १० यदिभक्त्याविधानेनतुरीयेवीशैवगं यथाशक्त्या

९६

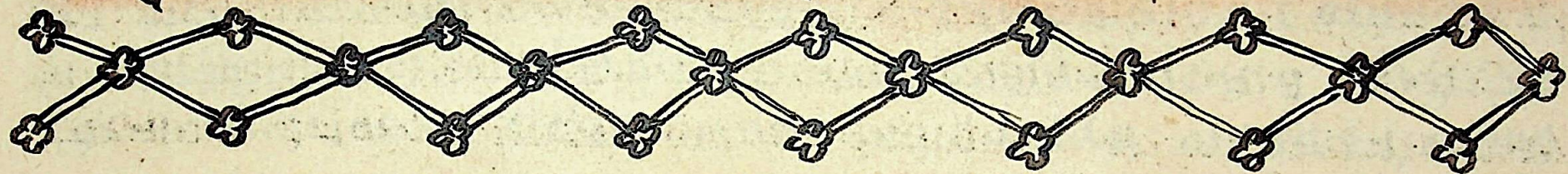

चयेदन्नपानाद्यैरपि सुंदरि प्रत्युत्थानाभिगमनं वंदनं प्रियभाषणेः पादसंवाहनेः शान्तिवि
 श्रामैर्व्यजनादिभिः शुभ्रूषणं तदुत्कार्यकरणं यदमायया आनीयतप्रियंदत्तात् इत्याद्यैर्गृहमे
 धिनः पशुपुत्रसुखाया श्रीः सत्वतेजोबलान्विताः भुक्तेह सकलान् भोगान् अन्ते मद्रावना
 न्वितः योनिंदेत्यवजानेति तुरीये वीरशौकं निर्दह्यवंशसाहस्रेष्व्यंते नरकार्णवे सुखेन सुख
 भोगेण यत्पस्तिगृहमेधिनो लिंगिनो शिवभक्तानामर्चयुस्तुर्यवीरगं नष्टे लिंगे प्रमादेन तुर्यवीर
 व्रतस्थितः त्यजेत लक्षणमात्मानं तस्य सामुक्तिरीरिता यत्स न्यलिंगिनो मूढा वीरवीरादि पूर्वकाः
 इमं विधिं विज्ञायत्यक्कात्मानं ~~पतन्ति ते~~ पतन्ति ते विचार्य स्य गुरोर्वक्ता ह्येता हितमते दिशः
 गुरुशास्त्रोक्तविधिना चरन् सुखमुपैतिसः सर्वोपि नि यमो देवि तुर्यवीरव्रतस्य हि सर्वस्यागो

पितस्यैवं ह्यंगत्वमविशेषतः १०० किं वर्णितेन बहुना भ्रष्टुमे निश्चितं प्रिये सिद्धांतमत्र वक्ष्या-
 मि सारं मम व्रतोद्भवं १ नतुर्यवीरव्रतधर्मतः परं व्रतंतपोयोगसमाधयेपि वा सुखेन लप्साय
 एतदच्युतरथो धनुः स्वागतयेन चेतरेभू २ इति ते कथितं देवि वीरशैवं मत्तान्तरं अपि मुख्येन
 वप्रीत्यै किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ३ इति श्रीपारमेश्वरतंत्रे वीरशैवभेदनिराभारवीरशैवा-
 चार्षद्विधलिंगनिरूपणं ० षोडशः प ० १६ श्रीराम श्रीराम श्रीराम श्रीराम श्रीराम

म

श्रीगुरुनाथप्रा. देव्युवाच सर्वज्ञसकलाधार कामोरेकरुणार्द्रव पाहिशंकरपापारेभक्तार्तिभय
 नाशन वदलोपैकोकारायवीरशैवेविशेषकं इतः परतरं किंवास्ति चेद्धृदिमेविभो २ ईश्वर उ० सा
 धुसाध्विमहाभागवक्ष्यामि शृणु सुव्रते रहस्यं गोपनीयं हितवस्नेहेन सुंदरि शुद्धशैवं मिश्रशैवं मार्ग
 शैवं तृतीयकं चतुर्थवीरशैवं च पंचमोवांतरस्तथा तत्र तत्र विभेदेन जातिभेदेन केनचित् वर्तते लि
 गिनो देवि जातिकर्मसमाश्रिताः ब्राह्मणवीरशैवस्थाः शिखायज्ञोपवीतिनः लिंगरुद्राक्षभस्मा
 का ब्रह्मकर्मसमाश्रिताः शिवाचाररतानित्ये लिंग पूजापरायणाः शिवाराध्याः सदा देवि ममाति
 प्रियकारिणः शुद्धशैवाः समाख्याताः गृहस्था गृहणीयुताः मिश्रशैवामहादेवि क्षत्रिया वैश्य
 भूद्रजाः सुशीलाचारसंपन्नाः शीतवंतभ्यलिंगिनः लिंगार्चनपरा नित्यमन्नदानपरायणाः

९९
 अन्यदेवान् नमस्कृत्य तीर्थयात्रादयस्तथा तत्तत्कुलाचाररत्नागुरुभक्तिरताः शिवे श्रद्धादिभेदजाती
 नां जाति कर्मानुवर्तिनः एते वै मिश्रशैवाभ्यमिश्रकर्मसमायुताः ५५ मार्गशैवान् प्रवक्ष्यामि समासा
 ह्युपावर्ति पुत्रमित्रकृतं आदिसहिता विभवान्विताः द्विधैवाराधनपरा राजानो क्लिङ्गिनः परे र
 क्षणं सर्ववर्णानां सुखेशानुवधस्तथा दुष्टपक्षिमृगाणां च दुष्टानां शासनं नृणां अविश्वासभ्यसर्व
 त्रविश्वासः शिवयोगिषु स्त्रीसंसर्गादिकालेषु च मूर्खदण्डमेव सदा संचारिते चारे लोकवृत्तौ तव
 दनं सदा स्रभरणं चैव भस्मकंचुकधारणं गङ्गाभ्यारोहणं देवि देवब्राह्मणपूजनं दानानि शिवभ
 क्तेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो विशेषतः राक्षोशिवागमा स्थानामेषः धर्मसनातनः बहवो मार्गशैवाभ्यवीर
 शैवानुवर्तिनः शैवभेदेषु चान्येषु वीरशैवोत्तमोत्तमः तत्रापि बहवो देवि भेदाः संति निशाम

॥ ११ ॥

य केचिद्भजत्यन्यदैवं केचिन्नेच्छन्ति पार्वति केचिद्विवाहमिच्छन्ति केचिन्नेच्छन्ति शैलजे स्त्रियस्तुल्लिं
 गधारिण्यः पुरुषा विष्णुसेवकाः पुरुषा लिङ्गिनः केचिद्वैष्णव्यस्तु स्त्रियस्तथा तयोरहंगतिश्चैव
 मत्प्रीतिरुभयोः समाः शिरोमुंडं मुखे मंत्रः कठेरुद्राक्षधारणे काशायां वरधारी काभस्मोत्थूल
 नसंयुतः लिङ्गपूजासदादेविते चैवांतरशैविनः अलिङ्गी स्पृष्टमन्त्रे च भुञ्जते लिङ्गधारिणः जल
 पानं च सर्वत्र महाशैवा हि पार्वति लिङ्गार्चनसदादेवि भस्मरुद्राक्षधारिणः षडक्षरजपंतेषां
 नुशैवाः प्रकीर्तिताः नापि तारजका वेश्याः कुलाला स्तिलघ्यातकः वैश्या व्याभ्यां त्यजत्येता
 स्ते चैवांतरशैविनः किमत्र बहु नोक्ते न तु र्यवीरोत्तमोत्तमाः विरक्ताभ्य विसगाभ्य ते सर्वे वीरशै
 विनः शान्तिनः कामरहितानि त्यभिश्चान्नजीविनः ये चरेति सदादेवि ते चैव रगणा स्मृताः वि

रक्ताज्ञानसंपन्नाः सुशीलाचारशीलिनः तेविरक्तासमाख्याताकिंगिनः संगवर्जिताः अथच
 क्ष्यामिमिरिजे शित्तानिवेश्णु पंचभूतानितन्मात्रा पंचकर्मेन्द्रियाणिच ज्ञानकर्मविभागेनप
 चपंचविभागशः त्वगादिधातवः सत्यपंचप्राणादिवायवः मनम्याहं कृतिः ख्यातिर्गुणाः प्रवृ
 त्तिपूरुषाः रागाविद्याकलाचैवनियतिः कालएवच मायाचभुधविद्याचमहेश्वरसदाशिवो
 शक्तिश्चशिवतत्त्वानि प्रोक्तो निक्रमशः शिवे क्षमांशान्तिश्चसंतोषः सत्यमस्तेयएवच ब्रह्मच
 यशिवज्ञाने वैराग्यभस्मसेवनं सर्वसंगनिवृत्तिश्चदशैतानि विशेषतः विरक्तानांचसर्वेषोवि
 धिरेषुदाहृतः श्रीदेव्युवाच भगवत्प्रोमुमिच्छामिशिवाश्रमनिषेविनां शिवशास्त्रोदितकर्म
 नित्यनैमित्तिकंशिव ईश्वरउ० प्रातरुत्थायशयनात् ध्यात्वादेवंसंस्तुय विचार्यकार्यनिर्ग

छेन मरादभ्युदिते रुणे अबाधे विजने देशे कुर्यादावश्यं कंतत् अल्पाशौचं विधाने न दंतधावनमा
 चरेत् अल्पाभेदे तकाष्ठा निजंबुनिबाम्रपक्लवैः कुर्याद्वादशगंडूषैरपामार्गे विशोधने मुखमाक
 र्णपर्यंतं हस्तयोरलिमात्रकं पादमाजानुपर्यंतं मुखे प्रक्षालनं स्मृतं अत्यंतमल्लिने देहे वारुणं स्नान
 माचरेत् ४० नद्यां वा देवस्नाने वा ह देवाय मठे पिवा आर्द्रवस्त्रेण वा भस्मस्नानमीश्वरचित्तने पू
 र्ववस्त्रे परित्यज्य शुध्वस्त्रे धरेत्ततः अथ चेद्धारुणं कर्तुं मशक्तः श्रद्धया ससा आर्द्रेण शोधयेद्दे
 हमापादतलमस्तकं शिवचित्तापरं स्नानं यस्य स्यात्मीयमुच्यते शिवाग्निभस्मसंग्रह्यपशकं
 शुचिगंधिव कपिलाया शकृत् स्तेरहीतं गगने पतत् नक्लिन्नं नाति कटिनं न दुर्गंधं न चोषि
 तं उपर्यधपरित्यज्य गृह्णायात्पतितं शिवे पिंडीकृत्य शिवाग्रादौ तस्मिन्ने नमस्कृत्य मंत्रतः अपक्क

मपि पञ्चसंत्यज्य भसितं सितं आदाय वास सा लोड्य भस्म देवि विनिक्षिपेत् सुव्रजे सुद
 टे भुधे क्षालिते प्रोक्षिते भुधे विन्यस्य मूलमंत्रेण पात्रे भस्म विनिक्षिपेत् तैजसं दारवं वापि मृ
 ण्मये मेनकात्मजे अन्यद्वा शोभनं भुधं भस्म पात्रे प्रकल्पयेत् क्षेमे देशे भुधे भुधे धनव
 द्रुस्म निक्षिपेत् प्रस्थितो भस्म गृहीयात् स्वयं वा नुचरोपि वा नचा युक्त करे दद्यान् नैवा भुवि
 करे क्षिपेत् ५० नच स्पृशेत् न नीचां गैर्नापेक्षितं न लंघयेत् एवं शिवागमरतो भस्म साधन
 माचरेत् सकलौ हृत्य तद्रुस्म शिवापंचाक्षरं जपेत् अनिरित्यादिकैर्मंत्रैः षड्विंशत्यवर्णोदितैः
 क्रमात्प्रमृज्य चांगानि मूर्धादि चरणावधि ततः पूर्वक्रमेणैव समुद्धूतं मंत्रतः शिवभावं सम
 भ्येत्य शिवयोगमथाचरेत् हृत्य मित्येव निष्क्रामो यश्चरेद्द्वारशोविनः शिवार्पितात्मसत्ततं

लघुचक्रभस्मना सर्वयोगसुखं
 कुर्यात्प्रणवेन विवेन वा ततस्त्रि
 मुद्रादेवेति सर्वयन्त्रम्

नतेन सदृशं क्वचित् भस्मच्छन्नः स एवाहं महापातकि कोपि वा पापैर्विसुच्यते स ह्यो मुच्यते च
 भवार्णवान् रुद्राग्नेर्यत्परं वीर्यं तद्रस्मपरि कीर्तितं तस्मात्सर्वेषु कालेषु वीर्यवान् भस्मसंयुतः भ
 स्मसंदिग्धसर्वांगो भस्मदीप्तत्रिपुंड्रकः भस्मशायी च सुरुषो भस्मनिष्ठ इति स्मृतः भूतप्रेतपिशा
 चाद्या रोगाभ्यातीव दुःसहः भस्मनिष्ठस्य सानिध्या द्विद्रावंति दिशो दशः भासकं भसितं प्रोक्तं
 भस्मकल्मषभक्षणात् ६० भूतिर्भूतिकरं यस्माद्रक्षारक्षकरीयतः किमत्र बहुनोक्तेन भस्म
 माहात्म्यकोरणात् व्रती च भस्मना स्नाति सोऽहमेव न संशयः परमास्त्रं च देवानां भस्मे तदहमेव हि
 रुद्राक्षमालाभरणो भाले भस्मत्रिपुंड्रके मुखे मंत्रोगले लिंगं वीरमाहेभ्यः शिवः जटीमुंड्री
 शिखी वापि कीर्णकेशो दिगंबरः भाले भस्मगले लिंगं रुद्राक्षभरणान्वितः शिवपंचाक्षरी

पुक्ताः सोहमेवमहेश्वरि वन्यकाषायवसनो निर्लज्जश्च दिगंबरः बल्कलीवाभवेदंडी कुंडीको
 पीनपात्रवान् यत्रयत्रमनोयातिसतत्रविहरेत्स्करं यत्रयत्रमनोरम्य मठेवामंडपेपि वा वने वा
 सुसुखासीनः शुद्धवस्त्रसमावृतः पाणौ लिंगं प्रतिष्ठाप्य पाणिमंत्रेणामंत्रितं लिंगं मुह्यज
 तैः स्नाप्य शिवपंचाक्षरं जपेत् हस्तेषु मंत्रसंगो व्यतन्मध्ये पूजयेच्छिवं देवीं च लिंगेनाल्लु
 ध्यात्वा पुष्पाक्षतादिभिः पूजयेद्योगिनः सम्यक् षोडशैरुपचारकैः पूर्वोक्तेनैव संपूज्य क्षीर
 तोयाशनैरपि निवेद्य भक्तिसंयुक्ता विरक्ता वीरशौबिनः त्रियंबकेन मंत्रेण धारयेद्भक्तिपूर्व
 कं ७० एवं पूजां च निर्वर्त्य भिक्षादनमथाचरेत् भिक्षाहारी निराहारी भिक्षान्नं न प्रतिग्रहः
 नित्यं भिक्षान्नभोजी च उपवासफलं लभेत् प्रत्यहं चंद्रवारे वा कथा दंड समन्वितः घंटो वा ज

यद्यंतो वा दंड चंटादिसंयुतः प्रेरयित्वा रवेर्भक्तं न केनापि शब्दतः वीरकृमागतं शास्त्रागृहीत्वा
 न जलादिभिः न मस्तुत्यादरादृष्ट्या हिव एवागतः स्वयं तस्यां न भक्तिसंयुक्तो दद्याच्छंकर
 रूपिणः एवं पूर्वाण् काले तु विचरे दीरशैविनः वीरशैवमतं देवि देहपातां तमाचरेत् क
 त्यमित्येव निष्कामो यश्चरो दीरशैवकः ममार्पितात्मसत्तत्तेन तेन सदृशः क्वचित् दिवा भिक्षा
 शनैश्चैव सरालिङ्गार्चनं तथा वीरमाहेश्वराणां तु इदमेव विशिष्यते सायान्हे लिंगपूजां च शिवपं
 चाक्षरिजपः शिवलीला कथा स्थापनं वैमाहेश्वरोत्तमः शिवार्थदेहसंशोषस्तपः रुद्रादिमानवः ८०
 शिवार्थकर्मविज्ञेयं बाल्यं यागादिनोभ्यते जपः पञ्चाक्षराभ्यासः प्रणवाभ्यास एव वा रुद्रा
 ध्यायादिकाभ्यासो नान्याध्ययनादिकं ध्यानं शिवस्य रूपादि चिन्ता नात्मादि चिन्तनं ॥

यं एवं वर्तते योगि सर्वे माहेश्वरोत्तमः अष्टधा लक्षणं देवि शिवधर्माधिकारिणः शिवभक्तेषु
 ध्यात्वा सत्यं पूजायां चानुमोदनं स्वयमभ्यर्चनं चैव तदर्थं चांगवेष्टनं तत्तथाश्रवणे भक्तिः स्व
 रनेत्रांगविक्रिया शिवानुस्मरणं नित्यं सर्वदा तदकैतवं एतदष्टगुणं चिह्नं यस्मिन् मूले
 विदृश्यते स एवातिप्रियो भक्तो मम योगि स एव हि ईतिते कथिते देविकार्यकर्मनुवर्तिनां
 शिवाश्रमयुक्तानां च किंभूयः श्रोतुमिच्छसि ८७ इति श्रीपारमेश्वरतंत्रे शिवाद्देवतसिद्धान्ते
 वीरशैवब्राह्मणनिरूपणं नाम सप्तमः दशः पटलः १७ श्रीराम श्रीराम श्रीराम श्रीराम

श्रीगुरुभ्योनमः अथमृतयागविधिः वृत्तं राजशेखरायदेवराजएणधारिणे तेजसे सुखाय स
 च्छिदेनपावृतात्मने नेजतेपरात्परायनिर्मलायचेतसा वाजिनेसदोनमः शिवायशंकरायते ९
 देव्युवाच चंद्रशेखरविम्बात्मनः सर्वदृक् स्वदृगीश्वर उक्तवानसि सर्वमे वीरशैवमतक्रमे श्रुतं
 त्वधिगतं देव रहस्यमतसंभवं इदानीं श्रोतुमिच्छामि यागेनिर्याणसंज्ञितं नृषु लिंगिषु जीह्वं व
 कर्तव्यमुदितं त्वया तेषां निर्याणसमये प्राणिनां क्रियातेनु किं तेन वा न्येन विम्वेश भक्तशिष्यैः स
 तादिना निर्याते लिंगिनो दहं किं वा कार्यमतः परं एतन्मे श्रद्धधानायै श्रोतुमादरतो दद यस्तु
 त्वा लिंगिनः सर्वे भवध्यानपरास्तथा ईश्वर० शृणु देवि प्रवक्ष्यामि यागेनिर्याणसंज्ञकं लिंगिनां
 मम भक्तानां मत्पदप्राप्ति साधने रोगेण पीड्यते देवि जनस्य प्राण संशये लक्षणे रात्मबुद्ध्या च

१०४

निश्चित्य निषजामृतिं विहाय लोकि कीदृष्टिं देह पुत्र धनादिषु भोगाणां च परित्यज्य ध्यायेन्नामेक
मीश्वरं यदि देह बलं तस्य चोपवेष्टुं सुखा सने पूर्ववत्त्रादिसंत्यज्य धारयेत्सुधमं वरं ९० भस्मोत्सू
लितसर्वो गो धृत रुद्राक्षमालिकाः भक्त्या संपूजयेत्त्रिंशं पूर्ववत्प्रयतः शिवे मोन ध्यान समापुक्त्वा
निविश्य स्वस्तिका सने हस्तावुत्संग आधाय नासाग्रे न्यस्त वीक्षणः भृंगारके भ्रुवोर्मध्ये ॥ ददलाशां
बुजोत्तमे ध्यायेन्मांसं स्मरन्नाम मनसा क्वचसा दृढं लिंगं निक्षिप्य वदने यदि नोच्छिष्ट भावना सज्जि
कादि यथास्थाने धृत्या लिंग करेण वा यदि हस्तेन धृत्या तु ध्यायेन्नामेक मीश्वरं चतुर्भुज मुद्रा रागं
शान्तं सर्वात्मकं शिवं वराभय त्रिशूलैः पोत भास्य कुर्यात्बुजं ध्यानाय त्तौ तु गिरिजे स्मरेत्त्रिव शिवेति
मां शायित्वापि स्मरेच्चित्ते त्वशक्त्युपवेशने किमत्र बहुना देवि भक्त्या भक्त्या धिया धिया देहनि

१०४

र्पाणसमयेसारेनामेतिमांमम ततोविनिर्गतेलिंगेशरीरेलिंगधारिणां भक्तः शिष्योपिपुत्रोवा
 ध्याय
 धुर्यात्तस्यौर्ध्वदेहिकं स्नात्वाभूमिजलेदेविसत्वेकवामतंद्रितः स्वयंविंलिंगस्यपूजां पूर्ववदाचरेत्
 विभूतिच्छन्नसर्वांगेरुद्राक्षमणिधारकः बहुदकेनभुधेनस्नापयेद्विंशतिस्तनून् पंचाक्षरेणमंत्रेण
 शतरुद्रानुवाकतः २५ सौद्रैरन्यैर्महास्तोत्रैर्महोत्तोलिंगिनः परे चतुः पंचदशाष्टौवायथाबंधुसमृद्धि
 तः एकमादिसहस्रांतैरभिषिञ्च्यैद्दशैकैः सुरोर्वृक्षस्यवातस्यभक्तस्यसुधयोमम पादोदकेनभु
 धेनदेहंसमभिषेचयेत् उधृत्यभस्मनोत्थूल्यचोपविश्यभुविस्थित्वा अलंकुर्वीततेदेहं रुद्राक्षै
 रयशक्तिजः गंधैः सुगंधिसंयुक्तैरालिप्यतनुमादरात् पुष्पैः सुगंधिमालाभिर्वस्त्रैश्च्रीनोबरा
 दिभिः समलंकृत्यतदेहं धूपाक्षैर्धूपयेद्बहु संपूजनंनतदेहं लिंगिनंलिंगवत्प्रिये अथत
 ये

५
 द्वाहनार्थाय विमाने कारयेदृढं चतुर्द्वारसमायुक्तं त्रयमेकं तु वा शिवे चतुःपादे चतुस्तभं मुन्नतं
 शिखरान्वितं अलं कृतं सुवस्त्राद्यैर्यथा विभव विस्तरं मालिकाभिः सुगंधीभिर्द्वैतैर्मणि
 चामरैः केतुभिश्च पताकाभिरलं कुर्याद्विमानकं तद्विमानस्य शिखरं जपे संक्षेपं शुभं ३० वा
 सहस्रमष्टोत्तरं वा शैतमेकादशोऽपि वा मूले नोकार युक्तेन विमाने स्थापयेत्स्त्रिवं यथा समाधौ
 निविशेत्तथैव स्वस्तिकासने करबुत्संगयोः क्षिप्त्वा बद्धीयाद्रज्जुभिर्दृढं चत्वारोऽङ्गुलिना
 वृद्धा शानभक्ति तपो व्रतैः वा हेतुर्भुजाशिष्येषु विमानं शवसंयुतं मूलमंत्रं जपेत्तस्मिन्
 पुरचटं प्रति आंदोलिकाद्यैर्विभवैः शिवपंचाक्षरं स्मरन् मंगलार्थं निवाद्या निवादयंतस्व
 ने कशः भेरीतुर्यमृदंगादियथा विभवविस्तरं संगीतस्तोत्रं नृत्त्या निजं न्यंचाक्षरादिकान् प

वाचयेत्तत्तु द्वीयं उत्सवं साधयेद्बहु लिंगिभिर्बहुभिर्ज्वलं गजस्यंदनपंक्तिभिः ग्रामात्प्राची
मुदीचीं वादिशं समुपनीयतत् पुष्पदेशेन दीतीरे बहुवृक्षवनेपि वा गिरा वारामभूभागे बिल्व
मूले मरेपि वा शिवाल्लयो पकंटे वा जीर्णगोष्ठे चतुष्पथे सुकरं लभ्यते यत्र चाश्रमे वा तपस्विनः
स्वातयित्वा चटं भूमौ हस्तक्ष्णं व्यायामविस्तृतं रहितं शर्कराग्रावकं टकाभुविवाधकैः मृतदे
हप्रमाणेन गर्तगाथां विधीयते नववासत्पपादे वा गतशरणस्य देहि नः ४० तद्व्यूनमधिकं वा
चेत्कर्तुं रायुष्यसेक्षयः गर्तस्यांतः पूर्वभागे दक्षिणे चोत्तरेपि वा पंचपादप्रमाणे न सूक्ष्मांतर
वटंचरेत् पंचपादप्रमाणे न विस्तारं चतुरस्रकं तन्मध्ये वेदिकां कृत्वा त्रिपादे चतुरस्रकं प्र
थमस्यायतं दीर्घं सोपानस्यैकपादकं कुर्याद्दीर्घं द्वितीयस्य द्विपादे वा यतंतथा तृतीयस्या

यत्तं दीर्घं त्रिपादं परिकल्पयेत् भित्तो त्रिकोणसंयुक्तं दीपमालासमन्वितं नवधा तं त्रिकोणं
यद्यायामेव त्रिपादकं एकमेव वटं कृत्वा देहं तत्र प्रनिक्षिपेत् संप्रोक्ष्यं मूलमंत्रेण मूले
नैवावटोतरे प्रवेशयेत् पुस्तं सैर्गुरुज्येष्ठादयः परे पुनः संपूजयेद्गर्ते धूपाक्षैरुपचारकैः
यथा संपूजयेत्लिंगं तथैव परमेश्वरि केचिद्द्विदंति शिरसि नारिकेलफलं तथा केचिन्ने
त्रंति तद्व्युत्तं मुभयं मम संमतं सकलत्रोयादिभवेदनुगंतुमियेषसा नामप्यावेशयेद्गर्तं
ग्रामे वा संमुखे पिवा यद्यन्यादक्षिणे चेष्टवाह्यभ्येत्सा पृथक् पृथक् एतस्मिन् नवटे सर्वा
निखने तादृशे वटे ५० यद्यासंस्थाभ्यभोगार्थांश्च वटेषु पृथक् पृथक् निखनेद्गंतु
मिच्छेत्तन्निताशास्त्रविनिश्चयः न निर्णीयदिसायेतु तथा पुत्रवती सती नम्रीयेत तथा विमृ

नाचेद्रूणाभाभवेत् उन्मत्तापतिताभ्रष्टास्यणाभीताचकारिणी दूरस्थासूतिकावेश्यापतिदु
 शारजस्यला कालपुत्रवतीवाला बहुपुत्रवतीजडा ईदृग्विधास्तरुण्यभ्यनम्रीयेत कदाचन
 तासांवन्त्रेषुलिंगानि तत्तद्देहेगतानिच रहितेषुचतांबुलंनिक्षिप्यनिखनेद्रुटे सैधवेनसमापू
 र्यलवणेनासिकोततः संप्रत्यपद्र्यामृदटे शेषमापूरयेन्मृदा भस्मनाविल्वपत्रैर्वामुखमा
 षास्ययत्नतः यस्यल्पंपूरयेदेविलवणेनवटांतरं सदेहः पूतिगंधस्याते नवेशशयोभवेत्
 यदिक्लिश्येतन्निमिभिः जंबुकादिभिरासुभिः खन्यतेगंधलोभेनकर्तृगोत्रक्षयोभवेत् पादैः
 संप्रत्यसंप्रत्यददंभूमिवदाचरेत् नपूरयेत्तिलाक्षैस्तुहल्यामृत्तिकयैवहि यदिन्यूनोभवे
 द्रुमेर्गतः पूतिप्रमाणतः ५० कर्तुंभवेन्महारोगः संतानंनैवसंभवेत् भूम्यासंमितमापूर्यकु

यदि परि वेदिको पौस्त्येण प्रमाणेन तदर्थार्थमथापि वा गन्तुं द्विगुणमानेन परि तः पृथिवीत
 ले चतुरस्रं वर्तुलं चामेखला त्रितयान्विता मूलक्षणे कूर्माल्लेपनादौ रत्नं कुर्यात्तथोपरि तोर
 णं परितो बध्वा यथा सञ्जायशीतलं काकादिविनिवृत्य र्थं यता का ध्वजके तुभिः देवैरुपरि कु
 वीरतमध्ये लिङ्गं समृण्मयं तल्लिङ्गं प्रैतलिङ्गं स्यान्न पूजान्न च वंदनं लिङ्गं तात्कालिकं देवि दी
 क्षो ने पुनरन्यतत् समाधेर्वा मभगागे तु लिङ्गं पाषाण संभवं संस्थाप्य पूजयेन्नित्यं वृषभं म
 मशैलजे लिङ्गाभिषेक नीर्यं तु पाणि पीठा समाधिगं एवं संस्थाप्य देवेशि तत्र कुर्यात्त्रिबालयं
 यथा लिङ्गं तथा कुर्यात्पाणि पीठ यथा तथा यथा पूजा तथा पूजानियमस्तोत्र यथा तथा धूपदी
 पो पहारादि नित्य कर्म वदेव तत् प्राणान्मंत्रेण संस्थाप्य लिङ्गे मूले नमंत्रतः ७० जपे स

॥ १०७ ॥

चानुवाकांश्चद्विषद्वंमूलमंत्रतः शतरुद्रीयमावृत्यपयोभिः संभवेद्यदि शुद्धैः स्वच्छजलेर्वापि
 शक्त्याल्लिगेभिषेचयेत् दोषायेव महेशानिमुख्य शक्तौगुणाश्रयः तत्तच्छक्त्यानुसारेणविधि
 रेषचिकल्पितः गीतवादित्रनृत्यादिविभवेसतिकारयेत् दीपान्प्रज्वालयेद्देहिमेखलत्रितये
 पितृ चणकाभारिकेलानिकदलान्यैक्षवानपि तिलोश्चक्षालितान्शुद्धान्निम्नीकृत्यसमर्प
 येत् पंचभक्षमपूपादियथाविभवविस्तरं आनैवेद्यांतमाकल्प्यपूजयेद्देदिकां नतः सदो
 जातादिभिः पंचमंत्रैरीशानमादितः चतुर्दिक्ष्चतुर्भिश्च उपर्येतेनपूजयत् दिक्पालानष्टदि
 श्चष्टपुराणानंदिकेश्वरं दुर्गाविनायकंवीरभद्रान्पश्चिमपार्श्वयो हुंतुहुडमा तंतुप्रचंडं चंडमे
 कच महाबलं बलंचैवप्रबलं रुद्रपार्श्वगान् अष्टदिश्वर्चयेदष्टामध्यमायां यथाक्रमं नंदि

मृंगिरिष्टिं दुंष्टिं मोदामोदप्रमोदकाः पूजयेद्यदिमेवृत्ते मूलमंत्रेण सर्वतः ८० समाप्य पूजां लिं
 गस्य भूरीदानानि कारयेत् नैवेद्यशेषं तावुलं वस्त्रद्रव्यादिभिः शिवे विभज्य दद्यादेकत्रयाग
 ताभक्तलिङ्गिनः विचारयत्तदा देवलिङ्ग्यलिङ्गि विभेदनं ते सर्वे ईश्वराः सत्यं विभवे सति दी
 यतां विशेषणार्चयेत्तत्र शिवभक्तं च लिङ्गिनं दक्षिणावस्त्रपूजाद्यैर्भोजयेत्लिङ्गिनां शाने नस्त्रा
 यानस्मरेत् स्पृष्टिं न शौचेनाभ्युत्तुवा अमेगलनकर्तव्यं यतो लिङ्गिशिवोऽस्म्यहे दशैकमपि
 चाशक्तिविभवे भूरीभोजनं गोदानानानि प्रकुर्वीत भूरीरण्यादिशक्तिः कन्योदानानि वा द्र
 व्ये दद्यात्सो गयार्चयेत् विसर्जयेच्च वृषभान् लिङ्गमुद्रां कित्तां भुभान् प्रत्यहं चार्चयेदेवं
 मासमेकं निरंतरं पश्च्यं दशरात्रं वा त्रिशरात्रं वा नु पूजयेत् नदीक्षायमः कर्ता ब्रह्मचर्यादि
 नि

संस्तरि स्त्रीसंगमात्रमुत्सृज्य सर्वे पूर्ववदाचरेत् अभ्यंगमैष्टिकं देवितो बहूलं सर्वसंमतं लो
किकंगंधपुष्पादियथायोग्यं समाचरेत् आवर्तीक्रियते दीक्षायागे नियमि संज्ञिते १० ता
वत्संतर्पयेदन्यैरन्वातीर्यः समागतः न जातिभेदविमृशेदाचांडालो न मीम्वरि आगोचरा
श्च काकानां दद्यादेवा न मुत्तमं वृषभेभ्यो यथाशक्ति दद्याद् न रसादिकं दिक्षांते भोजये
त्सम्यक् शतमष्टोत्तरं परं सर्वदा दशशक्त्वा दीक्षांते सर्वदाचरेत् अथवा यद्यंशक्तिचै दा
कंवाप्रेतलिंगिने द्रोणपुष्पैश्च दुर्वाभिबिल्वापामार्गपाटलैः करवीरोसुलैः पद्मैर्यथासं
भवमर्चयेत् प्रत्यहमागते सिद्धिर्दिवसे तु विशेषतः पूजयेद्देविकां भक्त्या लिंगं वल्लिंगं व
ह्निया मासतु पक्षवासदौ यथाशक्तिसमर्चयेत् शक्त्वाश्च प्रत्यहं देवि पूजने नूत्तरोत्तरं

स्वशक्त्या भूमिमाक्रम्य नित्यवाकंटादिभिः कृत्यारामं यथाशक्ति पूजयेत्पुष्पादिभिः शोणि
 रुद्रजटीविल्वी करवीरं च मारवं अन्यानि गंधिपुष्पाणि तत्र संपादयेत्त्रिवे वेदिं पूजयेन्नित्यं च
 मन्यलिंगार्थमाहरेत् स्वयं यक्षितिपाल्ताय दद्यादिष्टं तथा स्थितं यथाशक्त्यारपयेद्देवि विशेष
 वेषणं च सर्वस्म ५०० उत्सवं नृत्यगीतादिजागरादिस्वभक्तिनः निर्याणयोगिनां सिद्धिं गतदेहं
 च लिंगिनां १ अनुगच्छेत्जनो यावत्तावत्कैलासवासदे ये पश्यन्ति विमानाग्रं लिंगिनिर्वाणं
 साधनं २ साक्षात्कैलासशिखरं किंतु लिंगिशिवो स्मरते प्रदर्शयन्ति ये दीपान् धूपान् पुष्पं
 टाध्वनिं नपि वेदिं प्रदक्षणी कृत्य त्रीण्येकादशशक्तिनः प्राप्नुयान् लज्जाद्रुतेयान्
 कैलासनिवासिनः प्रसूत्या यनरः प्रेत्या मिष्टाय प्रसंश्रयं च देहेन शिवतादात्म्यमा

॥१०२॥

सनासह्यांतिने वेदिं प्रदक्षणी कृत्य त्रीत्येकादशाशक्तिः भूमिं प्रदक्षणी कृत्य यस्तुलं
तदवाप्नुयात् भुक्ता तद्देदि नैवेद्यं भक्ष्यादीक्षु फलं दियत् भक्षयित्वा सदेहो ते जायते चं
द्रशेखरः अत्र वक्ष्यामि ते देवि रहस्यं न प्रकाशय नंदिस्वंदगजास्यादी नपि बौध्यवन्नभे
कार्त्तिकमास संप्राप्तेन काशीनियतव्रतः प्रत्यहं पूजयेद्देदिं द्रोणविल्वैस्तिलाक्षतै सहस्र
नामभिर्मूलमंत्रेण यदि वार्चयेत् जपेद्विषट् सहस्रा तं शौचं पंचाक्षरं मनुं ५० पंचवक्त्रचतु
र्वक्त्र एकवक्त्रः स एव हि यदि वेष्टेत् तं कैलासमपि तेन तृणायते ५५ किमु स्वर्गादिषु त्रादि य
दल्पं भौमभौतिकं यत्स साधयितुं चेत्ते लुह्यक्षेत्रं हि वेदिका संपादयेज्जलं यत्नाद्या पीकृष
निपातने शक्त्या संतर्पयेत्पंथान् जलेनान्नेन च कृत्वा नृत्तिंगस्य संनिधौ नित्यं रात्रौ पृ

१११
 जनकाकतः आयेनऽवाकयेदीपान् अखंडान् पादमैलतः जयघंटीवघंटांचशंखच्यभृ
 गिकाहलः एतानिपंचवाक्ष्यानिशस्तानि शिवपूजने दर्पणंदर्शयेन्नित्यं श्रीकालं भक्तिपू
 र्वकं समाजं नोपलेपादिपेवांगभ्रवयेत्तदा एवं भक्त्यार्चयन् नृत्तिगं वेदिनिर्याण्यो गिनः द
 हांते ममसायुज्यं याति कैवल्यमीश्वरी एतन्निर्वाणयागस्य लक्षणं कथितं मया कर्तव्यम
 स्तितं देविकिं भूयः श्रोतुमिच्छसि १६ इति श्रीपारमेस्वरतंत्रे वीरशैवमृतयागविधिर्ना
 म अष्टोदशः पटलः १६ श्रीराम श्रीराम श्रीराम श्रीराम श्रीराम श्रीराम

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

॥१११०॥

श्रीगुरुप्राः जयजयशिवशंभोशोतचंद्रार्कमौले भयवरमृगपोताभीतिभ्रूलाखिलात्मनू
 स्वयमपिस्वरूपः सच्चिदानंदमूर्तिर्भव ममहृदिनित्यं वाहिमांपार्वतीशः ९ नवैकादशपं
 चैकत्रिभागमयशंकर सर्वानुगतविश्वेशाखंडरूपायतेनमः उपदिष्टं महादेवसांगं सद्गुण
 न्वितं ॥ दीक्षाप्रभृतिनिर्याणयागांतं योऽङ्गिनां मतेवांतरभेदाभ्याधिकारस्तत्रतत्तनु
 आचारभ्यविधिर्देवसर्वमुक्तस्त्वयामम उक्तं निर्याणयागांते भक्तशिष्यात्मजन्मनां यदो
 ध्वं देहि कंठस्य सरहस्यं सविस्तरं ऐतावदेव नो किं नु विशेषो यदिवात्र नु गृहमेधिनृपाधीनां
 योगीभक्तविरागिणां सस्त्रीकास्त्रीकधर्माणां दरिद्रधनिनामपि प्रत्यक्षमय किं कार्यं पुण्य
 कालादिषु प्रभो यथाशक्तेरुनेधर्मे वेदिकाया मथान्यथा गतिर्मुक्तस्य काया स्यात्कर्म

णामपि किं फलं व्यर्थं वास फलं तद्धि धर्मं वेदितुं लोकां एतदाख्याहि सर्वमेवि स्तोत्रेण महेश्वर
 ९ इत्युक्तं साधुसाधुकुलेशो निप्रश्नः सम्यक् कृतस्त्वया सर्वस्य चाविशास्त्रस्य येन सा फ
 लं प्राप्यते ५० अत्र पश्य महादेवि प्रमाणं वाचयामि ते मुखे नैव ह्यसंदेहं मतस्य मम
 विद्मं गुरुस्तव मतः को वा गन्ते यना व बध्यते लिंगं पंचाक्षरि मंत्रो यस्यैष उपदेश्यते
 स गुरुस्तस्य निर्नीतस्तस्य शिष्यास्य वै स च एवं परतरः सर्वे सर्वेषां गुरवो मताः तस्या तस्य
 मते सर्वं लिंगिनां शंकरात्मनां गुरुः सर्वोपि विश्वेशः सर्वव्यापी न स शयः एवं सति ज
 गद्वात्रि कोपि लिंगे न ईड्यते तस्मादेकस्य सर्वोपि गुरुरेव महात्मकः अत्राहो खलु ते ना
 स्ति संशयोऽप्येह्युदीरिते श्रुएवतः परमं सारं यत्स्नेहेन कथ्यते वेदिका क्षेत्रमाहात्म्यं

११९९११

प्रभावं मे मतस्य च निर्णयं परमार्थस्य दत्तचित्ताभवप्रिये साध्य एव महाधर्मं शक्त्या ल्योति
 यथामति मृतानां तेन धर्मेण गतिभेद इहोच्यते गृहमेधीभवेच्छिंणीयदिसालोक्यमश्रु
 ते भक्तलिङ्गीनुसामीप्यं सासृष्यं त्यक्तं संसृति २० ध्यानलिङ्गीनुसायुज्यं कैवल्यं ज्ञानया
 गिनः तारतम्येन विभवं शिष्यमद्रक्ष्यनामियंगतिः योगिनो ज्ञाननिष्ठस्य सिध्ये वैश्वरता स्व
 तः भक्तिमात्ररुते धर्मे स्वस्या तादृक् प्रदप्रदं गुरोः शिष्यस्य विहितं वेदाधर्मस्वनु
 ष्ठितिः स्वस्यानृण्यं भवेत्तेन चोभयोः सागतिः समाः गृहिणाः पुत्रिणो वक्ष्ये कर्तव्य
 मपि तत्फलं निक्षिप्य वेदिकाक्षेत्रे मद्धुध्यायदि यास्तिकः मंडपं कारयेत्तुल्या शिलादा
 रुतृणादिभिः यदि शोध्या भवेद्भूमिस्तत्रायं विहितो विधिः मृतो यदि स पत्नीकस्तं च

सानुगतायदि तदस्तिमणिकर्णदौ क्षेपणेच्छाकृतः क्वचित् तदासंशोधयेद्दुमीमावालांतां
 सगर्तकां समुद्धृत्यास्थिचित्तयोरेकस्यापिनसंशयः कुर्यादेवं कुंस्त्रीणामन्यासांतु यथासंवि
 विरक्तस्यैभक्तस्यदेहमात्रं विसर्जयेत् योगिनो ज्ञाननिष्ठस्य यावद्गर्तं विसर्जयेत् सर्वलिंगं
 मयं विधि देहावधानयोगिनः समुद्धरेद्वदिशिवे नद्गर्तं मविवेकतः लिंगमुत्पादितं विधि
 समुत्तोयातिगैरवं ३० विशोध्यपरितो भूमिं गुणावर्तनमाचरेत् कारयेन्मंडपमथशिला
 दारुतृणादिभिः गर्जगेहं च शिखरं स्वर्णकुंभादिसंयुतं प्राकारगोपुरयुतं यथाविभववि
 स्तरः परितः कारयेद्रम्याप्यधुनानिमहीरुहैः वापीकूपतटाकादिप्रपाद्यापुष्पवा
 ङ्गटिका गोशाखारोग्यशालादि ह्यनाथशयनार्थकं रुग्णानां दुर्बलानां च वा सार्थं प

शुपक्षिणां क्षेद्रापणपुरग्रामवृत्तिर्वसतिकादिकान् धर्मानसमाचरेत्तत्रस्थल्पमप्यक्षयं ध्रुवं
 गृहाणिविधिरूपेण कारयित्वा समभुवि रथोत्सवादि कुर्वीत दद्यात्तर्षाशनादिकं सेवकानां
 भुतिं दत्त्वा सर्वयात्रोत्सवादिकान् च त्रवेजनदीपादिवाद्यघंटादिदापयेत् सत्रे विधाय मू
 तेभ्यः प्राणिभ्यः क्षन्निवारणं यथाशक्ति रसैरन्नं दापयेदथा तान्वहं दीपस्तं भध्वजस्तं
 भसूर्यादिप्रमथाधिपान् परितः परिवारांश्च स्थापयेत् पूजयेच्छिव अश्वत्थविल्वीमलक
 तुलसीद्रोणवाटिकाः शम्यपामार्गदूर्वादि करवीरादिकान् बहून् सुधूपदीपनैवेद्यपूजासे
 वादिष्टस्नानः संपादयेन्महादेविलिंगपूजार्थमादरात् ४० पूजादीनां प्रवाहार्थं क्षेत्राप
 णपुरादिकं दत्त्वा संसाधयेद्देवितदानेत्यायकल्पते अतिरिक्तः संतिये भूमौ दीनां धान्

६

रूपणान्बहून् तर्पयेदर्पितान् सर्वान् कामिनः प्राणिमात्रकं न तत्र जातिभेदोऽस्ति वेदिका
 क्षेत्रमंडले नेतिंग्यत्किंगिसंभेद सर्वेवाहमीभ्वरि तर्पयेदर्पितान् सर्वान् अन्नवस्त्रजला
 दिभिः रूपणान्बहून् दीनादीन् किंगिनस्तु विशेषतः वर्षाशनादिकं दत्त्वा स्यात्स्थाय्या
 वसथादिभ्यः धेन्वादिशाभ्यन्ते पूर्णं किंगिनः स्थापयेद्बहून् प्रवाचयेदभिः शनेशस्त्रिमन्त्र
 सूचकं अन्याभ्यबोधयेद्रक्त्या नन्यान् शक्तिविवृद्धये एकैकोत्रमहादेवि धर्मः शक्त्यानुसा
 रतः अक्षय्यपुत्रकदः सर्ववंशानामुत्तरोत्तरं शक्तौद्रव्यवतां धर्म एष उद्दिष्ट इदं शः अश
 क्तो भक्ति सभ्यावे साध्यो धर्मस्तनुश्रमैः अन्येन स्थापितान् वृक्षान् जादीन् पुष्पवाटि
 कान् सेचयेद्रक्ति तस्तोयैः कर्तुः समकलं भवेत् सुजीर्णवेदिका क्षेत्रं पुनरुद्धार्यपो

॥११३॥

षयेन कर्तुं द्विगुणमाप्नोति फलं देवि न संशयः ५० यदि पुत्रवती नारी देवात्यान्मृतभार्तृका वेदि
 कामर्चये भर्तुः शिवबुध्या शिवात्मये प्रत्यक्षसिद्धिदिवसकोटि सूर्यग्रहोपमे विशेषेणार्पयेद्
 तान् अन्नवासोधनादिकैः लिंगानि सज्जिकादीनि लिंगवस्त्रगुणादिकान् दद्यात्त्रिंशद्भिः
 श ईशानि यदि कैवल्यकांक्षिभिः अन्तेभ्योऽपि लिंगिभ्यः प्रदद्याद्दृषभान् दृढान् भूत्वा शिवो वृषा
 हूचरे देवि यथेष्टया उपरागरवेरिन्दोर्व्यतीपाते च वेधृतौ अर्धोदये स संक्रान्ता वयने च महो
 दये पुण्यकालेषु बान्येषु धर्मशक्त्या समाचरेत् कुलकोटि समायुक्तो मम लोके महीयते पुरा
 सांगवाचयेत्तत्र देव्या जीव न हेतवे दत्वा धनादिकं पूर्णं शिवचारित्रवाचकं कार्तिके मासि सं
 प्राप्ते प्रत्यहं सोमवासरे शक्तिनः पौर्णिमास्यां वा ह्यर्चयेद्द्विजैः शिवं यथात्मनि यथा

लिंगे मते मयि मदर्चने विरक्ति क्लिं गि निशान मिष्ट शास्त्रे मति नृणां भक्त्या तादृश्या देवि शक्त्या
 शोध्य मदर्शयन् वेदिकामं तुले धर्ममाचरेन्म धिया तथा ६० सर्वत्र भक्तिरेकैव भक्तानां मुख्य
 साधनं गुरो मते च शास्त्रे च मत्कैवल्योपये शिवे दया च सर्वभूतेषु प्राणिषु द्वेषवर्जनं समत्वमी
 श्वरान्विश्य सर्वत्र समयाधिया प्राणिद्रोहेषु वैमुख्ये वेदिकार्चनमादरः एषा भक्तिमतां भक्तिः
 पूजा सल्लक्षणा मम भक्त्या संतारयेत् सर्वमात्मानं कशमात्मनः भित्वा चराचरे विभवं शिवो भू
 त्वा सुखी भवेत् कृत्वा ग्रहारे विप्राणां भक्तानां योगिनामपि संस्थाप्य वेदिकाक्षेत्रे कुटुंबं ग्रा
 ममादिशेत् यद्गुणसाधिते धर्मक्षेत्रे कर्मसंस्कृते कर्ता तत्सर्वमाप्नोति देहान्ते च पदं म
 म कर्ता कारयिता चैव प्रेरकश्चानुमोदकः सुकृते दुष्कृते चैव चत्वारः समभागिनः

रुग्णान्दरिद्रिणो शक्तांश्चिबभक्ता नकुटुं विनः स्थाप्येकमपिलिंगस्य प्रतिष्ठाफलमश्नुते य
 मस्य वेदिकाक्षेत्रे नारतं म्यं न साधने प्राणिमात्रं दयापात्रं लिङ्गीतत्र विशिष्यते भस्मरुद्राक्षमा
 त्रेण शिवनाम स्मृतेरपि किं लिङ्गार्चने मभक्तः किपुनर्लिङ्गधारणात् ७० तस्मात्सेतर्पयेद्दे
 विभक्त्या शक्त्या शिवार्चकान् लिङ्गरुद्राक्षभस्मां कानेकं वापि ममात्पये चिरत्नान् चर्चयेदन्या
 न्येदिका पूजनोज्जितान् सरुदभ्यर्च्य लिङ्गस्य यावत्पूजामुपैतिसः माघमासे चर्चयेन्नित्यं त्रि
 कात्सायमेव वा स्वशक्त्या वेदिकाक्षेत्रं शिवरात्रौ विशेषतः शिवरात्रौ महालिङ्गं वेदिकाक्षेत्रे
 त्रमध्यगं बिल्वादिभिः समभ्यर्च्य मत्कैवल्यमुपैतिसः दानं च शिवभक्तानां लिङ्गिनां च विशेष
 तः भक्त्या शक्त्या शिवे दत्त्वा सत्यं यमश्नुते वैशाखमासे महातिष्ठायान्तं सुशीतलां

संपाद्य वेदिकाक्षेत्रेशक्त्याधर्मसमाचरेत् पानकं पादुकाच्छत्रव्यजनादीपानहौ शीतलोदक
दधानं गंधपुष्पादिशक्तिनः प्रदाय शिष्यमन्त्रेभ्यः शिष्यैकैवल्यमश्नुते किं गिभ्यो ज्ञानयोगिभ्यो
यतिभ्यः शैव्याधिया प्रसूतिरहितान् धेनुं कर्षणादिषु योजितान् विसर्जयित्वा भारौ हि मुषो या
लिवरूपतां वृषमं लिङ्गमुद्रां कं भारवाह्य कर्षणे दृष्ट्वा नियोजितं सम्यक् मोचयेत् शक्तिनः
शिवे ८० तेन तद्देहपातांते कुलकोटि समन्वितः स्थितलोके मम चिरमेते मत्केवलो भवेत्
ऋणदारिद्र्यरोगादिपीडितं लिङ्गधारिणं विमोचयेत् स्वशक्त्या यः पूज्यते ह मि वप्रिये स वसुद
क्षिणं कृत्वा नमस्त्वा पि वासकृत् वेदिका लिङ्गक्षेत्रस्य तेन दत्ता खिलाच भूः संपूज्य पित
से पुत्रस्ताभ्यां मल्लो क मश्नुते गुरो शिष्या नृणां भूयः भक्त्या मत्केवलो ध्रुव धनाधानां

॥ ११५ ॥

नुसंस्कारेलिंगिनांशिवरूपिणां जित्वामल्लोकमखिलं शिवः संजायते स्वयं परितो वेदिकाक्षेत्रे स्था
 प्य षण्मत्तसंमतान् नतत्कृतमवाप्नोति धर्मं सर्वमपीश्वरि विशेषतो द्विजान् तत्र वेदिनिष्ठं चिद्विषयि
 पात्तु धृतरुद्राक्षभस्मोक्तान् तद्धर्मं सर्वमश्नुते अन्ये च शिवभक्ता ये साधवो लिंगधारिणः संस्था
 प्य तांश्चिद्वोभूत्वा सत्यं सर्वमयोजयेत् यतो ह्यने मृतो लिंगी विमानो दोलिका विना तद्वत्वा लिं
 गिने न लभ्यते वा शिव एव सः पूजयेद्गुरुपूजाव आदराद्देदिकामये लिंगे लिंगधिया साक्षात्
 लिंगमेव भवेत्यसौ १० प्रति संवत्सरे वेदिं प्रदोषे भक्तितो र्वयेत् यदैवाभ्यर्च्यमां देवि शिव एव भ
 वेत्तदा किमत्र बहुनोक्तेन शृणु तत्त्वमु मे मम सर्वसारं प्रवक्ष्यामि कृतप्रश्नस्य चोत्तरं यथा
 शक्तियथा भक्तिपूज्य वेदिमदालिकां मृतं च मन्मयं कृत्वा मन्मयो भवति स्वयं अशक्तः

स्वयमन्येषां प्रबोध्यधनिलिंगिनां कारयत्पूजनं वेदेः सर्वशंकररूपिणः आकालप्यंतरायं स
 द्वेषेण विधातयेत् स जीवन्नेव चांडालो मृतो धविशतेतमः शतजन्मसकृन्वास्यादिष्टायोक्तिमि
 को भवेत् ततो ग्रामवराहास्यादृष्टो मानुषो भवेत् अशक्तानां च बालानां विधवा वृद्धयोषितां
 समाजं नोपलेपाद्यैर्वेदिभ्युभूषणं गतिः सच येद्ग्रीष्मकाले तु यथाशीतं भवेत् स्थलं जले न वेदेः
 परितो यदि सालोक्यमिच्छति उपलेप्य तथा वेदिं विधवा गोमयेन च न वेद्यमवाप्नोति जन्मको
 टिशतेष्वपि भूत्वा पुमानथ भवेत्सिद्धिं न भक्तो न संशयः न दरिद्रो न वैरोगी सर्वकल्याणभागो
 वेत् ५०० दरिद्रः पूजयेद्देविं भक्त्या सेव्यं स वधि आचंद्रार्कं भवेन्नृक्षिमुत्तरोत्तरमुत्तमा
 स्त्रीणां च भर्तुं भूषा धर्मो नाभ्यो महेश्वरि शिवार्चनं च सततं मृतौ भर्तुं रिभामिनि यो नारी

११९

त

भर्तृसुश्रूषाविहाय व्रततत्परा सानारि नरकं याति इत्याज्ञावमया कृता वीरशैवागमस्यापम
 नुरैव परः शिवः मृते भर्तृसासाध्वीतस्याभुम्भीयेते दुगा यदि पुत्रवती सा चेन्न म्नीयत तदा स
 ति सानारी लिंगपूजा च शिवचिन्ता परायणा विरक्तानां लिंगवतामन्नसन्नपरायणा भूशय्या
 नक्तभोजीव एकाहारी जितेन्द्रिया त्रिकालभोसमनास्नाने काषाया वरधारिणी क्षमादया स
 दामो न पुरुषालापवर्जनं इदुवारे च विधिवत् उपवासः शिवार्चनं शिवपंचाक्षरी जाप्यं सहस्रं
 श्रवणं मुद्रा शिवभक्तिवात्सल्यं भूतिरुद्राक्षधारणं शिवतीर्थानुगमनं शिष्यभक्तिपरावशोत्
 पत्तिमन्येन गंतव्यं गताये नरैकं व्रजेत् इति संक्षेपतः प्रोक्तो मया धर्मः सनातनः ९० शिवोध्ये
 यः सदा देवि जप्यं चापि षडुक्षरं इदमेव मया देवि गुह्यं पापप्रणाशनं अंत्येष्टे मोक्षदीपाख्यं

वक्ष्यामि शृणु वल्लभे इति श्रीपारमेश्वरतन्त्रे एकोनविंशतिः पटलः १९ श्री श्री श्री श्री श्री

श्रीगणराजप्राणा वेदवेदांतसंवेक्ष्यवेदांतार्थप्रवर्तक सच्चिन्मयसदानंदशिवशंभो नमस्तुते ९ देव्युवाच
नमः कंथा निषंगाय नमस्ते त्वष्टमूर्तये हृदि स्थं संशयं छिंदि शिष्यायाममते प्रभो शैवदीक्षाप्रकारो मे भ
वत्येवं निरूपितः तदवांतरभेदांश्च विधानं लक्षणादिकं दीक्षाभेदांश्च सर्वे पितारतम्यं फलं त्वपि श्रुतं
अ त्वधिगतं पृष्टमया देव त्वया खिलं भुशोवादिभेदानां चण्णां वीरां तव त्मनां एक एवोदिता दीक्षाभेदस्त
रतमत्वं तः सभवेद्यदि चैवं वा विशेषं तत्र मेव दत्तमानायां तु दीक्षायां लिंगनाशो नुं त्यजेत् विधिरे
कस्य कथितः कथं वैषम्यमीश्वर तस्यापि पूर्वमुदितो पंथास्या निर्विशेषतः कृपां कुरु मयि स्यामि न ॥११७॥

मन्त्रोद्धारणदीक्षित भक्तायेवानुरक्तायेप्रपन्नायेनिरूपय ६ ईश्वर उ० साधुपृष्टं स्वयादेविलो
 कोद्धारणहेतवे श्रवणेकुशलासित्वं दीक्षाभेदविधेरहो कर्तुंशैवमनोधारं प्रश्नायमचलात्मजे
 भ्रश्येयुरवित्तालोकास्वयायदिनपृच्यते ७० ज्ञात्वेतन्मतभेदेन शैवदोक्षव्रतेयदि प्रविशेन्मुच्य
 तेलिंगीन्वेदं धत्तमस्फुटं महानस्तिविशेषोऽसंबेद्यः शृणुवक्ष्यते गोपनीयं प्रयत्नेन यथा
 विधिरकिंचनैः वेदेनधिकाराय नकार्याकांक्षिणेशिवे नापरिक्षापिषद्वर्षनदत्तार्थाभिमानानि
 ने ज्ञानं विरक्तिं वैदृष्यमाचारं शांतचित्ततां नैस्पृह्यमपरिश्वाशुशिष्येनानुग्रहेद्गुरु दीक्षाभेदवि
 धानंतं नोपदेश्यं विशारदैः वेदपूर्णधिकाराया शांताय गुरुमानिने अस्तिकायविशुद्धाय मद्रू
 कायमुमुक्षवे जिज्ञेद्रियाय मृदवे सर्वत्रेश्वरभाविने याचोक्ताप्रथमं दीक्षासैवैककलशान्विता

अनुशौवादिभेदानां षण्णामेकविधीयते त्रिविधस्याथभेदस्यदीक्षाभेदोविधीयते वीरशैवमतस्य
 शिक्रमेण शृणु पार्वति निर्वृत्य षड्विधं भेदमादितः ऋमशास्ततः प्रहृष्टपुण्योपचयास्यदिकैवल्य
 निष्ठति प्रविशेद्दीरशैवाख्यमतेमममहत्तरे शाखागुरुमुखात्सम्यक् अधिकारंचलक्षणं २०
 शास्त्रद्विगुरोर्वाक्यं नृनीयं चात्मनि श्रुयं लब्ध्वा त्रस्थानसमतां मनीषेमनसो भवेत् संत्यज्यप
 शुवितां देहप्राणादिषु स्पृष्टां निर्विण्णोर्बन्धनाद्दीतो यदा मुष्मिकमैहिकं नित्यानित्यविवेकः
 षट्मयादिगुणान्वितः मोक्षाय तत्परं बुद्ध्वा शिवं मामखिलं प्रभुं सर्वभूतदयोपेतः सर्वप्राणि
 ब्रह्मसंकः कर्मणामनसा वाचा सर्वमात्मबदीक्षयेत् त्यज्येक्ष्यत्ने न मेहेतया पंचापि यदृच्छया
 तेजितेन्द्रियसेतुसिं न भवेत्सुखलं पटः [redacted] सहेतुः खंदुर्धर्वशीतवातो

॥१११॥

षण्णसंभवे सहेतमानावमानौधियादेहात्मवादिनां नात्मस्वभावकुत्रापि परस्मैसंप्रकाशयेत्
 नानादोषगणान्कृत्वापि निन्देदपि च संशयेत् देहात्म्यनंत कष्टेऽपि न तत्परिहरं स्मरेत् अपि हस्ता
 गतं भोगं सर्वातिशयतं त्यजेत् विविक्तदेशमाश्रित्य सर्वभूतात्मभूतहृत् ध्यायेन्मामनिशंय
 ला दंतर्बहिरनंतरं मितभाषी मितहरो मितचित्तो मितक्रियः भावयेत्खिलं देवि मामेव परमेश्वरं द
 ३० संगं न कुर्यादसतां शिश्नोदरतृषाकंचित् स्त्रीणां स्त्रीसंगिनां संगं त्यजेद्दूरत आत्मवान् ३१
 जीवेत् नीरसान्नेन भैक्षेणैव यदृच्छया इष्टे वचैर्हि कीं प्रीतिं न च स्वप्नेऽपि रुद्रगः संग्रहेनैव कुर्वीत
 देहपोषणहेतवे वृत्त्या जीवेत्तवैद्वाधीनया दृढनिश्चयः इत्यादिसङ्गोपेत उक्तलक्षणलक्षितः
 संप्राप्य निश्चयो धैर्यार्द्ररुशस्त्रात्मनिश्चयैः प्रवेष्टुमिच्छेत्ततो वीरशैवमतव्रते तस्य भेदवि

शेषोस्ति दीक्षा कर्मणि पार्वति सामान्यवीरतुर्याख्ये त्रिविधं तन्मतं विदुः तत्राह्वयोर्द्वयोर्दीक्षा
 कलशत्रितयान्विता पंचब्रह्मानुवाकाश्चमंत्रः पंचाक्षरे ध्रुवं रजरोमध्यकुंभस्य दक्षिणोत्तरयोर्न्य
 सेत् शतरुद्रीयसूक्तेन विधिनेत्यनुवाकतः पंचानुवाकपंचाणां प्रणवैरभिषेचयेत् सज्जिकागु
 णवस्त्रादिनारोन्यत्पुनराचरेत् लिंगनाशे पुनर्लिंगमन्यत्सर्वे यथापुरा यदितुर्यानि देशैवमनेलिं
 गिनभादरात् कुर्यात्तस्य गुरुः पंचकुलशोदैक्षितं विधिं शतरुद्रीयपंचाणानुवाकः प्रणवो मनुः
 पूजानुवाकस्तोत्रादिसर्वत्रैष विधिः स्मृतः ४० पूजायां शतरुद्रीयैरनुवाकैर्निषेचनं सहस्रार
 णमूलेन पटुबंधजुल्लिङ्गिनः सहस्रारेण मूलेन होमकर्म समापयेत् दीक्षानिषेकं नि
 र्वृत्य पटुबंधादनंतरं जपेदष्टोत्तरशतं मूलमंत्रसत्तारकं गुरुपूजां च तेनैव यदि नित्यार्चनं त्वयि नै

॥१११९॥

मितिकंचवैकार्यनाकर्मादिकतापिवा नप्रायश्चित्तमोन्नत्यंतुर्यशैवस्यलिंगिनः नैवहर्षविषादिभ्या
 मालस्यंचविकारिता नार्थेनहेतुशोचेतनलाभेहर्षमाव्रजेत् विविक्तदेशमाश्रित्यत्यक्तभोगपरिग्र
 हः त्यक्ताशोनिर्भयः शांतोमोनवान् विजितेन्द्रियः स्मरणध्यानसंपन्नचाभ्यसेन्नित्यमासनं
 साधयेत्संग्रहं वैतस्त्वेष्टास्यधारणं यदीच्छापूजयेत्किंगंचामिताहारणायतु भक्त्याशास्त्रिगुणैः
 प्राप्तुमर्थपूर्णंविचारयेत् संस्तुवीतगुहंनित्यं त्रिकालं मांमहेश्वरं सर्वमात्मतयापश्येत् उच्यमध्य
 मनीचकं ५० मयीक्षिताखिलदेविममात्मनिविभावयेत् मदात्मजगतांभेदेष्ट्यभेदेनविनिश्चयेत्
 नांतर्ग्रामविशेच्छिंगी तुर्यशैवमतोसमः वनमेवसर्वं नित्यंनस्त्रीणांमुखमीक्षयेत् नात्मानंदर्श
 येत्स्त्रीणांनभावंचप्रकाशयेत् नोद्विजेतजनान् लिंगी जनंचोद्वेजयेन्नतु हर्षामर्षभयोद्वे

गविमुक्तः समदृक् शुचिः तुर्यवीरमतं प्राप्य स भवेदहमेव हि एतादृशाधिकारस्य तुर्यवीरस्य लिं
 गिनः प्रमादा क्लिगनाशे तु सहतेन तत्तुं त्यजेत् नित्यं सत्यं भवेत्कर्म निद्राशन विसर्जनं मामेव चिंत
 येन्मूनं जउं धेवधिरोपमः स्मरणं कीर्तनं केलिः प्रेक्षणं गुह्यभाषणं संकल्पोध्यवसायश्च
 क्रिया निर्वृतिरेव च एतन्मैथुनमष्टांगं प्रचदंति मनीषिणः विपरीतं ब्रह्मचर्यं मेतदेवाष्टलक्षणं
 भन्वीक्षितात्मनो बंधुं मोक्षं मदनुचितं या बध्नीन्द्रियविक्षेपो मोक्ष एषां प्रसंयमः न कुर्महि
 त्राणि नोदुःखं स्वयंदुःखी न चान्यतः नोतिष्ठेत्तनवंदे तनस्तु वीतापि चोत्तमं ६० नदद्यान्
 च गृणीयात्तुर्यशैव व्रतोत्तमः मध्येदिक्षु च संस्थाप्य कलशानां चंपे चकं आविष्टिस्तु
 जस्तोका नुवाकशत रुद्रिये मूलेन क्रमशो नेन मध्यमादि प्रदक्षिणं पूजयित्वा यथापूर्वं

१२०

विशेषो होमकर्मणि शिवाग्निजनने कुंडमेखलादेवतार्चनं ऋत्विजः पंचकुवीरतमूले नैव सत्ता
 रतः न गुरुदेक्षिकं कर्म क्वचिदप्याचरे शिष्या कर्मरयेदुपवेष्टत्वा दृष्ट्वि गिरपि पंचभिः गुर्वचार्या
 कुभौ कुंभा वा स्यामिति पंचकं मध्यं दक्षिणमार्गेण प्रादक्षिण्येन पूजयेत् आचार्यः स्वात्मनः कुं
 भगुरोस्तस्य नियोजयेत् उपकुंभे ततः शिष्यं लिङ्गं नृभिषे चयेत् न स्वीकुर्याद्गुरुः शिष्यादक्षिणार्थं
 वक्तुं क्वचित् अस्ति चेद्भूतिविश्वा एष त्यक्तसंगं सुखी भवेत् यदि प्रमादाद्विषये नुर्यलिङ्गी
 विशिष्यते आरूढपतितं मूढे धिक्मानुषगर्दभं एवं व्रतधरस्तुर्यशैवल्लिङ्गी महत्तरः दीक्षाविशेष
 क मारभ्या विद्यारेत्सर्वतः सुखी न तस्य तृता कर्म करणीये च तत्फलं ७० तद्भोगस्तनुषंगे किञ्चि वा
 दस्ति मदात्मनः विचरेत यथा कामं कामनी कामकंठकैः दुर्गैर्विवेकवेराग्य पादरक्षान्वितः

पथि मदनुग्रहसद्वृत्ततनुत्रपरिरक्षितः प्रबुद्धयेदचित्तेदेवमतस्मृत्यामतंत्यजेत् यदिबुद्ध्यास
 मारुहः पतेद्विषयधातुरः तद्वशादंधमासाध्यदुःखादुरवेसउत्तरेत् अणिमाद्यखिलाभो
 गानवलीलाविजृम्भिताः षड्विहताविकृतिनिरतोमामेवसंश्रये राजसेनविकारेणभिन्नाअ
 मृतवद्विषाः मयासंपाद्यमानस्य कालक्षेपेणहेतवः त्यक्त्वाविलोक्यविरमेदिहामुत्रचिकीर्षि
 तात् स्वस्तसंकल्पविज्ञानः सर्वात्मानमवीक्षयेत् निर्विघ्नेनवरारोहेममलोकंयदिशक्ति
 सुखेनकर्तुमलसोभवेन्मदनुचितने॥ मनोवाक्याय धृत्येषु जाग्रह्यप्रसुषुप्तिषु मदनुस्मरणं
 मुक्त्वा नयेत्कालमपि क्षणं॥ वृत्तं समाहितो दूरगतः श्रमः सुखी निरस्तः सर्वेषु आत्मनिश्च
 यः उदीरितं मार्गमिमं समाश्रयेन्नान्योस्य पथा अप्यनायविध्यते ७९ देयुवाच स्य सृष्टय

1192211

१
 वनसङ्घाराहारदेहावभासिने सांख्यभासायसंख्याय भासयेशनमोस्तुते ८० विधानमु
 वि दितं सर्वं तुर्यशैवस्य क्लिगिनः शतरेषां च भ्रूवेषां विशेषस्तत्र पृच्छति भवन्मते प्रविष्टस्य नादिशे
 वक्रमेण वै तुर्यशैव प्रतिष्ठस्य नान्यथा मुक्तिराप्यने यद्वक्तृक्रमतो वापि गच्छतस्त नमते प्रभो
 मुक्तिर्यापतनं बंध उत्तरोत्तरवर्त्मना भेदकत्वनमासाद्य तारतम्येन चेश्वर दीक्षा सामान्यमा
 दिश्यत्वदभिप्राय उच्यतां ईश्वरः शृणु देवि प्रवक्ष्यामि प्रश्नः साधु कृजस्त्वया शक्ता शक्ता
 लुसारेण तारतम्येन पार्वति तत्प्राप्यस्यापि चैकत्वे मतभेद उदाहृताः क्रमो विवक्षितो नैव
 धीरस्य ममचेतसः शक्त्येव क्रमेणापि शक्यते गंजुमीश्वरि मनोधैर्ये विरक्तिश्च हानं भ
 क्तिश्च पूजनं श्रद्धा सत्यं प्रीयोक्त्यादि सर्वेषां सममेव हि मनसोधैर्यमात्रेणादीक्षा भेदः

कुतो भवेत् न तुर्यस्य लिङ्गिनाशे तु देहल्यागे विशेषतः आनादिशैवनिष्ठस्य स्वपुण्योपचयाद्य
 ६ दि श्रद्धादानं याभक्तिर्दाढ्ये तत्रैव मुख्यते आद्यादिमतभेदास्तु तत्रार्थार्थकल्पिताः ९०
 शक्तोऽप्युक्रमतश्चापि ह्यशक्तः क्रमतो व्रजेत् अन्यथाप्युक्रमादृत्वा त्यजेत् किं गीमेहा भये
 तदाभयं गुरुं नित्यं मत्कैवल्यं यदिच्छति शानकर्मनुसारेण विधिरेष उदाहृतः लिङ्गसंज्ञा
 दिनारोतु दीक्षातत्तत्पुनः सतिः लिङ्गार्थनञ्जपः स्तोत्रंगुरुपादोपसेवनं स्मरणं महति
 ध्यानं प्रायेभ्यस्तमुदाहृतं तुर्यस्य लिङ्गनाशे तु देहल्यागे हितक्षणे मत्कैवल्यमवाप्नो
 तिनान्यथार्थानिलाषिणः स्वपृष्टमीरितं सर्वं भवता परमेश्वरि दीक्षाभेदादिकं स्पष्टं किं
 भूयः श्रोतुमिच्छसि ९५ इति श्रीपारमेश्वरतन्त्रे विंशतिः पटलः श्रीराम श्रीराम श्री

१२२

श्रीसरदुरुनाथप्रा पंचवक्रायपंचायपंचवृत्ततनुभूते प्रपंचसाक्षिणे तुभ्यमीश्वराय नमो न
 मः देव्युवाच तिरस्क्ताणिमास्याय अष्टैश्वर्ये प्रदायिने त्रिपुरीभोग तुष्टाय पुष्टानोपतये
 नमः जगद्देवसजगन्नाथ जयसर्वोत्तमोत्तम जगदात्मन् जगन्मूल जानृवीजरिलप्रभो द
 योचुरुमहादेवशिष्यायामयिशंकर चात्सल्यं दर्शयेन् स्वामिन् त्वदनुग्रहपात्रतः त्वयानि
 रूपितं सर्वं वीरशैवमतं महत् महदन्वाक्षनादीनिभूतान्यधिगतानि मे कर्मादि कारणं
 तानि सूचितानि स्फुरन् महत् इदानीं श्रोतुमिच्छामि स्वरूप शानयोगयोः निरूपय सविस्तारं
 सर्वलोकोपकारकं वेत्ता तव स्वरूपस्य त्वदन्यो नास्ति कश्चन त्वंब्रह्म परमं साक्षात्प्राप्तं त
 न मया पश्य तन्मायाजालनिहताः परेक्षणादयो खिलाः ६ ईश्वर उ० साधुसाधु कुलेशा

नि समुधर्तुमिहेच्छसि भक्तान्महर्षिणा पात्रान्यपत्न्यानीव निश्चितं इदानीं तव वक्ष्यामि संयो
 गं ज्ञानमुत्तमं स्वयोनिरिव कल्याणि गोपनीयं कुलस्त्रिया ९० नैव जानंति मद्रूपं हरिब्रह्म
 हर्षयः गजाननोपि स्कंदोपि विनामद्वाक्यमुत्तमं भवत्याच प्रवक्तव्यमास्तिको ये वसाधेवे
 गुरुभक्ता यथा तापसर्वप्राणिदयालवे नास्तिकाय न दुष्टाय न भक्ता योग्ये तसे नाशास्त्र
 गुर्वसत्याय न वेदे कार्यवादिने एवमेव पुरादेवि प्रलयेदि संक्षये वटफत्रशया विष्णो वेधसो न
 मामपृच्छत उपास्य बहुधा शक्त्या शायितो हृदि मां परं स्तुत्वा संपूज्य महानं योगरूपं सविस्तरं
 उपदिष्टं मया तस्मै ज्ञानं योगं स्वरूपतः तदेतदेव वक्ष्यामि भूषणुदत्तमनाः शिवे नवैकादश
 पंचमी नूभावा नूभूतेषु ये नमे ज्ञानेनानुगतान् पश्यन् तद्ज्ञानं मद्विवेकतः शास्त्रागुरु

॥१२३॥

मुखात्सम्यक्निश्चितामतिरात्मनः अहं सर्वोत्तम इति केवलः शिव एव हि आदिमध्यांतरहिता
 दित्यवर्णनं तमः परं सर्वतमं निधिसंस्थानं सर्वसाक्षिणमीश्वरं बालकं च नियंतारं कारणं कारणं
 तत्तमनां अनादिमादिमन्यस्यानंतमनुष्मतां २० अरूपं सर्वरूपाद्यमप्रमेयमणोरुणं महतो
 यिमहांतं मामशद्वंशद्वकारणं अमूलमेकमव्यक्तं व्यक्ताधारं वियत्परं सर्वोत्तममिहं देवं स
 चिद्वनमयं विष्णुं ज्योतिर्विज्ञानसन्मात्रमादिमध्यांतरवर्जितं षडुर्मिरहितं शंभुं षड्विकारविवर्जितं
 तं षडुर्गोभयसंपन्नं नतिरस्ताणिमादिकं प्रमाणातीतमचलं हेतुदृष्टांतवर्जितं
 स्वप्रकाशं स्वदृक् दृश्यं सर्वाधिष्ठानमभ्युतं केवलं गगनाकारंदुःखातीतं निरामयं तत्त्वमस्य
 दिलक्ष्यार्थमेकं नित्यमनाकुलं अमलं भावनातीतगुणत्रयविवर्जितं अवस्थात्रितया

तीतमसंगं सर्वसंगिने भोज्यस्य भोजिकं भोक्तुं सर्वदेहाभिमानिनं न संदृशेति एतिरूपमस्य न
 यक्ष्मणपश्यतिकश्चिन्नं हृदामनीषामनस्यति क्लृप्तो य एवं विदुरमृतास्ते भवेति अपाणिपा
 दं जविनमदृशं सर्वदर्शनं ओम् श्रोत्रमाखिलं श्रोत्रं सर्वदानं समंपरं भोक्ता रमक्षरं सुधुं निर्विक
 ल्यं निरंजुनं निर्लेपं परमानंदं हर्षा मर्ष विवर्जितं ३० निसंबद्धं नित्यमुक्तं नित्यद्रवमव्ययं
 बीजं निबीजमनघं पूर्णव्याप्तिमखंडकं शास्त्रैवमादिभिर्देवितलक्षणैर्मामधीश्वरं निश्चितं मनसः
 स्थैर्यं ज्ञानं ज्ञानविदो विदुः साहं स्वयं ज्योतिरजो प्रमेयो महानुभूतिः सकलानुभूतिः एको
 द्वितीयो क्यसो विरामयेनेषिता वामनवश्चरंति सर्वाशयसमावर्ति सर्वभूतान्यहं शिवे सर्व
 भवरोहं सर्वशः सर्वव्यापी सनातनः शिवो ह्यमीश्वरो रुद्रः सदाशिव हरिर्विधिः कालोजी

वाभिधो व्यक्तं गुणा बुधिरहं क्षतिः मनश्चित्तमहं योमवायुरग्निजलानिभूः गंधः शब्दोरसस्य
 शौरूपमित्यहमेव हि सवनचित्तयंचाहं कालाभ्युपगतिकाः हविर्यज्ञः क्रतुरहं देवाशक्रा
 दयोऽप्यहं राक्षसायक्षरक्षांसि मनुष्याः पशवः खगाः क्रिमिकीटपतंगाद्या अहमेव वरानने
 सूर्यो दयोऽग्रहानि कृत्तिकादीन्यहं शिवे कालमेदाश्च तृत्याद्या मेघाद्या राशयोऽप्यहं ज्यो
 त्स्नाप्रकाशस्तिमिरमुत्पत्तिश्चलयस्थितिः लोकाश्च स्थावरं देवि जंगमं चाहमेव हि ४० श्रु
 तयश्च पुराणानि स्मृतयो धर्मसंहिताः आश्रमा जातयः सर्वा अहमेव परः शिवः धर्मा धर्मो सु
 खं दुःखः सौंदर्ययोगस्तत्फलं च हं भूतं भवभदविष्यच्च सर्वमप्याहमीश्वरं संसांचापि संसारो
 ऽहं संसारणं शिवे भोक्ता रं प्रेरकं भोज्यं मां विज्ञाय विमुच्यते विधिं ज्ञानं मद्विवेको यो

गोमत्प्राप्तिरीश्वरी ताभ्यामुमाभ्यां संसिद्धिः सोहमेव शिवः शिवे ४४ देव्युवत्त निरीश्वर
 निरांतक निराहार निरंतरं नमस्तुभ्यं यशुवते संशयं हिंदिमेशिव अनंतमव्ययं मुह्यं सच्चि
 ज्योतिः सुखो हृदः पूर्णमेवात्तकामत्वे परं ब्रह्म परात्परं भोक्ता विकारी निर्वधः शरीरी सुख
 दुःखयोः जायते म्रियते जीवः कथं जीवत्वमीश्वर लोकलोकं प्रयात्येव अर्थवांश्च दारिद्र्यत
 नेव संगच्छते देवमनसो मम शंकर ४६ ईश्वर० अहमेव वशा रोहे निर्विकल्पादिलक्षणः
 भवत्या मम शक्त्यैवं विक्रीडा मिथया स्मरवं शिवो हंत्वमुमेशक्तिस्त्वमेवाहमहत्त्वमु स्यात्मा
 त्वं वै पुमात्मा हां शिव शक्त्यात्मकं जगत् ५० त्वयि दर्पणभूतायां बुद्धौ जीवोहमीश्वरः अ
 संगप्रतिबिंबो स्मिन् भोक्ता केवलः शिवः शो कर्षभय क्रोधलोभ मोहस्पृहा दयः अहं

॥१२५॥

कारस्य दृश्यं ते जन्म मृत्युश्च नात्मनः जीवो व्ययो गुणः शुद्धः स्वयं ज्योतिरपावृतः अग्निवद्वा
तु वदेवि न भोक्ता जीव ईश्वरः सुखत्वं मपि दुःखत्वं काश्यस्थौ ल्याद्यनेकदा भावा अहं
ते धर्म जीवो ध्यासादभूतनुः यथास्य प्रगता धर्मा आरोप्यंते स्व आत्मनि अक्षे न देहतादा
त्म्या न तथैवा स्य शरीरिणः न जायते म्रियते वा कदाचि न्नायं भूत्वा भविता वा न भूयः अजो
नित्यः शाश्वतो यं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे निर्लेपो हं यथा देवि निःसंगश्चात्यका
मनः तथैव जीवो मद्बिंबो न बिंबप्रतिबिंबयोः भेदप्रसिद्ध एवा सौ दृश्यते गिरि नंदिनि म
न्मायामोहितो जीवः पश्यत्यात्मानमन्यथा नृत्यतो गायतः पश्यन् अदेवान् करोति तान्
एवं बुद्धिगुणान् पश्यन् न निहोष्य नुकार्यते कल्पिते यं व्यवहृतिः पुरुषस्यार्थसिद्ध्ये आ

एतत्वेप्रतिज्ञाते नैकोभोक्तृपित्तभयते ६० तिष्ठत्येति संज्ञाता बहुधा बुद्धिरेवमे शक्ति
 भवद्विभूतिः सपुमान् भोक्तैवदृश्यते शुद्धो विस्फुटिको देविजपाकुसुमसंनिधैः रक्तः
 स्फुटिकवद्भाति तद्दोषाधिकी भूति गुणोरगभ्रमाद्गीतो गुणं शास्त्राभयं त्यजेत् मामेत
 यं पिनं शास्त्राजीवो मुच्येत बंधनात् अनावृता स्या परस्य पारिवेक्ष्ये कुतो भवेत् भू
 मा विव गृहा वत्या बुद्ध्या कल्पितमीश्वरि अनाद्य विद्या युक्तस्य पुरुषस्यास्वेदनं स्वतो
 न संभवाद न्यस्तत्त्वोत्तानदो भवेत् पुरुषेश्वरयोरत्र न वै लक्षण्यमण्वपि तदन्यक
 ल्पनात्तानमक्षानप्रकृतेर्गुणः ६६ देव्युवाच अनावृतस्यां न तस्या नंतरस्य चि
 दात्मनः लोकाश्चोक्तगतिर्देवे तस्यां तयामिहः कथं अवित्त्वा वशातः स्याच्चैदस्वडा

यास्तदात्मनः तस्याभ्यापिकथं देव पूर्वदेशस्य व्यक्रमः एतन्मे संशयं शंभो चेत्तु महं
 स्पशेत्तः तदन्यः संशयस्यास्य भेत्ता मे नोपपद्यते दयालुरखिलाधार आत्मा धि शान
 मिभ्वर मत्प्राणे वल्लभस्यामि न निरूपय महेभ्वर ७० ईभ्वर ७० अनावृतोऽस्म्यनंतोऽस्मि
 पूरिपूर्णोऽस्मि संशयः तादृशैव हि मष्टाति समस्यापि भ्रष्टा प्रिये न पूर्वदेशसंत्यागोऽस्या
 विद्याया अपि कथितं तद्विभूतेरखंडाया विलासस्ताद्रुगुन्नतः मद्विबस्यास्य जीवदर्शस्य
 नस्य च महतिः तत्र तत्र गता विद्या तत्तत्कार्यं सृजत्यहं महो बुधिरिवांभो सितरंगाय
 त एकधा उप्तस्येते व्रजं त्यन्यदेशं यांति लयं त्वमि तत्र तत्र गतो देवि ममात्मा प्रतिविंब
 तः जीवत्वमेव मष्टात्प्रकृतिं वानुगच्छति देव्युवाच यन्नेत्र त्रितयं शंभो रविचं

द्रुशानवः नमस्तस्मै महेशाय गुरवे परमेश्विने
 अत्रोपविश्वविम्बात्मन संशयमृद्धिभेदनं अध्यासः कथमीशानस्तव सत्यचिदात्मनः
 ७७ इत्यारं अभासस्तु पिणो भोक्तुर्न मे साक्षाच्चिदात्मनः परिच्छिन्नत्वमाया तमाया त
 स्य विकारिता अस्ति दिङ्मुख वैषम्यं न विवेच्योः अप्येक रूपतां पार्थ्व्यं कभेदो विवेच्योः शि
 वे जीवो मदां शोभानात्मा साक्षी शानी वदृश्यते मदित्तया स्य जगतः त्वहमेवास्मि लेशि
 वे ८० देव्युवाच तारकं ब्रह्मणे लुप्तमसं दुःखमहस्यते नमः पंचाक्षरीशाय गुरवे स्तु
 कपर्दिने सुमुखो भव विम्बे निर्भेदो मे विपक्षतां निरूपयात्र विम्बात्मन संशयमृद्धेदनं
 वचः निस्तरंग सुखं भोधैरनंतस्य चिदात्मनः निमित्ततो वेद्यया वादुः स्मितमणु

प्रतिविंब

॥ १२७ ॥

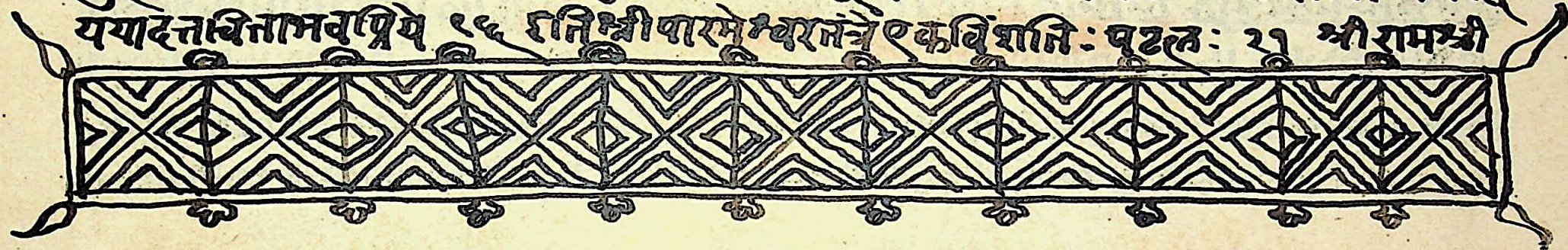

नाकथं प्राबाल्यं यदि मायायाः ईश्वरत्वं कुतस्तवनच स्वाधीन जाड्येष्ठा निरीहस्य जगत्पते ८४
 ईश्वर० तस्य मेतदहं भद्रे निरीहत्वादित् लक्षणः मम शक्तिर्विभूतिस्तेन त्वेव मने कथा नस्या
 तं न्यमधीना या व्यवहारार्थमीश्वरि नाधीनता नियन्तुस्ते विटनेत्यायथेष्टया स्रस्वदुःखाधि
 कावातु नटनांतरचारिणी तिसृणां मम शक्तीनां नाम रूपक्रियात्मनां यदि साते स्वकेतत्वे
 भज्यते सानसंशयः यावन्न जानात्यात्मानमात्मना तमदात्मकं विध्येतद्वृत्तिवैचित्र्यमनं
 ताया अहंमते मत्तः साक्षिप्रमोवायुना मादयानंत रूपिणी तिष्ठतीदं ममतनौ मल्लरी
 रमिदं जगत् जगदित्यहमित्यन्य इति भेदो न कश्चनः ९० उपत्यादि स्वरूपेण मदे
 न्यस्यावलोकैः तिष्ठन्ति स्थितयेऽतत्त्वं व्यवहारः सदेहिनः नादुःखिनः स्रस्वप्रीतिरनि

92

शशीतिकारिणि नदीयरुचिलाभाय दुःखवन्नटनंधियः यथैवंदेहिनामिष्टोहेमंतर्तोडुभा
 शनः ग्रीमेवुशीतलाध्याप एवंहिसुखदुःखयोः दृष्टस्यपुस्यनिद्रालोररिभीत्यापलायनं
 प्रबुधास्यनवेतस्यतये यंसंस्तितिभित्तः एकाप्यनेतभेदेननामरूपक्रियात्मना नटसीत्वे
 कुलेशानिविचित्रास्तववैभवाः शृण्वितः परमंगुण्यवक्ष्यामितवर्षावति भक्तायाउनसु
 ययादत्तचित्तभवप्रिये १६ इति श्रीपारमेश्वरतंत्रे एकविंशतिः पटलः २१ श्रीरामश्री

श्रीगणाधिपतयेनमः ईश्वरुवाच नसाधयति मां योगः सांख्यधर्मस्त्वनुष्ठितः स्वाध्यायोपित
 पस्तीर्थक्षेत्राणि नियमादयः व्रतानियसष्टेदांसि जातयश्चाश्रमा अपि विना भक्त्या सु
 दृष्ट्या मय्येव निरपेक्षया सदाभारं रतं धीरं सद्यं धर्मतत्परं मनस्विनं वा विद्वांसमपि नो रक्ष
 येत्प्रिये शानं ध्यानं च शुभ्रस्यत्नः सर्वोपि साधितः यदि मभदक्तिरहितं न पुनात्यपि वाक्चि
 त् अनाचारोपि वाचारवृत्तिः शुद्धापि वा न वा सुजनो दुर्जनो वापि मभदक्त्या पदमुत्तरेत् ॥ भ
 क्तः सर्वोत्तमो देवि निरपेक्षा ह्यकिंचन ॥ अप्युक्तेभ्यः कर्मभ्यो महदादिभ्य एव च यथान
 दीषु मंदाकिन्यमरेषु रक्षोपतिः भवती गिरिजा स्त्रीषु रूखेष्वहमीश्वरः सर्वासां मद्भिर्भूतीनां
 भक्त एव तथावरः तं विभो मि लुतश्चापि यथाभक्ता दहं प्रिये अति प्राणि विहिंसो वास्य

१२५
 निपातककारिणं अतिनिन्दितकर्माणं मम भक्तिं पुनाति हि भक्त्या देव्यनपायिन्यानि हामप्य
 मयी मया प्रीतिमय्या भवां भोधिं को वाना वानसं नरेत् ५० भक्तिर्माता पिता विनं बंधुरा पारि
 सोदरः गुरुर्मित्रं सहृदयो गोमोक्षश्च पुरुषार्थसाधु पञ्चपुष्पं फलं वन्यं ग्राम्यं वा दुर्बलं चित्तं सम
 र्पितं समानीय भक्ते नमस्तस्मिन् सुगंधिवाप्यगंधं वा तुलसीकुसुमादिकं समर्पितं भवे
 तस्यै भक्तेनाकांक्षितेन मे मत्तस्त्वं तोषिकैः लासान्दीशाञ्च गजाननात् स्वदादिकात्तत्
 आपि भक्त एव प्रियो मम अकिंचनस्य दातृस्य शांतस्य समचेतसः सर्वभूतात्मभूतस्य
 निरपेक्षं मदात्मनः निरुत्तंगमहानंद पारदारलपाछिर्षु नाशो शमपि जानाति कामि
 तस्य मम प्रिये सुगंधिशीतलं स्वच्छं वस्त्रपूजं पयो बहु चुलकं वा यथाशक्ति न दक्षप्य

मदपितं करवीरैर्विल्वपत्रैर्दूर्वाभिस्तुलसीदलैः दोणैर्मामर्चयेन्नित्यं पंचभिः कुसुमैः शिवे अ
शक्तानुपयाशक्तीः स्तोत्रपूजाजपादिकं स्मरणं कीर्तनं ध्यानं नर्तनं चाप्यमायया कर्मणामन
सावाया सर्वाशक्तस्य सुंदरि नामानुस्मरणं चैव लोह्यकोबोममात्ये २० तत्राप्यशक्तो यो
नित्यं यदा भ्रातिपिवत्यपि मम तीर्थप्रसादात्मा मत्पुक्तो मामुपेक्ष्यति अनुष्टेना समर्थस्य शक्तस्य
तनुदंडने सद्भक्तिः परमो लोभाभोदारिद्र्यनिधिर्यथा औषधं भवरोगस्य पापदानलो बुद्धिः
मभदक्तिदुःखभाजानां भावसेतलपमीश्वरि कृतानियानिधी पूर्वमत्यग्राणि च कोटिशः सद्भ
क्तिवडुवाग्नौ तु तृणा ये ते न संशयः महोद्यतमसे घोरे दुःखवैभवकानने संविधानसमावि
ष्टः सन्मार्गभक्तिरेवमे आलस्येनापि कार्येण परिहास्येन मायया मभदक्तः संतरे दुःखं

व्याजेनाप्यखिलात्मना स खेचुरभ्यसेद्वक्तिं रोगीवोषधमाददात् ममानपेक्षामव्यग्रः पा
 श्रेयमिव मार्गगः भक्तो भक्त्या भजे मां वै निःसंगमतिमाश्रितः विस्तार्या खिलवर्षाणां यो
 षाभारमिव प्रियं स्त्रीपुमानपुमाधीशभक्तिमेवाश्रयं तु मे नरकोवाधिकारोस्ति ऋते म
 भदक्तिमुत्तमां बहुनात्र किमुक्तेन वक्तव्यं ग्रंथकोटिभिः वक्ष्ये शृण्वे कवाक्येन मद्रक्तिः पर
 मागतिः ३० देव्युवाच धीर्नते नटनालोके चतुरंते प्रवर्तनं धीमयं धिगतिं देवधीमहीशान
 मीश्वरं देवदेवोत्तमस्यामि नृदीप्यद्वा दशकोटये शशिकोटि सुशीताय त्वत्तेजः स्वनये नमः
 वदत्र परमेशानभक्तिं लक्षणमीश्वर याया ज्ञातभवद्रूपः परामेष्ठति निर्वृतिं ३३ ईश्वरः
 कर्मणा मनसा वाचा जायस्व प्रसुषुप्सिषु मदनुस्मरणं ध्यानं स्तुतिपूजारतिः सदा भक्तिः

गधारणं भक्तपूजनं लिङ्गपूजनं अहिंसा सर्वभूतेषु दयामदनुवीक्षणं मल्लिङ्गलिङ्गचिन्हा
 नां दर्शनं मयि भक्तिः तः अमायेयानपेक्षातः साष्टांगमभिवादनं गतिप्रदक्षिणं सर्वमम
 सर्वत्र सर्वदा भावयेद्वायनं सुभ्रुप्रणामं मम सर्वशः उच्चारणे चाक्षराणामन्नामस्मरणं
 त्विति भुक्तपीतादिकं सर्वं मत्प्रसादधिषाभ्युते सर्वमौद्रियकिंवृत्तिं महैवायै नियोजयेत्
 संप्राप्तमस्वित्भोगं मदर्थमिति चार्पयेत् रुद्धेऽपि मनसि क्लेशं न संप्राप्तमनुस्मरेत् अति
 मानुषसंपत्तावप्युत्सर्पेत्तनक्कचित् ४० पुत्रदाराधनादीनां संगमः पांथसंगमः अनु
 देहं निबल्येते स्वप्ना निद्रालगो यथा नेहामुत्र फलं किंचिदिदं भक्तो मम प्रिये अपि कैवल्य
 मीशानि मया दत्तमपि क्वचित् कियत्स्यात्सर्वभौमादि संपत्तिरणिमादिका तृणीभूताणि

मास्यसिद्धेर्भक्तिर्मति हिंसा दण्डं श्रुतमनुध्यातं यदुध्यावांकुलेभ्यः सर्वमदात्मना पश्यत्येषा
 चारमिव प्रियं दरीद्रस्य निधिमासौ यथास्यात्तन्मतिः शिवे कामुकस्य यथा काम उभे सा प्री
 तिलक्षणा कायापदार्यसंप्रीति भक्तेर्मोहमयी मतिः मय्यकार्ये न सा भुङ्क्ता भक्तिर्वैसा हि
 की मतिः भक्तिरिति न मारुह्य भवद्भ्यः कदाचन न विभेति कचिद्भीमान् भक्तिमान् मयि
 निस्पृहः जात्येधस्य यथा दृष्टिर्दरीद्रस्य यथानिधिः मूकस्य क्वचनं रोगी पीडितस्यौषधं य
 था प्राणस्य जीवनजलमधीरस्य स्यतंत्रता तथा दुःखतितिवोर्भक्तिः लाभः परः शिवे च
 बहिरस्त्रिरूपेऽपि मयि भक्तिमत्तः सुखं अभक्तस्य परं दुःखमेव सर्वत्र निश्चयः ६० देव्युवा
 च इदं तात न वेत्तुभ्यमहं ताधररूपिणे नमस्तु जयस्ते पादशोभवे चेतनात्मने संतर्प्यदा

पदं भक्त्या निरूपितमिति प्रमो कथमुत्पद्यते सास्य यामाश्रित्य भवप्रियः ५२ श्वर० अपेक्षका
 मनः कामी कुर्यात्कामपदावृत्तिं ता एवांतवन्ति भर्त्स्वात्तदंते दुःखभागभवेत् पुरावृत्तेन पुण्येन नि
 स्व विष्णुः सुसंगमे गुरुं समाक्रमेद्भक्त्या दुःखोत्तरणहेतवे प्राणार्थमानवसुमिः आदरार्थम
 नुक्रमैः उपासयित्वा संतोष्य चानीयान्नामशेषतः प्रसादसेवया भक्तो गुरुभुश्रूषया प्रिये
 त्येकैषणा मसम्पत्तः श्रयेदुक्तिं परां मयिं अशक्तः कामना त्यागेन स्पृहीतुमपीच्छति मध्यस्थः
 श्रीगुरुमुखाद्वात्सल्यमामेव संश्रयेत् भक्त्या मयि दृढयितुं शास्त्रासम्पदसमाशिवे शिवो ह मि
 तिसंभाव्य शिव एव भवेद्भूवं तद्व्यावहायते भक्तिर्जानीयान्नामशेषतः गुरुं परिचरेत्तावन्जीव
 वृत्त्यादिदासवत् तदुक्तमपरं मंत्रस्तच्चोदितमुरुक्रिया करणत्रयभावेन विश्वसेद्गुरुमीश्वरं ६०

भक्त्याभ्यासात्समुत्पन्नं ज्ञानं च सद्दृढं भवेत् ज्ञानेन योगमाप्नोति ताभ्यां स्थितौ विमुच्यते अभक्त
 स्योदिता संविभुर्लभानर्तकारिणी तुषापद्याति न इव विशेषस्तस्य वैक्रमः त्यक्त्वा भक्तिमयीना
 वमुत्तर्तुममरापगां पासादियेव बाहुभ्यामतरिभ्यां महालप्यधीः विशेषमत्र वक्ष्यामि भणु देवि समा
 हिता कर्मभक्तिविदात्मानस्त्वधिकारास्त्रयस्फुटः आलंबः कामिनः कर्मज्ञानं तिष्ठामिनः परः
 विरक्तस्य लेशक्तस्य भक्तियोगेशिवे मयि नेहेत्तोत्तरसंभोगमादिप्राप्तेन सज्जते भुंजन् प्रारब्ध
 तः प्राप्ता न मयि भक्तो भवेत्कृपं सुसुखं ज्ञानमुत्पन्नं भक्तस्य सद्दृढं भवेत् निरस्ता ज्ञानतिमिर
 स्तेन मुक्तो न संशयः न किंचिद्द्वानिनः कर्मनिषेधो किंचिरेव वा विधिष्या ज्ञानविष्टेयक्यं यं निः
 संगितात्मनः भक्तस्य तु यथाशक्ति निषिध्यन् तस्य चेत् कुर्याद्विधी यं प्रावर्त्य भक्तिर्मेवा

श्रयेत्सुखी अन्यथाकरणे कार्यप्रायश्चित्तं हि कामिनः शानेन शानिने भक्त्या भक्तस्य मयि मुह्ये
 ७० न कर्माधीनता बंधो भक्तस्य शानि नो मम न विरक्तिर्न चासक्तिः प्रायः श्रेयो भवेत्प्रिये देवदा
 नवगंधर्व यक्षराक्षसमानुषाः मद्रक्त्यैव तरेत्ययं स्त्रीभूद्रपशुपक्षिणाः नमृत्य नजरारोगधा
 धिक्केशोपिनक्षत्रित् भयं पीतामृतास्यैव भक्तस्य सुखमेधते तपस्विभ्योधिको शानी शानिभ्य
 श्रमतोधिकः कर्मिभ्यश्चापि गिरिजेतन्मद्रक्तः सुखी भवेत् दुर्वासनानुबन्धेन विषयत्यागका
 तारा मन्मायामोहितधियः पुरुषाः पूर्वकर्मतः राजसाद्योरसंकल्पा कामिका अहिमन्यवः अग्नि
 मद्यानुधूमोताः स्वलोकं न विदंति ते नैव ते मां विजानंते हृदि स्थं य इदं यतः अक्षशस्त्राह्यसुतृपो
 यथानीतारचक्षुषा आहता भनुरावाचा परंपुष्पितया खिन्नाः बध्यते संकटे घोरं मोसलुब्धाः

वाङ्मनः नरुचिः कर्मबंधानां शानं भक्तिर्मम प्रिये चमो भस्त स कुशीनां सुनामि वधुतं शुभं अनुपा
 स्थगुरुं भक्त्या त्वनभ्यासागमविति अभक्त, शानिनः श्रेयः कुतयीयुः परं मम ६० भक्तिः स्रसा
 धनं साध्यं शानं योगादिमुक्तये तत्सिद्धस्य वृथा कर्म निरोगिण इवौषधं देव्युवा० न कर्मसाध
 नं मुक्तेरभक्तिः शानमप्युत एवं यदि मते भेदास्त वशं भो कथं वद प्राबल्येन विभो भक्तिः साध्य
 ते सुक्तिरीश्वर लिंगधारणतः किं स्यादभक्तस्योक्त भक्तिः तः इदं निरूपय विभो करुण करणं
 कर मम बंधो दया सिंधो गंधेनै भाजिं भूषण ८४ इत्वर० सत्यमुक्तं त्वया देवि शृण्वन्ने परमं
 वचः मतभेदनेषु क्लौचविशेषं लिंगधारणं कर्मादिकारिणः कामकामिनः कमलानने
 कर्मबंधविमोक्षाय कल्पितो मार्ग ईदृशः लिंगधारणसन्तापी नरेत्सं सृति सागरं तत्के

न जीयते देवि गहना कर्मणो गतिः न त्यक्तुं शक्यते यावदेकदैवतनृभृता तत्सोपानप्रसिद्धा
र्थमतभेदानिरूपिताः निर्विघ्नेन फलप्राप्त्यै लाभदाट्यादिसिद्ध्ये विघ्नभिन्नविशोकाय
कर्तव्यं लिंगधारणं पूजार्थनादिकं भेदमुदयायैव शंकरि भक्तैर्ज्ञानस्य दृष्ट्या केवलत्वात्
ये स्फुटं १० परिधाने गुरोः शास्त्रं यस्य रूपस्य मामपि पुरुषार्थपरो देवि बंधनाया खिलं परं
आब्रह्म कीटपर्यंतं भूतजातं मयी क्षयेत् ममात्मनि द्वित्रितयमेकं च खंडमव्ययं एतत् सो नंप
रं गुह्यमन्यद्दक्षानमेव तत् एतदेगानि सर्वाणि गुरुशास्त्राधिकानि हि विविक्तदेशः संतोषस्तृप्ति
स्वार्थसेवनं अनिष्टाचार्यमौनानि स्वाध्यायस्तपश्चार्जवं अहिंसा स्तेय सत्यानि दया क्षमा समता खि
ले तितिक्षा च प्रमादव्यवहृद्यर्थमृतं प्रियं आसन्निता खिलानि तेषां हीरहं मतिवर्जनं जालाक्रम

मैविनेदाश्च सुखित्यागोस्यसंमतिः यदृष्ट्याल्लभतो जित्वा मनपेक्षापि हस्तगे स्मृतिरीश्वरचिंता
 चतुष्टिः परहितक्रिया असक्तिरनभिष्वंगः पुत्रदारगृहादिषु सुखदुःखात्मसमतापरेषां च द्वि
 षामपि सावस्थान्तयेवापि परोपकृतिचेतनं आत्माहितार्थनिर्वंधप्रतिकारानपेक्षता १९ गु
 रुशास्त्रेशसद्भक्तिरादरो भक्तभक्तिषु ध्यानं ममाभिधाना नमनुस्मरणं च हं ५०० तेजस्विता
 पि वाग्मि त्वमप्रगल्भ्य प्रदर्शनं असंग आत्मचित्तानां शिश्नोदरतृषाकचित् ९ अहेरिवगुणा
 न्दीतिः संगमानमरणादिव कुणपादिव यो विद्ध्ये धैर्यं पुत्रिषु ते स्वपि सांगस्यैवात्र संपूर्तिः
 निरंगस्यां गिता कुतः सह प्रवृत्ते नीमे प्रवाहे भववारिधेः सर्वथा भणु विभ्वेशि परमार्थवि
 निर्णयं सर्वयत्नेन मनसा स्थिरि कुर्यान्न नो मयि एष वै परमो योगो मनसः संग्रहः शि

म

वे दम्यस्यैवार्ततोयत्नात् उपलब्ध्या मनोक्षया एतन्निरूपितं देविगुणत्रयविकारकं ज
 गन्मिथ्यामये बुध्वा मामाश्रित्य भवेदहं ६ इति श्रीपारमेश्वरतन्त्रे द्वाविंशतिः पटलः २२
 श्रीराम श्रीराम श्रीराम श्रीराम श्रीराम श्री

श्रीगुरुप्रा श्रीदेव्युवाच त्रिलोचनाखिलाधार श्रीकण्ठपरमेश्वर त्रिनाभि त्रिगुणालोका

त्रितत्त्वपरिवर्तक गुरुः प्रियोसिभर्ता मेदत्तदेहाव्ययास्यहं वदात्रविस्तरादीशपृष्टं मत्प्रश्न
 गर्भितं निर्लेपानंगसूक्ष्मस्य जगदाधारताविभो स्थूलस्य सविकारस्य कार्यकारणताकथं
 संगदसंगिनः संगी जीवदृश्यविकारिणः समापद्ये तत्तादात्म्यमत्यन्तादिलक्षणं संगिने संगि नि
 तस्यानुमुपपद्येत स्थितिः कथं परिपूर्णासूकामस्य क्वसापि प्रयोजितो ५ ईश्वरः स
 म्यगावृष्टिभगवत्पतिगुह्यमिदं तया यदि क्षेयं त्यजेत्संगमात्मन्यात्मानमात्मना ६ अनंतो
 हमाधार आधारो जगतामहं असंगश्चापि निर्लेपस्त्वथापि शृणु पार्वति असृशन्नेव भूता
 निधारयाम्यखिलान्यपि गंधवाहमिवाकाश एवाधारतामम वस्तुनः सर्वबीजस्य पूर्ण व
 स्य सविकारिणः क्वचित्सुविधिमात्रेण प्रयोज्यं कुतो मम गिराविव तृणादिनिजायं

नेपांतिवैलयं मेघागति रिवाकस्यतसंबंधकुनोगिरेः ५० अधिष्ठातृत्वकर्तृत्वा कारणत्वादि
 कान्यपि कल्पितानिमयाशक्त्याभवत्येवमदीयया देव्युवाच अनाधारसदाधारधातारिभ्व
 रबल्लभ निरंतरनिरातंकपरिपूर्णाद्वयप्रभो नित्यसत्यसुखज्योतिः केवलस्यचिदात्मनः
 सभ्दावेन्यस्यकार्यस्यात् द्वितीयत्वेकुतस्तव उक्तानित्तक्षणा न्येतानिखिलानिस्फुरीश्वर
 तथापित्वयिविश्वेशच्छिंदेतसंशयमम ५४ ईश्वर उ० घटाक्षामृतमुसंनमृदेवव्यवहारतः
 नामरूपक्रियावत्वंकनकात्कुंडलादिवत् कार्यस्यकारणात्मत्वं लोकसिद्धमपिश्रुतिः प्रुतिः
 केवलसत्यंवेत्याहवीजांकुरेस्फुटं व्यवहर्ताव्यवहृतिः व्यवहार्यमिदं वयं एकएवास्मिहये
 त् सुवर्णत्वंहिकांचेन यावन्नात्मपरिज्ञानं शिञ्जोदरकुवादिनां तावन्नेदवदाभासो ज्ञाने

मयिकुतोभिधा रज्जौसर्पत्वमारोप्यस्यात्रांत्याकुमनाअहिः बिभ्रोति किंवा तस्येयं करोति वा न करोति
 संस्थिते मप्यधिष्ठाने निस्तरंग सुखां बुधौ संजायंते विलीयंते नामरूपात्मबुद्धयः २० दे
 युवाच प्रवृत्ते परतंत्राय यद्वा स्यात्तंत्र्यवर्त्मनः जात्याधृतिरियन्नेष्टा भवतोस्ति प्रयोजनं २२

१३६

